

ကုစာသယ ပိဋကတ်စာပေတိုက်
 ကုစာ

အမှတ်-၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု
သရုပ်ဖော်

ဣစ္စာသယ
ဇာဆ

ဆယ်စောင်တွဲ

ဣစ္စာသယ ဓမ္မာစရိယ ပါဠိဆရာအဖွဲ့က
တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်သည်။

ဣစ္စာသယ ပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်
၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဘာသာရေးစာပေ ခွင့်ပြုချက် အမှတ် ၁၆၁/၀၉ (၃)

မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက် အမှတ်-၁၁၃/၀၉ (၃)

စာအုပ်အမည် - ဣစ္ဆာသယ ဆယ်စောင်တွဲ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးရွှေဝင်း မြဲ (၀၄၇၉)
ဣစ္ဆာသယ ပိဋကတ်စာပေတိုက်၊
အမှတ်-၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ - ဦးရွှေဝင်း မြဲ (၀၂၀၉၃)
ဣစ္ဆာသယ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ်-၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

- ဣစ္ဆာသယ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်။

တတိယအကြိမ်

၂၀၀၀

ရောင်းချေး ကျပ်။

၁၉၀၉-ခု၊ ဇွန်လ၊

၁၃၅၁-ခု၊ နယုန်လ။

ပြုံးထွန်းလှသောအခါတိုင်း အထွန်းထွန်းအောင် လှူဒါန်းသောအခါတို့တွင် မိမိ၏အကျိုးအမြတ်ကို မတွေးမတမ်းနှင့် အလှူပေးခဲ့သည်။

၁-မင်္ဂလာသုတ်ဟောတော်မူပုံ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ထူ အတွင်း၌ မင်္ဂလာစကား ပြောခဲ့ကြသည်။ တချို့က ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာသာ မင်္ဂလာမည်တယ်၊ တချို့က သုတမင်္ဂလာသာ မင်္ဂလာမည်တယ်၊ တချို့က မုတမင်္ဂလာသာ မင်္ဂလာမည်တယ်လို့ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ငြင်းခုံလာကြသည်။ အချိန်ကာလအားဖြင့် ၁၂-နှစ် ကြာခဲ့သည်အထိ မင်္ဂလာ အစစ်အမှန်ကို မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြပေ။

မင်္ဂလာ ငြင်းခုံပွဲကြီး (မင်္ဂလာကောလာဟလ) ၁၂ နှစ် ကြာတဲ့အခါ သိကြားမင်းသည် မထင်ရှားသော နတ်သား အသွင်ဖြင့် ညဉ့်သန်းခေါင်အချိန်တွင် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်အတွင်း ဂန္ဓကုဋ်တိုက် မြတ်စွာဘုရား အထံ ခေတ်သို့ လာရောက်ပြီး မင်္ဂလာတရား ဟောကြားတော်မူပါရန် လျှောက်ထားသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာ ကျက်သရေ အထွေထွေအဝဝ ရရှိကြစေရန် ၃၈-ဖြာမင်္ဂလာကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ပုံနှိပ်ရေးရုံးမှ ထုတ်ဝေသော နှစ်စဉ် အစဉ်အလာရှိသော စာအုပ်များ

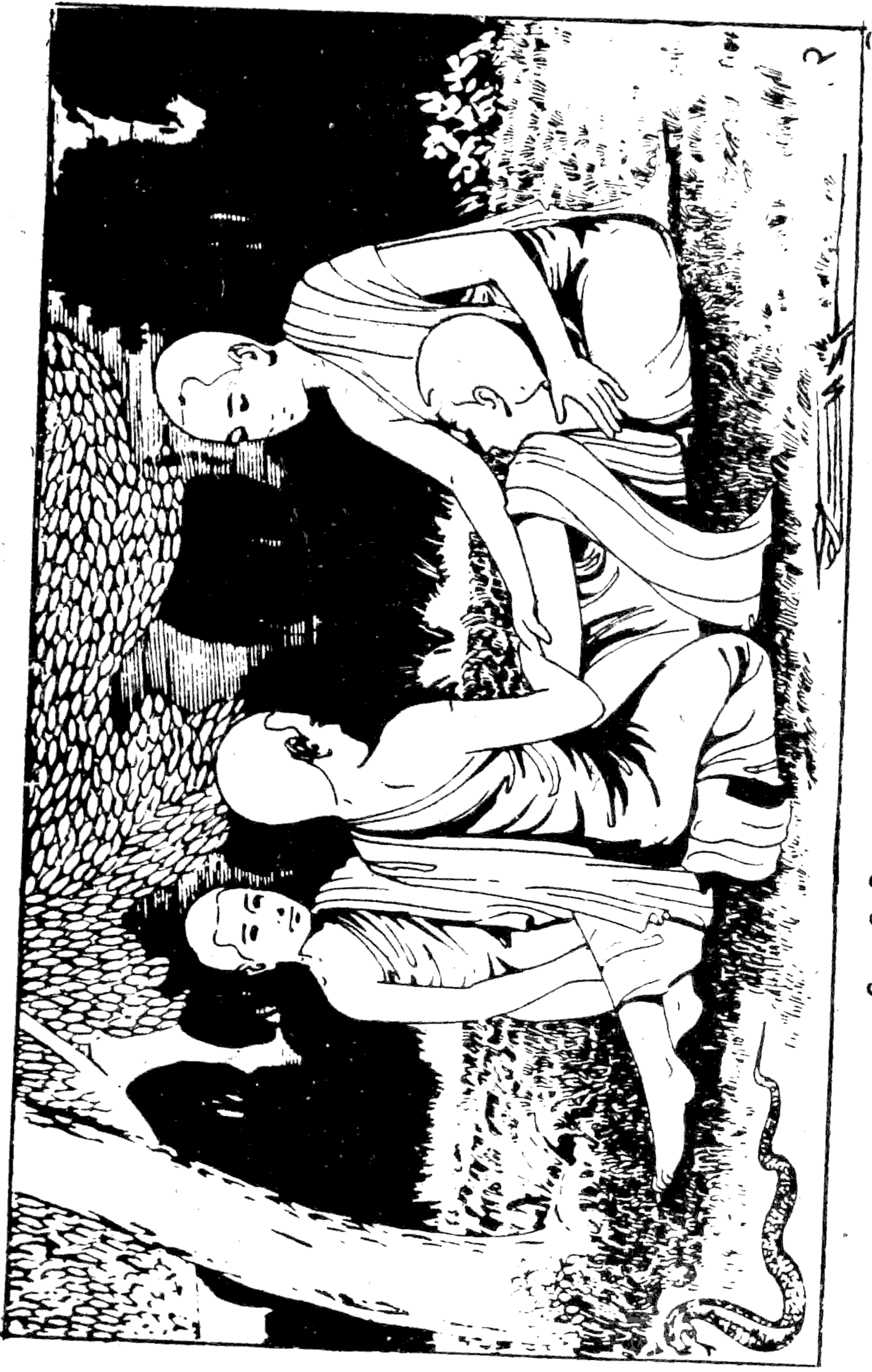
၂-ရတနသုတ် ဟောတော်မူပုံ

သုံးလောကထွတ်ထွား မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် သောတာပန် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းသော ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် စံပျော် တော်မူစဉ်အခါ ဝဇ္ဇီတိုင်း ဝေသာလီပြည်၌ အမျိုးမျိုးသော ရောဂါဘယဘေး၊ နတ်ဘီလူး၊ နတ်မိစ္ဆာ၊ တစ္ဆေ၊ မြေဘုတ်ဘေး စသော ဘေးအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြ ရာ ဘုရားမြတ်စွာသည် ညီတော်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ ရတနသုတ်ကို ဟောတော်မူကာ ညီတော် အာနန္ဒာအား ဝေသာလီပြည်သို့သွား၍ ရတနသုတ်ကို ရွတ်စေတော်မူသည်။

ထိုအခါ နတ်ဘီလူး၊ နတ်မိစ္ဆာ၊ တစ္ဆေ၊ မြေဘုတ်များ တစ်ဦးမှမကျန်အောင် ထွက်ပြေးကြရတော့သည်။ ဝေသာလီ ပြည်သား လူအများသည် မိုးရေဆုတ်ဖြန်း ရှေ့ကြာပန်းကဲ့သို့ ရှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်ကြရပေတော့သည်။

၇၇၈ နံ့တစ်ပါး မြေပွင့်လှေသဖြင့် ခန္ဓာရုံတော်နေပုံ။

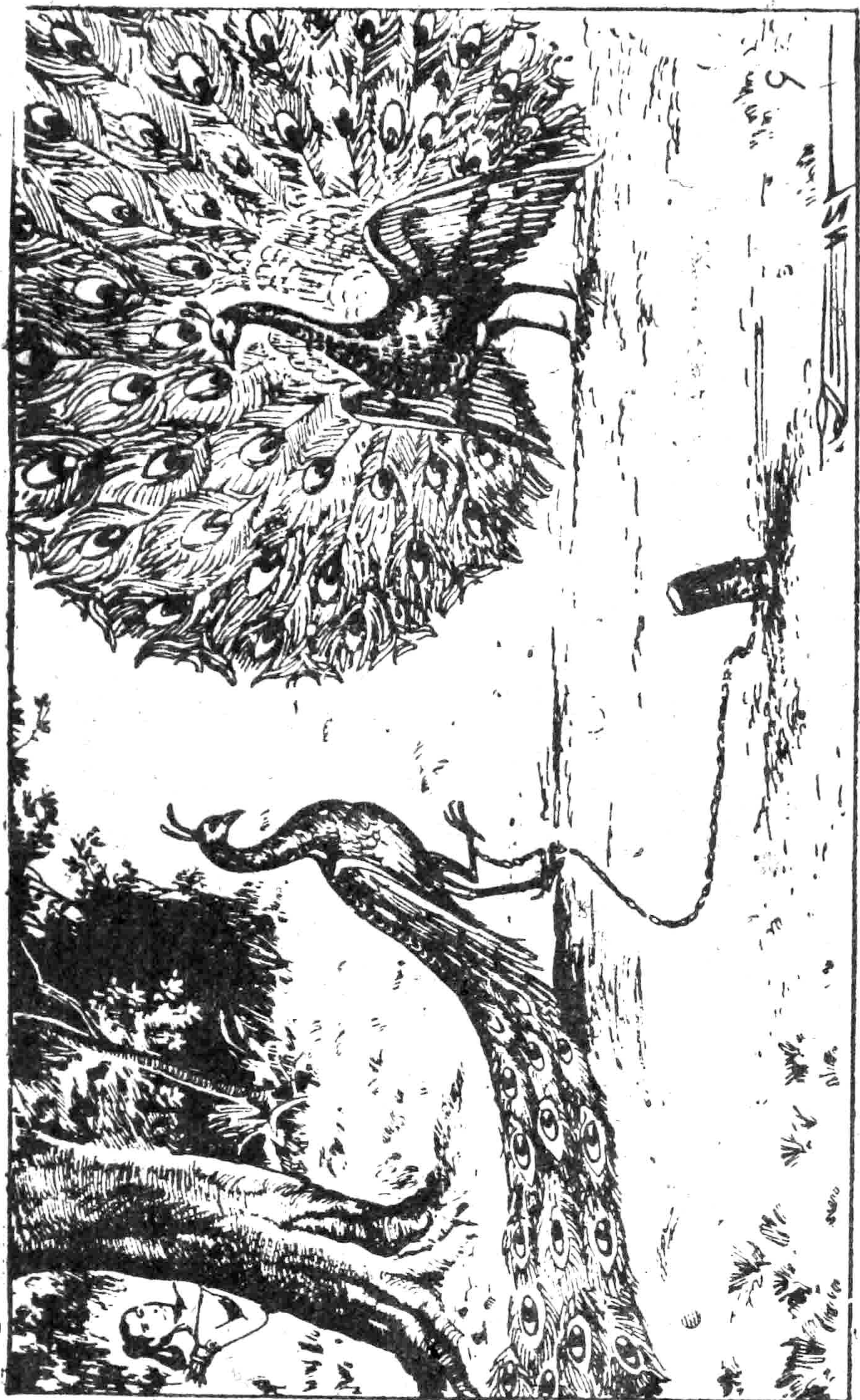

၃-ခန္ဓသုတ်ဟောတော်မူပုံ

သုံးလောက သင်းကျစ် ဓမ္မရာဇ် မြတ်ဖျား စောဘုရား
သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ကိန်းအောင်း
မေ့လျော် စံပျော်တော်မူစဉ် ရှေးကဝဋ်ကျွေး မကုန်သေး
သဖြင့် ရဟန်းကလေးတစ်ပါး မေ့ဆိုးကိုက်သဖြင့် ပျံလွန်တော်
မူရှာသည်။

ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြရာ
မြတ်စွာဘုရားသည် မြေဆိုး မြေဟောက် စသော အဆိပ်ရှိ
သော သတ္တဝါဘေးမှ ကင်းဝေး လွတ်မြောက်ကြစေရန် ခန္ဓ
သုတ်ကို ဟောကြားတော်မူသည်။

ပဲခူးမြို့နယ်၊ ချောင်းမြို့နယ်၊ ချောင်းမြို့နယ်၊ ချောင်းမြို့နယ်

၄-မောရသုတ် ဟောတော်မူပုံ

သဗ္ဗညုမြတ်စွာ စောသတ္တာသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေး ဆောက်လှူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကိလေသာနှိပ်စက်သဖြင့် လူထွက်လိုကြောင်း ကြားသိတော်မူရ၍ ကိလေသာ ဇွတ်အတင်းကြောင့် ညွတ်ကွင်းမိခဲ့ရပုံ “မောရသုတ်” ကို ဟောတော်မူသည်။

လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်အနီး ဟိမဝန္တာမဟာဂနိုဏ် ပန်းမြိုင်ယုက်စပ် ခုနစ်ထပ်သော တောင်ကြီးများအတွင်း အဆင်း ရွှေရောင် ပြောင်ပြောင် ဝိုင်းဝင်း ဘုရားအလောင်း ဥဒေါင်းမင်းသည် အနားလာပြု ဥဒေါင်းမကြောင့် ဒုက္ခပြင်းထန် မုဆိုးရန်ကို မလှန်နိုင်ဘိ ညွတ်ကွင်းမိသဖြင့် မချီပြင်းပြ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံတော် မူခဲ့ရရှာသည်။ “မောရသုတ်” ကို ရွတ်ဆိုရသဖြင့် သုခချမ်းသာ အဖြာဖြာကို ကြည်သာရှင်မြူး ခံစားခဲ့ရဘူးပေသည်။

(ပုံစံ ၁) ။ ပုံစံစီလ ကုသယံး၌ ခြွေလေးစားမိသော

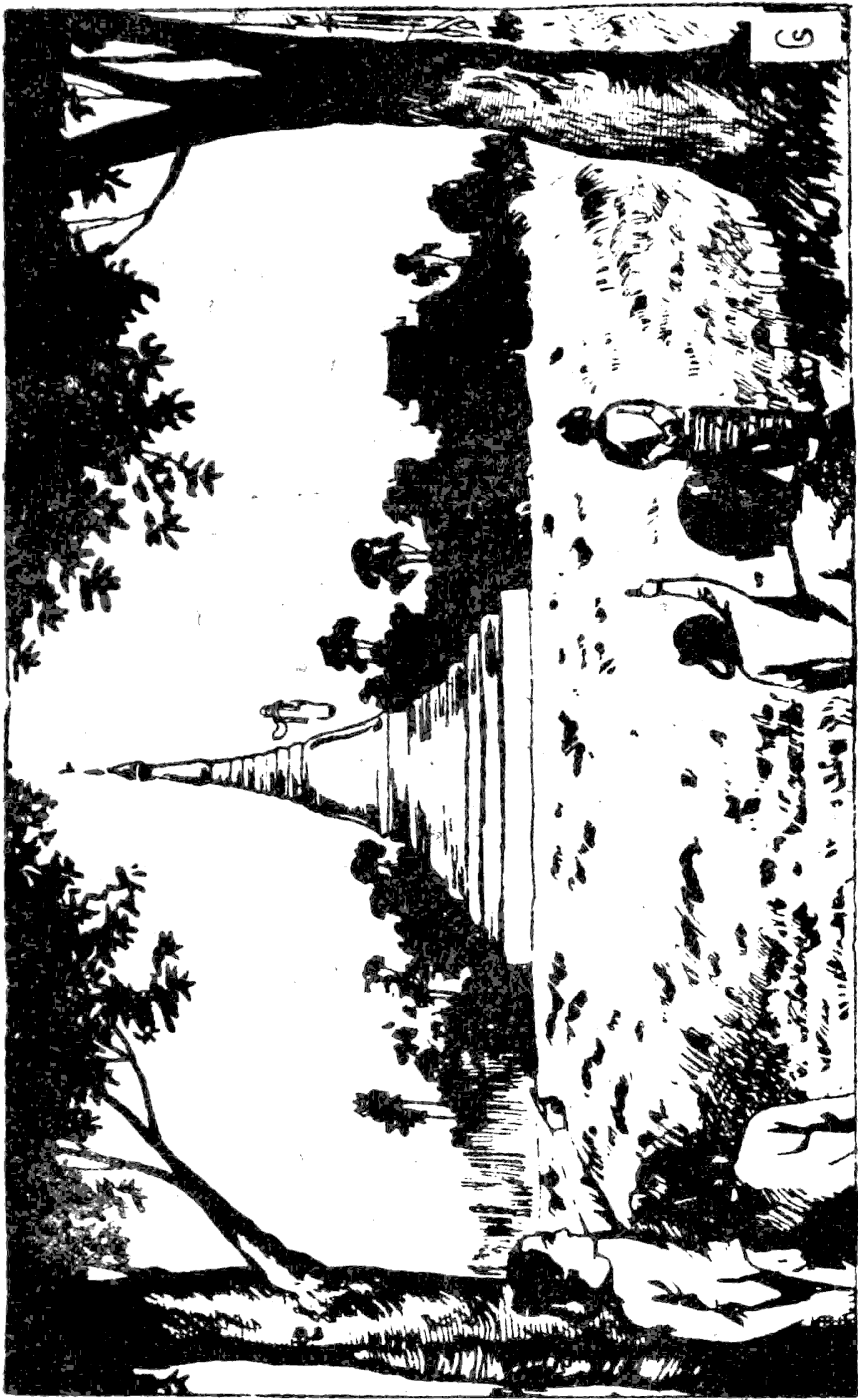
၅-ဝဋ္ဋသုတ် ဟောတော်မူပုံ

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် နောက်ပါ ရဟန်းတော်များနှင့် အတူ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာ မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အနီး တောမြိုင်ကြီး အတွင်းသို့ ဆိုက်ရောက်တော် မူကြစဉ် ကြီးမား ပြင်းထန်စွာ တောက်လောင်နေသော တောမီးသည် ရေနှင့်သတ်သလို အေးငြိမ်းသွားတော့သည်။ ရဟန်းတော်များ က ဘုရားရှင်၏တန်ခိုးတော်ကို အမျိုးမျိုး ချီးကျူးနေကြ ပေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က “ရဟန်းတို့ ဘုရားဖြစ်ပြီးသော ငါဘုရား၏ တန်ခိုးကိုမဆိုထားနှင့် ငါဘုရား နှုတ်အခါက ဒီနေရာဒီဒေသမှာ ငုံးကလေးဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်၊ အဲဒီတုန်းကလဲ ဒီလိုပဲ တောမီးကြီး လောင်ခဲ့ဘူးတယ်၊ ငါဘုရားအလောင်း ငုံးကလေးရဲ့ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ ဆွေမျိုးငုံးတွေဟာ အားလုံးပျံ့ပြေး ကုန်ကြပြီး ငါဘုရားအလောင်း ငုံးကလေးကတော့ အတောင် မစုံသေးလို့ မပျံနိုင်သေးဘူး” စသည်ဖြင့် တောမီးလောင်ပုံ၊ မိဘဆွေမျိုးများ ထွက်ပြေးကြပုံ၊ ဘုရားအလောင်းငုံးကလေး လစွာဆိုပုံ “ဝဋ္ဋသုတ်” ကို ဟောတော်မူသည်။

၈၅
အထွေထွေ ပုံစံပုံစံ ငါးစာအုပ်ကြီး ဝမ်းပုလဲ ပုံစံပုံစံ ပုံစံပုံစံ

၆။ ဇင်္ဂသုတ် ဟောတော်မူပုံ

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရညဝါသီ
 တောရပ်မှီ၍ ဓုတင် ဆောင်ထား ရဟန်းများကို ဘယ-
 ကြောက်ခြင်း၊ ဆန္ဒမဲ့ဟတ္တ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ လောမ
 ဟံသ ကြက်သီးထခြင်းများ မဖြစ်ပေါ်နိုင်အောင် ဇင်္ဂသုတ်
 ကို ဟောတော်မူသည်။

ဇင်္ဂသုတ်ကို ရှုတ်ဆိုခြင်းမဟုတ်ပဲ စိတ်ထဲက စဉ်းစားရုံမျှ
 စဉ်းစားကာ သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဇမြို့ မဟာဝိဟာရကျောင်း
 တိုက်အတွင်းရှိ မဟာစေတီပေါ်မှ ကိုယ်ရင်လေး တစ်ပါး လိမ့်
 ကျလာရာ မည်သို့မျှ ထိခိုက်နာကျင်မှု မဖြစ်ပဲ ချမ်းချမ်းသာသာ
 မြေပြင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ဘူးသည်။

စိန်ငမားဝေးထဲက ခုဒ္ဒလကလွဲပုံစာ

၈။ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ဟောတော်မူပုံ

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရှေ့ဘက် ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ပေါ်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရှင်မောဂ္ဂလာန် မကျန်းမာသဖြင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အရှေ့ဘက် ဝေဘာရတောင် ပိပ္ပလိဂူ၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရှင်မဟာကဿပ မကျန်းမာသဖြင့် ရှင်မဟာကဿပအား ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

၃။ အခါတစ်ပါး ဘုရားမြတ်စွာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မကျန်းမာသဖြင့် တော်မူရာ (ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ညီအရင်း) အရှင် စုန္ဒမထေရ် အား ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ရွတ်စေတော်မူသည်။

၁-မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ယမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟံ၊ စိန္တယိံ သု သဒေဝကာ။
သောတ္တာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၂။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ကေံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊
အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ
ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ
ဩဘာသေတွာ။
- ၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂ
ဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ကေမန္တံ
ဋ္ဌိဘာခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈ
ဘာသိ။
- ၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယု။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊ ပြုဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂

ကုစ္ဆာသယ ငါးစောင်တွဲ

- ၆။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏီဓိစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုဿစူဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယံဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇေပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝဏံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တိစ သောဝစသတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿာနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿာနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္စိက္ခိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ တောဒိသာနိ ကတုာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာသုတ် အနက်

၁။ သဒေဝကာ၊ နတ်နှင့် တကွသော လူတို့သည်။ ယံ
 မင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒုါဒသဟံ၊ တဆယ့်နှစ်
 နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြံကုန်၏။ စိန္တယန္တာ
 ပိ၊ ကြံကြံ ကုန်သော်လည်း။ သောတ္တာနံ၊ စီးပွား ချမ်းသာ
 ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတိံသဉ္စ၊ သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး
 အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရား
 တော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-နာဓိဂစ္ဆန္တိဓေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
 နတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာ
 ယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွား အလို့ငှာ။ ဒေ
 သိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊ အလုံး
 စုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက် ပေတတ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊
 ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
 မဟာ မင်္ဂလ သုတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊
 အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊
 ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊
 ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
 အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏။ အာရာမေ၊

ဣန္ဒာသယ ငါးစောင်တွဲ

နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့
 နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည် အားဖြင့်
 မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊
 ညဉ့်ဦးယာမ် လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။
 အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။
 ကေဝလအပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်ကို။ သြဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်း
 စေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရား ရှိတော်မူရာ
 အရပ်သို့။ ဥပသကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး
 ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်
 ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်
 ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊
 ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊
 ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်လေ၏။

၅။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
 မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာ
 သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကခံမာနာ၊ လိုချင်တောင့်
 ကကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဂ်လာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း

မင်္ဂလာသုတ် အနက်

ဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့် နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယံ၊ ကြံကြကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်မြတ်ကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော။

၆။ ဘောဒေဝဗုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ ကို။ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ယာ သေဝနာစ၊ အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ယာ ဗုဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါး သော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝဗုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိစ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ် သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝဗုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ၊ အကြား အမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ လက် မှုပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း

သည်လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်
 သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း။ သုဘာ
 သိတော၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကား
 သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော
 တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်
 ၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိ၊ အဘ
 ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားကို။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်
 ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊ အနှောင့်အယှက်
 မရှိကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သား
 သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေး
 ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော အကျင့်
 ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုး
 တို့ကို။ သင်္ဂဟော စ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကို
 ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါး
 သော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ
 မည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာသုတ် အနက်

၁၁။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှု
 မှ။ အာရတီစ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။
 ဝိရတီစ၊ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။
 မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊
 ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရား
 သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။
 တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေ
 ထိုက်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါတော
 စ၊ ဓိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိစ၊
 ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြု
 ဘူးသောကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မဿဝဏဉ္ဇ၊ သူတော်
 ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
 ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
 မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊
 မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ခန္တိစ၊ သည်းခံရ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သောဝစယတာစ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့ ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဒဿနဉ္ဇ၊
 ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်

၈

ဣန္ဒာသယ ငါးစောင်တွဲ

ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး
မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေး
ပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊
မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေ
လော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ
ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်
ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာ
တို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန
သစ္စိကိရိယာ စ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်
လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊
သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊
လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊
အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။
အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်း
မရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော
တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်
၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဘောဒိသာနိ၊ ဤသို့
သဘော ရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိံ သ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ်ရှစ်
ပါးသော မင်္ဂလာတရား တို့ကို။ ကတုာန၊ ပြုကျင့်ရသော
ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ အပ္ပရာဇိတာ၊

မင်္ဂလာတရား သရုပ်

ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။
တေသံ၊ ထိုနတ်၊ လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊
မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်
လေလော့။

မင်္ဂလာသုတ်အနက် ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး သရုပ်

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ” ဟူသော ပုဒ်၌
(၃-ပါး)

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကိုမှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

“ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ” ဟူသော ပုဒ်၌
(၃-ပါး)

- ၁။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း
တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု
ရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ရခြင်းလည်း
တပါး။

“ဗာဟုဿဝုဉ္ဇ” ဟူသောပုဒ်၌

(၄-ပါး)

- ၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသောအတတ်တို့ကိုတတ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

“မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာန” ဟူသောပုဒ်၌

(၃-ပါး)

- ၁။ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သားမယားအား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အနှောင့်အယှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

“ဒါနုဉ္ဇ ဓမ္မစရိယာ” ဟူသောပုဒ်၌

(၄-ပါး)

- ၁။ အလှပေးရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသောအမှုလည်း တပါး။

“အာရတိ ဝိရတိ” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြည်ရှောင်ခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြည်ရှောင်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြည်ရှောင်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်း တပါး။

“ဂါရဝေါ နိဝါတောစ” ဟူသောပုဒ်၌
(၅-ပါး)

- ၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ်ချခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း တပါး။
- ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိခြင်းလည်း တပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နှာခြင်းလည်း တပါး။

“ခန္တီစ သောဝဓသတာ” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ သည်းခံခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ခြင်းလည်း တပါး။

၁၂

ဣစ္ဆာသယ ငါးစောင်တွဲ

- ၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမျှော်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေး
မေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

“တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

“ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟံ” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်
လည်း တပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး။
- ၃။ ရမ္မက်ဟူသော မြှူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

မင်္ဂလာတရားသရုပ် ပြီး၏။

မင်္ဂလာသုတ် အမေးအဖြေ

- မေး။ ။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
- ဖြေ။ ။ မင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ မင်္ဂလာသုတ်၌ အပြားဘယ်မျှရှိသနည်း။
- ဖြေ။ ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ အဘယ်ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။
- ဖြေ။ ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံး အဆုံး ဖြစ်သော “တောဒိသာနိ အဋ္ဌတိ သမင်္ဂလာနိ” ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။
- ဖြေ။ ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။
- ဖြေ။ ။ အသေဝနာစ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ မာဇာပိတု-လည်း တစ်ဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ အာရတိ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ ဂါရဝေဂါ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ ခန္တီစ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ တပေဂါစ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ ဗုဒ္ဓဿ-လည်း တစ်ဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။
- ဖြေ။ ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
- မေး။ ။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
(ဆိုသနည်းဟုလည်း မေး)

ဖြေ။ ။ “သဗ္ဗံဓနမေတ္တ အတ္ထိတိ” ဟု ပါဠိ ရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီ စည်းစိမ် ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်း တို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူ သနည်း။

ဖြေ။ ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောတော် မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ။ ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာအတိ ခင်းပြီးလျှင် မြေဖိုးပေး၍ ဆောက်သော ကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ အနာထပိဏ် သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် ပါ သနည်း။

ဖြေ။ ။ အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတီတိ အနာထ ပိဏ္ဏိကော- ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မင်္ဂလာသုတ် အမေးအဖြေ

မေး။ ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော၊ ဝေးသလော။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒ္ဓုရေ ဓနုပဉ္စသတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿေ-ဟူသော သာဓကပါဠိရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ်ဖြစ်သော ကုလလေးတော အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် လေး ဒေါင့်လော၊ စမ္ပယ်ရုံလော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ။ ။ တံဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋ္ဌိသု-ဟူ၍ သာဓကပါဠိရှိသောကြောင့် စုလစ်မွန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာ ဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ ။ အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ။ အထခေါ် အညတရာ ဒေဝတာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ။ ဣဒ္ဓသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ ။သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ။အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ ။အဘိက္ကန္တာယရတ္တိယာ - ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ။ဘုရားသင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယံကား စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့သည် ဆည်းကပ် ဖူးမျှော် ပူဇော်မြဲအချိန် အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယံ အခါ၌ တာဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမျှော်မြဲအချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတွင် သန်းခေါင်ယံ အချိန် ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။သိကြားတောင်းပန်သည်ဟုအဘယ်သူကြားသနည်း။

ဖြေ။ ။အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ ။အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ-ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။အရှင်အာနန္ဒာကြားသော် ဘယ်သူကိုပြောသနည်း။

ဖြေ။ ။အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို ပြောပါသည် ဘုရား။

မင်္ဂလာသုတ် အမေးအဖြေ

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။
 ဖြေ။ ကဿက ကမ္မာဒီသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတော ပဗ္ဗဇန
 တောတိ ကဿပေါ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဌ်နှင့် အညီ
 လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း
 တရားကိုရ၍ ရ ဟန်း ပြု သော ကြောင့် ကဿပဟု
 ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။
 ဖြေ။ ရှေ့အဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သာ၊ ကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်
 ခြင်းရှိသောကြောင့်ပိပ္ပလိလုလင်ဟုဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးဆိုသော်အဘယ်သည်တို့နည်း။
 ဖြေ။ အသေဝနာစ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပထမ
 ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ပတိရူပ ။ပ။ ဧတံ
 မင်္ဂလာ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါး။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ ။ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ
 ဟူသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
 မာတာပိတု ။ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထ
 ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဒါနဉ္စ။ပ။ဧတံ
 မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
 လေးပါး။ ။အာရတိ ။ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသော
 ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဂါရဝေါ
 စ ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမ ဒေသနာ
 တော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ ခန္တိစ ။ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ
 ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
 တပေါစ ။ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသောနဝမဒေသနာ

ဣစ္ဆာသယ ငါးစောင်တွဲ

တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ ဖုဋ္ဌဿ ။ ပ။ တော်မင်္ဂလာ
မုတ္တမံ ဟူသော ဒေသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ ။ ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ့်ရှစ်ပါး
ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ် ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်
နှိုးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဘုရားအစ
ရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေး
အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဤသို့
အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကိုသိရပါပြီ။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ
အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်
လည်းမင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု
ရှိခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတစ်ပါး၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်း
စွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တစ်ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ

မင်္ဂလာသုတ် အမေးအဖြေ

အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဗာဟုဿစ္စ၌ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေး ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင်များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ကောင်းစွာသိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြား ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကိုပြောဆိုရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာ တစ်ပါး။ ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုဿစ္စ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဗဟုဿစ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိ, အဘတို့ကို လှုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ အနှောင့်အရှက်မရှိ သော လယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကိုပြုရခြင်း သည်လည်းမင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်မာတာပိတု

အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား
သုံးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနု အစရှိသော ပဉ္စမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော်
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ တရားကို
ကျင့်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ အဆွေအမျိုး
တို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ
တစ်ပါး၊ အပြစ်မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနု
အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဒါနု အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါးကို သိရပါပြီ။ အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်
သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာကြဉ်ခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်း
သောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကိုမပြုပြီ။ ငါ၏
အသက်သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို
မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းအစရှိသော အမှုကို

မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြည်ရှောင်ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတစ်ပါး။

မေး။ သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋသုရာ-မုန့်ညက်ဖြင့် ပြုသောသေ။ ပုဝသုရာ-မုန့်ဖြင့်
ပြုသောသေ။ သြဒနသုရာ-ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ။
ကိဏ္ဍပ ကိစ္ဆိတ္တ သုရာ-တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ။
သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ များစွာသော အဆောက်အဦတို့
ဖြင့်ပြုသောသေ။ ဤသည်ကား သုရာငါးပါးဖြစ်ပါ
သည်ဘုရား။

မေး။ မေရယငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖါသဝေဂါ-အပွင့်အရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။
ဖလာသဝေဂါ- သစ် မည် စည် သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်
ပြုသောအရက်။ မဇ္ဈိသဝေဂါ- မုဒရက်သီး အစရှိ
သည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဂုဠာသဝေဂါ- ကြံရည်
တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-များစွာ
သော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဤ
သည်ကား မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ
စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး။ ဒါန၊
သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊
ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ
တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့ဖြင့် မမေ့
မလျော့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး။ ဤသို့

၂၂

ဣစ္ဆာသယ ငါးစောင်တွဲ

အားဖြင့် အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။

အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဂါရဝေါစ အစရှိသော သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါးဟူသော် ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။

ဇာတ်၊ ဂုဏ်ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေး အမြတ်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ မိမိကိုယ် ကို နှိမ့်ချခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ရရသမျှ သော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ် ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ သူတပါးကျေးဇူး ကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ လျှောက်ပတ် သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော် ၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။

သတ္တမဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာ တရားငါးပါးကို သိရပါပြီ။ ခန္တီစ အစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။

ကိုယ် အောက် ယုတ် သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆို လွယ်သော သူ၏အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ

မင်္ဂလာသုတ် အမေးအဖြေ

တစ်ပါး၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို နှိုးနှောပြောဆို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ မြတ် သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာတည်း ဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့် ရ ခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ အရိယသစ္စာတရားမှန်တို့ကို သိမြင် ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတစ်ပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါ်စ အစရှိသော နဝမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါ်စ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ အစရှိသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိန္ဒာ ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံတည်းဟူသော လောကဓံတရား ရှင်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်

တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ
တစ်ပါး၊ ထိုလောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သော
အခါစိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်းမင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ကိလေ
သာရမှန်ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်
သောအဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ကြောက်မက်
ခြင်းကင်းသောအဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး၊ ဤ
သို့အားဖြင့် ဒေသဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေး
ပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်
အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော်
အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသောမင်းတို့သည်
သိမ်းယူရာဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်ဘွဲ့
ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့၊
အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်စသော အရပ်တွင် အဘယ်
အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင်၊ မြောက်ဘက်အရပ်၊ ဝေသာရ
တောင်တန်း၊ စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူလိက်ဝ
၌ နတ်တို့တုံ့ဆောင်ဗိမာန်နှင့်တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ်

မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန်

လှစွာသော ရတနာ သဘင် မဏ္ဍပ်မှ တူနီလာ၊
 မသာရဂလ်၊ မနောမယ အစရှိသော ရတနာမျိုး
 တို့ဖြင့် စီမံ အပ်သော တွေ့တွေ့ဒီးဒီး ရှေ့ချောင်းစီး
 သကဲ့သို့ လျှည်း တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဖိုး
 အတိုင်းမသိ ထိုက်သော ခင်နီး နေရာ ပေါ်တွင်
 ဆင်စွယ်စီသော ယပ်ကိုကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာ
 ပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပထမသင်္ဂါယနာကို အမှု
 ပြု၍ ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင်မဟာကဿပ
 ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာ ဖြေ
 လျှောက် ပါသည် ဘုရား။ နတ်သား တောင်းပန်
 ၍ ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေရှစ်သန်းမျှလောက်
 ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ၏ ဆိုပါ
 သည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်ဖြစ်
 သူ အနန္တဆိုပါသည် ဘုရား။

မင်္ဂလာသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏။

မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်

[မင်္ဂလာသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူး မှတ်သားရန်
 အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်း လိုက်ပါ ဦးအံ့]။

ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-
 နိုးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာဖြစ်
 သော အရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ရှေ့တူရူ ဖြစ်သော အရပ်၊

နောက်တူရှုဖြစ်သော အရပ်၊ ၎င်း ခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

၁) တိရူပ ဒေသဝါသောစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား - ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္မာပဏီဓိစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား - ဗုဒ္ဓရိုက် ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယ ဝါစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား - ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုအပ်သော သုဘာသိတာစကား - ဖရုဿဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သပ္ပပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား - သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍၊ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြု၍၊ တရားတော်နှင့် အညီ သား၊ ယေး၊ မွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနုဉ္စေမ္မစရိယာ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား - ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာပျောင်း နံ့သာ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါနဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ်တစ်ပါးကို ဒါနုဉ္စေ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရီ သုဒ္ဓိ သီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ အဋ္ဌင်္ဂ သီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ - ဟူသော ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိ- ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတိ မည်၏။ ကိုယ်၊ နှုတ်နှစ်ပါးဖြင့်ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတိမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ- ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... သုရာငါးပါး၊ မေရယ ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဠိစ- ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှာ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှ သောပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက် မဝင်လာသော အခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သောအခါ မည်၏။

သောဝဓဿတာ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... သားတော် ရာဟုလာကို သြဝါဒ ပေးတော်မူသော အခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယုလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယုလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... သီလဝန္တ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ-ဟူသောပါဌ်၏အဓိပ္ပာယ်ကား-ဝီရိယကိုဖြစ်စေ၍၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံအောင်ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုပါသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသော ပါဌ်၏အဓိပ္ပာယ်ကား.... မေထုန်ငယ် ၇-ပါးမှ ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာနသစ္စိကံရိယာ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မဟိ- ဟူသော ပါဌ်၏အဓိပ္ပာယ်ကား... လာဘ် ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံမရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မဂ်လသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ် ပြီး၏။

မဂ်လာသံပေါက်

- ၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား ဟောထားဒေသနာ။
- ၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြ ဝေးဝေးခွါ။
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမ္မိဝံရာ။
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လ္လဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
- ၈။ ကိုယ်ကိုဝေင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗုဒ္ဓာ။

မင်္ဂလာသံပေါက်

- ၉။ အကြားအမြင်၊ မြားမြောက်ပင်၊ ကြည်လင်အား ထုတ်ပါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြ မျိုးလေးဖြာ။
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
- ၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယား-သားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
- ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြ မှုကိစ္စာ။
- ၁၆။ အလှဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသုတော်စွာ။
- ၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ, စ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
- ၂၀။ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ည ကြည်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ။
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြ လူတကာ။
- ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ည မမေ့ရာ။
- ၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
- ၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
- ၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စ အလွယ်သာ။
- ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
- ၂၈။ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
- ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပွားကျင့်အပ်စွာ။

၃၀

ကုဏ္ဍသယ ငါးစောင်တွဲ

၃၀။ ကောင်းသည် စ ကား၊ ဆို တတ် ငြား၊ အများကြည်
မေတ္တာ။

၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြည့်ကုန်ပါ။

၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယင်းချွတ်မရှိရာ။

၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ည ဆွေးနွေးရာ။

၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။

၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။

၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမ္မာမျိုးလေးဖြာ။

၃၇။ နိဗ္ဗာန် မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်
မင်္ဂလာ။

၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။

၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြ လွတ်သည်သာ။

၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။

၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။

၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။

၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။

၄၄။ ကျက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက် ပြီး၏။

၂-အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဗာဟုသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဃောရံ သသေန မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော။
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗ ရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊
ဒါဝဂုံ စက္က မသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တဗျုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိယောဇန ပထင်္ဂလိမာလဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိ ဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၅။ ကတုာန ကဠ မုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနီယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒုဠ ဝစနံ ဇနကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
 ဝါဒါ ဘိရောပိတ မနံ အတိအန္ဓဘူတံ။
 ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
 ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
 ဣဒ္ဓုပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
 ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
 ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိ မေ
 ခလံ၊ ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်စီး
 ထသော။ အဘိနိမ္မိတ သာဝုဓန္တံ၊ အလွန် ဖန်ဆင်းအပ်သော
 လက်နက်နှင့် တက္ကဖြစ်သော။ ဗာဟံသဟဿံ၊ တထောင်သော
 လက်ရုံး ရှိထသော။ ယောရံ၊ ကြမ်းထမ်းစွာ ထသော။
 သံသေန မာရံ၊ စစ်သည်နှင့် တက္ကသော မာရ်နတ်သားကို။
 ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူ

သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ
 တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊
 မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာဏိ
 ရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံ
 ပတ်လုံး၊ အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန်စင်ထိုင်းနိုင်ထံသော၊ ယောရံ၊
 ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါး တို့သည်
 သည်းခံနိုင်ခံထသော။ ထဒ္ဒံ ကြမ်းထမ်း ခက်မာစွာထသော။
 အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော။ ယက္ခပန၊ ဘီလူးကို
 ကား။ ခန္တိ သုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာ
 ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။
 ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အာဠဝက
 ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
 တော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယ
 မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိ
 စက္ကမသနီဝ၊ တောမီး၊ မိုးကြိုး စက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊
 အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊ အလွန် မှန်ယစ်
 စွာထသော။ နာဠာဂိရိံ၊ နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော။ ဂဇ
 ဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗ္ဗုယေက ဝိဓိနာ၊ မေတ္တာ
 တော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊
 အောင်တော် မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နာဠာဂိရိ ဆင်ကို

အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အား
ဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တ
ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သန်လျက်လက်၌ရှိသည်
ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တိယောဇနပထံ၊ သုံး
ယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်
ထသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုး တည်းဟူသော ပန်းရှိ
သော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်
ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်
တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော
ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊
သစ်သားကို။ ဂဗ္ဘိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံ ဣဝံ၊
ဝမ်းကဲ့သို့။ ကတုာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ
ပရိသတ်ဖြစ်သော လူ့ရဟန်းအပေါင်းတို့ အလယ်၌။ စိဉ္ဇာယ၊
စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဋ္ဌဝစနံ၊ စပ်
စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားလို။ သန္တေန၊ ငြိမ်
သက်စွာသော။ သောမ ဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။
ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဉ္ဇမာဏ

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

ဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေတု၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒ တည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိထသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့်သူတပါးတို့အား နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိထသော။ အတိအန္တဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက ပရိပိုင်ကို။ ပညာပဒိပ ဇာလိဒတာ၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီး တန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည် ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော် မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက ပရိပိုင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ သည်။ ဘဝတု၊ တည်း။

၇။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်ကို။ ဓုနာပယန္တော၊ အခိုးအလှုံကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓုပဒေသဝိဓိနာ၊

တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေကို ပေးသော
 အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊
 နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။
 ဘဝံတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ
 ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေနု၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော
 မြေသည်။ သုဒဠဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိထသော။
 သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက်ပသော
 ကြီးသော တန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗကအမည်ရှိသော။
 ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော
 အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော။ ဝိခိနာ၊
 အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊
 ထိုဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊
 မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝံတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

၃-အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာ ဇလံဗုဇေ၊
တမ္ပာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္ဒကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ၊
ပညာ စက္ခု လဘာပေသိ၊ ဉာဏာ လောကေန
သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဥဗ္ဗကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌ မဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုယုန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋ္ဌိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေန သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပေဟိ၊ ဥဗ္ဗကာယံမဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသ စောရ ပိဋိတံ၊
ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥဒ္ဓိ
တွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော သားအိမ်
၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာဉာဏတေ
ဇသာ၊ ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ တမ္ပာ
ဌာနာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဥဒ္ဓိ တဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။ နိက္ခာပေသိ၊
ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော
သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလော
ကေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာ
မောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက် တည်းဟူသော
မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။
မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာ
စက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေ
တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဥခုကာယံ၊ ပူလောင်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ၊ မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါး တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာစီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောယေဟိ၊ လေးပါးသော အယာဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယုန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရ စာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိ အစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပိဋိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။

လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့
၏ အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊
ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဓီရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူထသော၊
ဟိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဖွယ်
ဖြစ်တော်မူထသော။ နာသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌ
မုခါဒိသပေဟံ၊ ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြေလေးစင်းတို့သည်။
ဥဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာ
သော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါ
စေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။
ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်
သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋ္ဌိတံ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သောသတ္တဝါအပေါင်း
ကို။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသာရာဆင်းရဲ တည်းဟူသောခရီး
ခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသံ၊ ပို့ဆောင်
ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ
မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့်
 ပြည့်စုံတော် မှုပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသ
 ဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတော၊ တည်တော်မူ
 ရှိ။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်း
 ကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝ
 ယိတော၊ သောက်စေတော်မူပြီးရှိ။ သသာဝကော၊ တပည့်
 သား သံသာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
 စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယင်္ဂေလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

၄-ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဇယာသနာဂဏာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
 စတုသစ္စာမတရသံ၊ ယေ ပိဝိ သု နရာသဘာ။
- ၂။ တဏှက်ရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
 သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။
- ၃။ သိသေ ပတိဋ္ဌိတောနောသိ၊ ဗုဒ္ဓေါဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
 သံသော ပတိဋ္ဌိတော မယံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။

- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊
 သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ။
 ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ ဘာဂသ္မိံ၊
 မောဂ္ဂလ္လာနော စ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယျံ၊
 အာသျံ အာနန္ဒ ဣဟုလာ။
 ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊
 ဥဘောသျံ ဝါမသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
 နိသိန္ဒော သိရိသမ္ပဒန္တာ၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရ ကဿပေါနာမ၊ မဟေသီစိတြဝါစကော။
 သော မယျံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ။
 ဣမေ ပဉ္စမဟာထေရော၊ နလာဋေ တိလကာဝိယ။
- ၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနော
 ရသာ။ ဇလန္တော သီလတေဇေန၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသုသဏ္ဍိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
 ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋ္ဌာနာဋိယ သုတ္တကံ၊ အာကာ
 သေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရ လက်တာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လက်တေ။
 ဝသတော မေ အင်္ဂိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓ ပဉ္စရေ။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

- ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏ တေဇသာ။
- ၁၄။ ဇိနပဉ္ဇရ မဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါပါလေန္တု မံသဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စေဝ မေကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟတာရိသံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတ ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ တို့ထက်လည်း မြတ်တော် မူကုန်ထသော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူ ကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သား ကို။ ဇိတွာ၊ အောင်မြင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာ မတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြှိုက်ရသာကို။ ပိဝိသု၊ သောက် တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ့ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရ တော်မူကုန်ထသော။ နာယကာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန် သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန် ထသော။ အဋ္ဌဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှက်ရာ ဒယော၊ တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိ
တော၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊
အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်
မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ
တရားတော်သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိ
နှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
သံဃော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်
ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သင်္ဃာတော်
သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ဟဒယေ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။
မေ-မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လကျော၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည
အရှင်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဖို့၌။
ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလ္လာနောစ၊
အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊
လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလ၊ အရှင်အာနန္ဒ၊ အရှင်ရာဟုလ၊
 တို့သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေသဝဏေ၊ လကျာ
 နား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်
 ပြီ။ ကဿပေါ၊ ကဿပ၊ အရှင်သည်လည်းကောင်း။ မဟာ
 နာမော၊ မဟာနာမ်၊ အရှင်သည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါး
 သော အရှင်တို့သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊
 လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယော၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘိကရော၊ အရောင်
 ကို ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူသော။ မုနိပုဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်
 သော။ သောဘိတော၊ သောဘိတ၊ အရှင်သည်။ မယုံ၊
 အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသိ
 ကျောက်ကုန်းအဖို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို
 ရှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာတော်မူလေ့ ရှိသော။ စိတြဝါစကော၊
 ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။
 ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်
 မူသော။ ကုမာရ ကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရကဿပ မည်တော်
 မူသော။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။
 ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ အနိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်လည်းကောင်း။ အင်္ဂုလိမာ
 လော၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်လည်းကောင်း။ ဥပါလိနန္ဒ
 သီဝလိ၊ အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိ

ထေရ်လည်းကောင်း။ ဣမေ ပဉ္စမဟာထေရော၊ ဤငါးပါးသော
မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နုလာဋေ၊ နုဖူးပြင်၌။
တိလကဝိယ၊ မှန်ကူကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။
အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟံ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစ
ရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊
အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက် ရှိကုန်သော။ ဇိနော ရသာ၊
မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေ
ဇေန၊ သီလ တန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပ
ကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု၊ မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဍိတံ၊ ကောင်း
စွာ တည်ကုန်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်၏။
မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသံ၊
ဖြစ်၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်၏။
အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသံ၊
ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်
တော်သည်လည်းကောင်း။ အာဋ္ဌာနာဋ္ဌိယသုတ္တကံ၊ အာဋ္ဌာနာဋ္ဌိ

ယသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ အာကာသေ၊ ကောင်း
ကင်၌။ ဆဒနံဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသ၊ ကြွင်း
ကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလက်တံ ဝိယ၊
တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။
ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။
ဓမ္မပါကာရလက်တေ၊ တရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်း
ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌။ အကိစ္ဆေန၊ မပြိုငြင်သဖြင့်။
ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ၊ သည်းခြေ စသည်
တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ
၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အာနန္တဂုံဏ တေဇသာ၊
အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏တန်ခိုး
တော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သည် ဖြစ်
၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တု-ပါပေန္တု၊ ရောက်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော
ရွှေချိုင့်အလည်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟိ
တလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ မဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့
သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်
သတည်း။

၁၅။ ဣစ္ဆာ-ဣတံဝေံ ယထာဝုတ္တပကာရေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊ ငါ
 သည်။ ကေန္တံ - ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊
 ကောင်းသော အစောင့် အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။
 ဇိနာနုဘာဝေ-ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ အာနုဘော်
 တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိသံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်
 အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ဂုဏာကရဿ၊
 သီလ, သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်
 သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသင်္ဘာတော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုး
 ဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေယံ၊
 ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက် ပြီး၏။

၅- န မက္ခာရ ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
 အ-မတံ အမတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အသမံ ဒဒံ။
 သ-ရဏံ သရဏံ ဧဝံ၊ အ-ရဏံ အရဏံ ကံရံ။
 အ-ဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။
- ၂။ နယန-သုဘဂ-ကာယဂံ၊ မဓုရ-ဝရ သရောပေတံ။
 အမိတ-ဂုဏ-ဂဏာ ဓာရံ၊ ဒသဗလ တုလံ ဝန္တေ။

နမက္ကာရပါဌ်

၃။ ယော-ဗုဒ္ဓေါ ခိတိမည-ဓာရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝဇ္ဇေ နရ-ဒေဝ-မဂ်လံ။

၄။ ဗာတ္ထိံ သတိ-လက္ခဏ-စိတြံ ဒေဟံ၊
ဒေဟာ-ဇုတိ-နိဂ္ဂတ-ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဓိတိ-သီလဂုဏော-သဝိန္ဒံ၊
ဝဇ္ဇေ မုနိ-မန္တမ-ဇာတိ-ယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ-ဒိဝါကရံဝ၊
မဇ္ဈေ ယတိန် လလိတံ သိရိဟိ။
ပုဏ္ဏန္ဒု သင်္ကာသ-မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ။

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိ မုလေ၊
သ-သေန-မာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရ-ဇိနံ အ ဘဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ-ဆေဒါမလ ဉာဏ-ခဂ္ဂံ၊
သတိသမညာဖလကာ-ဘိဂါဟံ။
သီလော သာလင်္ကာရ-ဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ-ဝရမိဒ္ဓုပေတံ။

၈။ ဒယာ-လယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကရံ။
ဘဝဏ္ဏဝါ တိက္ခမ-မဂ္ဂတံ ဂတံ။

ဣန္ဒြေသံယ ငါးစောင်တွဲ

တိလောက-နာထံ သု-သမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တ စက္ခု ပ-ဏာမာမိ တံ မိတံ။

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုခပုဒံ ပဒံ။
နရာ နရာနံ သုခ-သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာနမာနံ ဇိန ပုဂံဝံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂ-နာဝံ မုနိဒက္ခ-နာဝိကော၊
ဤဟာဖိယံ ဉာဏ-ကရေန ဂါဟကော။
အာရုယု ယော တာယ ဗဟု ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဿပုဟံ နမေ။

၁၁။ သမ တိံ သ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရ-ဗောဓိ-ဒုမေ စတု-သစ္စ-ဒသံ၊
ဝရမိဒ္ဓိ-ဂတံ နရ-ဒေဝ-ဟိတံ၊
တိဘဂူမသမံ ပ-ဏာမာမိ ဇိနံ။

၁၂။ သတ ပုညဇ-လက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂန္ဓပမာဒိံ ဓိတိ-မေရု-သဓံ။
ဇလဇ-ပမ သိကလ-သီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပ-ဏာမာမိ ဇိနံ။

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါ ကရောဝ၊
သောဘန္ဓော ရတိ-ဇနနေ သီလာသနမ္ပိ။
အာသိန္ဓော သီဝ-သုခ-ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ သမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

နမက္ကာရပါဌ်

၁၄။ ယော ပါဒ ပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊
 လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
 သမ္မာပုဏ္ဏေ နိရူပမေယျ တမေဝ နာထော၊
 တံ သဗ္ဗလောက မဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ-သမောသရဏံ ဓိတတ္တံ၊
 ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
 အတ္ထဘိကာမ-နရဒေဝ-ဟိတာဝဟန္တံ၊
 ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂ မနန္တ ဉာဏံ။

၁၆။ အခိလ ဂုဏ်နိဓာနော ယော မုနိန္ဒောပဂန္ဓာ၊
 ဝနမိသိပတနာဝံ သညတနံ နိကေတံ။
 တဟိ မကုသလ-ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
 တမတုလမဘိကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိ-ပရိဝါတံ သု-ရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
 သိရိ-ဝိသယာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟု ပေတံ။
 ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
 သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါဠုမ္ပေန မုဟပဋိသဘာဒိ-ကုလ္လောလဝီဝိ၊
 သံသာရောဃံ တရိတ မဘယံ ပါရ-ပတ္တံ ပဇာနံ။
 တာဏံ လေဏံ အသမ သရဏံ ဧက-တိတ္တံ ပတိဋ္ဌံ၊
 ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ-သုခ ဒံ ဓမ္မ ရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမုမလေ ပရဟိတ ကာရော
 ယော မုနိန္ဒော နိသိန္ဒော။

ကုဏ္ဍသယ ငါးစောင်တွဲ

အစွေရုံ သီသံ နယန-သုဘင်္ဂ အာကုလဏ္ဍကိုလံ။
ဒုဇ္ဈာလဒွံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ၊
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ ရတိ-ဇံ ကုဒ္ဒိ-ဓမ္မေဟုပေတံ။

၂၀။ မုနိန္ဒုက္ခော ယေကော ဒယု ဒယ-
ရုဏော ဉာဏ-ဝိတ္ထိဏ္ဏ-ဗိမ္မော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောသံ ကမလ ကထိတံ ဓမ္မရုံသီဝရေဟိ၊
သုဗောဓေသိ သုဒ္ဓေတိဘဝကုဟရေဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊
တိလောကေကစ္စက္ခု ဒုခမ-
သဟနံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၁။ ယောဇိနော အနေက-ဇာဟိယံ၊
သ-ပုတ္တ-ဒါရမင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ။
ဗောဓိ ပေမတော အလဂ္ဂ-မာနသော၊
အဒါသိ ယေဝ အတ္ထိကဿ။
ဒါန-ပါရမိံ တတော ပရံ အပ္ပရိ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ-မဂ္ဂတံ၊
တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိဒေဝံ နိဓနဝပုဓရံ မာရဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ၊
ဒီပံဒီပံပဇာနံ ဇယဝရ-သယနေ ဗောဓိပတ္တံ ဓိပတ္တံ။
ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရ ဂိရကထိတံပါပဟိနံပဟိနံ၊
လောကာ လောကာဘိရာမံ-
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒု မုနိန္ဒု။

နမက္ကာရပါဌ်

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓဗိဇ္ဇော မုဒု-ကရ-စရဏော၊
 ဗြဟ္မာသောသေ ဣ-ဇသော။
 ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ။
 သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊
 မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏ လောမော အထ မပိ။
 သုဂတော ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္ထ ဘာဝေါ၊
 နိလက္ခိ ဒိသံပဏ္ဍိ သုခမ-မလ-
 ဆဝိ ထောမျ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။

၂၄။ စန္ဒာလိသဂ္ဂ-ဒန္တော သမက-
 လပန-ဇော အန္တရံ သပ္ပပိဏ္ဏော၊
 စက္ကေနိတ-ပါဒေါ အဝိရဋ္ဌ-
 ဒသနော မာရဇုသိခံ ပါဒေါ။
 တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တော ဘယ-
 ကရ-မုဒုနာ ဇဏ္ဍုကာနာမသန္တော၊
 ဝဋ္ဋကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ-တရုဏ-
 ပခုမကော သိဟ ပုဗ္ဗု ကာယော။

၂၅။ သတ္တပိဏ္ဏောစ ဒိသင်္ဂုလိမထ သုဂတော၊
 လောမ-ကုပေက လောမော။
 သမ္ပန္နောဒါတ-ဒါဋ္ဌော ကနက-
 သမတစော နိလမုဒုဂ္ဂ-လောမော။
 သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ-ဇိဋ္ဌေါ အထ သိဟ-
 ဟနုကော ဇာလိကပ္ပါဒ-ဟတ္ထော၊

နာယော ဥက္ကံသ-သိသော ဣတိ-
ဂုဏ သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော အတိဒုလ္လဘ-
တရော ကာ-ကထာ ဗုဒ္ဓ-ဘာဝေါ၊
လောကေ တဿ ဝိဘာဝိ ဝိဝိခ-
ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။

ဣဋ္ဌံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-
မဟိတံ နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျံ၊
လောကာနံ နန္ဒိ-ဝစုံ ဒသဗလ-
မသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနတေန သော ဟံ နိပုဏ-
မတိ သတော သမ္ပရာယေစ တိတ္ထော၊
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌဇု-ပညော အဝိကလ-
ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
တိက္ခော သူရော ဓိတတ္ထော သ-ပရ-
ဟိတစရော ဒိသ-ဇီဝိ အ-ရောဂေါ။
ဓညော ဝဏ္ဏော ယသသိ အတိဗလဝ-
ဓရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတဂုံပေတော ပရမ-
သိရိ-ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္ထော၊
လဇ္ဇိ ကလျာဏ-မိတ္ထော အဘိရတ-
ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။

နမက္ကာရပါဌ်

အပို့စွော အပွ-ကောဓော အတိဝုဇ-
ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပွမေယျော၊
ပါသံသော ပေမ-ဝါစော သုဇန-ဂုဏ-ဝိဒ္ဓ
မာမကော သော ဘဝေယျံ။

၂၉။ ဣတ္ထံ အသင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏဒီပိတေ။
ဂါထာသု သုစကာသေဝ၊ ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုရာပါယမုတ္တော သော၊ သာဓကတ္တဒ္ဓယဿစ။
ဟတောပဒ္ဒဝဇာလော စ၊ လာဘီ ဟိတသုခဿ စ။

၃၁။ အဓိပေါ နရဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိဿရောပိ ဝါ။
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ ဓာရညံ သေတဆက္ကကံ။

၃၂။ ဘာဝနာယာနမာရယျ၊ သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ အရောဂေါ ဒီဃဇီဝိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ဘာဝနာဘိရတီမနော။
ဇနပိယော မနာပေါ စ၊ ကာ-ကထာ ခိလဓာရဏေ။

နမက္ကာရပါဌ် ပြီး၏။

နမက္ကာရအနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော်မူ
 တတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွား
 တော်မူတတ်ထသော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်
 မြတ်သောမူထသော။ ကုသလံ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်
 ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းလည်း
 ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြှိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ
 တော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။ အသမံ၊ အတု
 လည်းမရှိထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။
 ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း
 ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊ သိတော်
 မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူလည်း
 ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်း
 ကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိ
 ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။
 နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦး
 တို့၏ အမှုးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ
 သော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်းရှိထသော။ မဓုရဝရသရော
 ပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံတော်နှင့်လည်းပြည့်စုံ
 တော်မူထသော။ အမိတဂုဏဂဏာဓာရံ၊ မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော

ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။
 အတုလံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သော
 သူနှင့် တူတော်မူထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အား
 တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဝဇ္ဇေ-ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်
 မူထသော။ အညဗေရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်
 တော်မူတတ်ထသော။ ယော ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ
 ၌။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊
 ဆင်းရဲကိုလည်းကျောင်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူ
 လေပြီ။ နရဒေဝမင်္ဂလံ၊ လူနတ်တို့၏မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော။
 တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေ-
 ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္ထိံသတိ လက္ခဏာ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါး
 သော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊
 ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်ထွန်း
 တောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိံ သီလဂုဏောဘဝိန္ဒံ၊ ပညာ
 ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထ
 သော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း
 ယှဉ်တော် မူပြီးထသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဇ္ဇေ-ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလ
 ဒိဝါကရံဝ၊ တက်သစ်သောနေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတီနံ၊ ရဟန်း
 တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရီဟံ၊ ကျက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊
 တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒုသင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်း
 နှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အနေဇံ၊
 တဏှာလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်း
 သော ဥေ ယုဓံတရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော။
 မုနိန္ဒု၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုး
 ပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသောဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်
 မူသော။ ယောသုဂတော၊ အကြင် မြတ် စွာ ဘုရား သည်။
 ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သသေန
 မာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။
 ဇိနိတံ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမ္ပိ၊ နေအရုဏ်တက်
 သောအခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။
 အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီး။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်
 မူပြီးထသော။ အဘဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထ
 သော။ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိဆေဒါ မလဉာဏာဂ္ဂံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေ
 သာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟတ္တ
 မဂ် ဉာဏ်သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။ သတိသမညာ
 ဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိအမည်ရှိသော ကာကိုလည်း မြဲစွာ

နမက္ကာရအနက်

ကိုင်စွဲတော်မူထသော။ သီလောသာလင်္ကာရဝိဘူသိတံ၊ သီလ
အပေါင်းတည်းဟူသော ချပ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်တော်
မူပြီးထသော။ အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ် တည်းဟူ
သော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထ
သော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊
ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို။ ကရံ၊
ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူ
သော မဟာသမုဒ္ဓရာမှ လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊
မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောက
နာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။
သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း
ရှိတော်မူထသော။ ဟိတံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီး
အပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်
ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ပ-ဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိတဟိ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏
အဖြစ်၌။ ပါရမိသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး
တော်မူတတ်ထသော။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊

ဆည်းကပ် အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဖို့ကို
 ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်
 မှုပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော် မှုတတ်ထသော။
 အ-နမာနံ၊ မရိုညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်
 ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော်မှုတတ်ထသော ယောက်ျားမြတ်
 ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။
 ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။
 ဂါဟကော၊ စွဲကိုင်တော်မူသော။ ယောမုနိဒက္ခနာဝိကော၊
 အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိမ် မာ လှ စွာ သော
 သဘော လှေ့မူးသည်။ မဂ္ဂင်နာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူ
 သော သဘောလှေ့ထက်သို့။ အာရုယျ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။
 တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သဘောလှေ့ဖြင့်။
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံး
 ပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်
 တော်မူလေပြီ။ အသပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်
 မှုတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထ
 သော။ တံ မုနိဒက္ခ နာဝိကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော
 သဘောလှေ့မူးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုး
 ပါ၏။

နမက္ကာရအနက်

၁၁။ သမတိံ သတိပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊ အမ္ပ သုံးဆယ်
 သော ပါရမီကို ဖြည့်တော် မှုပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊
 မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာ လေး
 ပါးကို သိမြင်တော် မှုပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သော
 တန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော် မှုပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊
 လူ့ နတ် တို့၏ အစီးအပွား ကံလည်း ဆောင်တော် မှုတ်
 ထသော။ တိဘဝုပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော် မှုပြီး
 ထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပ-ဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သဘပုညဇလက္ခဏိကံ၊ များစွာသော ဘုန်းကြောင့်
 ဖြစ်သောလက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော် မှုထသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂ
 ဗျာဓိသော မှုလည်း ကင်းစင်တော် မှုပြီးထသော။ ဂဂန္တုပမဓိံ၊
 ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော် မှုထ
 သော။ ဓိတံမေရုသမံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်
 မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော် မှုထသော။ ဇလဇူပမသီတလ
 သီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်
 လည်းယှဉ်ထသော။ ပထဝိသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံ
 သော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော် မှုထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပ-ဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိံ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်
 မှုသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊
 နေ၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်
 တော် မှုသည်ဖြစ်၍။ ရတိ ဇနနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေ

၆၂ ကုစ္ဆာသယ ငါးစောင်တွဲ

တတ်သော။ သိလာသနမှီ၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလာ ကျောက်နေရာ၌။
အာသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ
ကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။
ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း
ကင်းတော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိ
ကလေဟိ၊ မချို့ တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း
ကင်းကုန်သော။ ပါဒပကံဇ မုဒုလ္လလ ရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော်
တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သော အပြင်၌ တရားရှစ်ကွက်
စက်လက္ခဏာတော် တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။ တံဟိ
လောကေဟိ၊ သုံးဘုံသုတံနှင့်။ နိရူပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်
သည်၏အဖြစ်သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏေဝေ၊ ကောင်းစွာ ရောက်တော်
မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လောကသည် ပူဇော်အပ်သော။ အသမံ၊ အတုမရှိထသော။
တံ နာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူ့နတ် တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်
တော်မူထသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း
ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဒီပ ဇုတိယာ၊ ပညာတော် တည်း
ဟူသော ဆီမီး အရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီး
သော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်မူထ

နမက္ကာရအနက်

သော။ အတ္ထဘိကာမံ၊ လူ၊ နတ် တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို
 အလွန်အလှိုတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူ၊ နတ်
 တို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရှက် ဆောင် တော် မူ တတ် ထ
 သော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့်
 ယှဉ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိ
 သောဉာဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏ နိဓာနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
 လောကုတ္တရာ ဂုဏ်တို့၏ သိမီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။
 ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊
 ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်ကုန်သော အရင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊
 ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်ရာ အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနာဝံ၊
 ဣသိပတနအမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့။ ဥပဂန္ဓာ၊
 ကြာတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။ အကုသလဆေဒံ၊
 အကုသိုလ်ကိုဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်
 ကို။ ပဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အဲတုမရှိထ
 သော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်
 မူထသော။ ဝန္ဒနယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။
 တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
 ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံ
 လည်း ရှိတော် မူ ထ သော။ ရုစိပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုး ပြိုး ပြက်
 နှစ်သက်ဖွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော

ကိုယ်တော်လည်း ရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်းပညာ
 ကျက်သရေ အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထ
 သော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစ
 ရှိသောဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရဝိသသိ
 မဏ္ဍလပုဘုတံ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊ နေဝန်း၊ လဝန်း အစရှိသော
 စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ၊ ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်
 မူထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထ
 သော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အစဒရံ၊ ရှိသေစွာ။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်။
 မုဟပဋိဿာတာဒိ ကုလ္လောလဝိစိံ၊ မောဟ၊ ပဋိဿာတ်၊
 လာဘ၊ အစရှိသော လောက်လက် လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာ
 သောလှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် မြှမ်းထသော။ သံသာရောဿံ၊ သံသရာ
 တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုဗ္ဗေန၊ မဂ္ဂင်
 ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖောင်ဖြင့်။ တရံ၊ ကူးတော်
 မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော် မူပြီးထသော။
 ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်
 မူထသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော် မူထ
 သော။ အသမသရဏံ၊ အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း
 ဖြစ်တော်မူထသော။ ဧကတိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူး
 ခတ် မြတ်သောရေဆိပ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊
 မှီခိုရာ ကျန်းနှင့်လည်း တူ တော် မူ ထ သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊

နမက္ကာရအနက်

ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်း သဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ တံ ဓမ္မရာဇံ၊ ထို တရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိဘဓရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွား ကိုလည်း ရှက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍ-အမည်ရှိသော ဥယျာဉ် စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏ အနီး၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဩဖွယ်ရှိထသော။ နယနသုဘဂံ၊ လူ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိအား တွင်တယ်စွာထသော။ အာကုလဏ္ဏဂီ ဇာလံ၊ ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးအလျှံရှိထသော။ ဒုဇ္ဇာ လဒ္ဓံသံ၊ မိစ္ဆာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ရှိတော်မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အ-ဇဟိ တံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ ပါဠိဟေရံ၊ ရေ၊ မီး၊ အစုံ-အစုံ အစ ရှိသော တန်ခိုး ပြာဠိဟာကို။ သီသံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာ ထသော။ ပရမ ရတိဇံ၊ မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် ထသော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံ တော်မူပြီးထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယာ ရုဏော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ်တည်း ဟူသော တက်လတ်သော နေ အရုဏ်လည်း ရှိထသော။

ဉာဏ်ထိန်းစွာမိမိမော၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧကော၊ တုဘက်ကင်းမြောက် တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ယောမုနိန္ဒာဏော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမလ ကထိတံ၊ ကြွားဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဝိနေယျဗ္ဗါဏောသံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသီဝရေဟိ၊ မြတ်သောတရားတည်း ဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသောအားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေး စင်ကြယ်စွာသော။ တိဘဝကုဟရေ၊ လောကသုံးပါးအတွင်း ၌။ ဗျာပိတကိတ္တိနဉ္စ၊ အဆုံးမရှိ နှင့်သော ကျော်စောခြင်းရှိတော် မူထသော။ တိလောကေကစ္စက္ခုံ၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထုတ် အမြတ်ဖြစ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော်မူထသော။ ဒုခမလဟနံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအမှုကို သည်းခံခြင်း ရှိတော် မူထသော။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူး ကို ဆည်းပူးရှာမှီးတော်မူပြီးတသော။ တံ မုနိန္ဒာကံ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇီနေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂ မာနသော၊ ငြိတုယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေက ဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့်တကွသော။ အင်္ဂဇီဝိဟမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်

ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိကဿ၊ အလို့ရှိသော သူအား။ အဒါ သိယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည်သာလျှင် ကတည်း။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမိကိုလည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုဒါနပါရမိမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလပါရမိစသော ကိုးပါးသော ပါရမိကို လည်းကောင်း။ အပုရံ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမိတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ဧဝံ၊ လူ့နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှုခိုရာ မြက်သော ကိုင်းကျွန်း သံဖွယ်လည်း ဖြစ်တော် မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ် တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော် မူထသော။ နိဓန ဝပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော် မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ် စစ်သည် တို့သည် ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီး တန် ဆောင် ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင် တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီးထသော။ ဇယ ဝရသယ နေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သော ဗောဓိပင် နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သို့ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော် မူထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ် ရောက်လာ ကုန်သော ဗြဟ္မာ

လူ့နတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂိုရကထိတံ၊ မြတ်သော တရား
 စကားကို ဟောတော်မူတတ်ထသော။ ပါပဟိနံ ပဟိနံ၊ ညစ်
 ညမ်း ယုတ်မာ ကိုလေသာကို ပယ်ခွါတော်မူပြီးထသော။ လော
 ကာ လောကာဘိရာမံ၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်
 ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ မုနိန္ဒံ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရ
 တော်မူထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။ အဘိ နမေ-အဘိ နမာမိ၊ ရိုသေစွာ
 ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဓိဓမ္မော၊ အရပ်
 နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်
 တစ်ရာ ဖတ်အပ်သော ဝါဂုမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်
 ဖဝါးတော်၊ ခြေဖဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဃော
 သော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော
 အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 ဧကိဇဂေါ၊ ဧကိမည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်
 ပြီးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္ဆာ
 ဒဂ်ဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာချုပ်နှင့်တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း
 အပ်သည် ဖြစ်၍ ကျစ်လစ် လှစွာသော ယောက်ျားမြတ်
 ၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဖန်လည်း။
 သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေ
 နင်း အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ် စွာ တည်သော ခြေ ဖ ဝါး တော်
 လည်း ရှိတော် မူ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်

နမက္ကာရအနက်

နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဍလုံမွှေးရှင်တော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ အထမပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်း
 သော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဗြဟ္မဇုဂုတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်
 မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလက္ခိ၊ ညိုသော
 မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃပဏှိ၊ ရှည်သော ဖနောင့်
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလဆဝိ၊ သိမ်မွေ့လှစွာသော
 အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အရေတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ ထောမ္ပရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော အရ
 သာကို သော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်
 ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သော အကြောတော် ထို့၏
 အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စက္ကာလီသဂ္ဂ-
 ဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မှန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ သမက လပနဇော၊ လှဖြင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်
 စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံ သပ္ပပိဏော၊
 ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုး စင်သော ကျောက်တော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနိတ ပါဒေါ၊ စက်ဖြင့် မှတ်အပ်သော
 မြတ်သော ခြေဖဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဋ္ဌ ဒသ-
 နော၊ မကျဲသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်
 ငါးပါးကို အောင်တော် မူပြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
 ဥဿခံ ပါဒေါ၊ မြူမတင်လင့် မြင့်သော ဖမျက်တော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တော် မူလျက်။ နောနမန္တော၊

မကိုင်းညွတ်ပဲ။ ဥဘယကရမုဒုနာ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့စွာသော
 လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇက္ကုကာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်
 တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော် မှနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကဇ္ဇော၊
 ရွှေမုရိုး စည်ငယ် သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထိုခဏ ဖွားသော နွား
 ငယ်၏ မျက်မှူးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့ နူးညံ့ သော မျက်မှူးတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ သိဟပုဗ္ဗခုကယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေး
 တက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော
 အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသား တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 ဒီဃဂုံလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်း တော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ လောမက္ခပေကလောမော၊
 တစ်ခုတစ်ခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ တစ်ချောင်း တစ်ချောင်းစီ
 သာ ရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓော-
 ဒါတဒါဋ္ဌော၊ ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရှေးစင်ကဲ့သို့သော အရေ
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလမုဒုဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်
 ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ တက်သော လက်ျာရစ် လည်၍
 တည်သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တူလဇိဇ္ဇေါ၊ ကြီးပြန့်သော
 လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှ တစ်ပါး။ သိဟ-

နမက္ကာရအနက်

ဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော
 မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟက္ခော၊ လေသွန်
 တံခါး၌ လက်သမား တပ်စီထားအပ်သော ရှေ့ပုတ်တိုင်ကဲ့သို့
 တင့်တယ်စွာရှည်သော ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကံသသိသော၊
 နဖူးသင်းကျစ် ခြယ်လှယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်း
 တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ၊ ဤဆုံအပ်ခဲ့ပြီး
 သော ကျေးဇူး အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော။ တံ
 မဟေသိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
 ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ
 ဗုဒ္ဓေါတိ သောသော၊ ဘုရား-ဘုရားဟူသော အသံကိုမျှလည်း။
 အတိဒုလ္လဘ တရော၊ အလွန် ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင်။ ဗုဒ္ဓ
 ဘာဝေ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာ ကထာ၊ အဘယ်
 ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာဝိ၊ ပညာရှိ
 ကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော
 စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။ သာ-
 ဝေဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သော။
 အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွတ်ဆောင်တော် မူတတ်
 ထသော။ သုရ နရမဟိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်
 မူထသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊
 မြတ်သောအလှကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ လောကာနံ၊ လူ
 သုံးပါးတို့၏။ နန္ဒဝစ္စံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော။

ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။
အသမံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တု၊ ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေန ပုညေ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး
ရခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သောအဟံ၊
ထိုငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏမတံစ၊ သိမ်မွေ့
သော ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ သတောစ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ
သည်လည်းကောင်း။ တိတ္တောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်းကောင်း။
ဒက္ခောစ၊ လိမ်မာသည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဇုပညောစ၊ ဖြောင့်
မတ်သော အယူပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ အဝိကလဝီရိယော
စ၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်လည်းကောင်း။ ဘောဂဝါစ၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသည်လည်းကောင်း။ သံဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြမ်းဝေ
ဖန်တတ်သည်လည်းကောင်း။ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက်သည်လည်း
ကောင်း။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်လည်းကောင်း။ ဓိတတ္တောစ၊
တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရဟိတရောစ၊
မိမိအကျိုးစီးပွား၊ သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ဆောင်
တတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိဃဇီဝီစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်
လည်းကောင်း။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်လည်းကောင်း။
ဓညောစ၊ ဘုန်းမှီသည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်
လည်းကောင်း။ ယသသီစ၊ များသော အခြံအရံ ရှိသည်လည်း
ကောင်း။ အတိဗလဝဓရောစ၊ အလွန်သော အားကိုဆောင်နိုင်
သည်လည်းကောင်း။ ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စော
ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ခန္တုပေတောစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်လိုရပါ၏။

နမက္ကာရအနက်

၂၇။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်လည်း
ကောင်း။ ဒါတင်္ဂပေတောစ၊ ပေးအပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့်ပြည့်
စုံသည်လည်းကောင်း။ ပရမသီရိစ၊ မြတ်သော ဘုန်းကျက်သရေ
ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးကိုသနားခြင်းရှိသည်
လည်းကောင်း။ ဝိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်လည်းကောင်း။
လဇ္ဇီစ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်လည်းကောင်း။ ကလျာဏ
မိတ္တောစ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်လည်းကောင်း။
အဘိရတ ကုသလောစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်
တတ်သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသော
သီလကို အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆော
စ၊ နည်းသော အလိုရှိသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပကောဓောစ၊
နည်းသော အမျက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အတိဝုဇဟဒယောစ၊
အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမာစ၊
တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်းယှဉ်
အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်း
ထိုက်သည်လည်းကောင်း။ ပေမ ဝါစောစ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကား
ကိုဆိုတတ်သည်လည်းကောင်း။ သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓစ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်လည်းကောင်း။ မာမကောစ၊
သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေ
ယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

၂၈။ ဣတ္ထံ-ဣမိနာ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤရွှေ့ဤမျှ ရှိ၏ဟု
မရေတွက်နိုင်ကုန်ထသော။ လက္ခဏ ဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်သော

ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော။ နာထဂုဏော၊
မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သူစကသု၊ ပြတတ်ကုန်
သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ဧကဂါယမ္ပိ၊ တစ်ဂါထာ
ကိုမျှသော်လည်း။ ဗုံဓော၊ ပညာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊
အကြင် အမျိုးကောင်းသားသည်။ သရတော၊ အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။
စတုရာပါယမုတ္တောစ၊ အပါယ် လေးပါးမှ လွတ်သည်လည်း
ကောင်း။ အတ္တ ဒွယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါး
ကို။ သာဓကောစ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည် လည်း
ကောင်း။ ဟတောပဒ္ဒဝ ဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေး
ရန်တည်းဟူသော ကုန်ယက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟိတသုခဿ၊
စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီစ၊ ရသည်လည်းကောင်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုးရ
သော နတ်မင်း အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ စတု ဒီပိဿရာပိ
ဝါ၊ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟေ၊
အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိသည်။ ဟုဘ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာ
တည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယျ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတ ဆတ္တကံ၊ မြတ်သော
ထီးဖြူကို။ ဓာရံ-ဓာရန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ မီးခပ်သိမ်း
တို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ သေတိ၊ ရောက်လတ္တံ့

နမက္ကာရအနက်

သတည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။
အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒီဃဇီဝိကောစ၊
ရှည်သော အသက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်။ ပူဇိတော
စ၊ ပူဇော်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘာဝနာ ဘိရတိ မနောစ၊
ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း။
ဇနပိယောစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်လည်းကောင်း။
မနာပေါစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်း
ကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓာရဏေ၊ အလုံးစုံသော
ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့
နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

၆-လောကနိတိပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

- ၁။ လောကနိတိံ ပဝက္ခာမိ၊
နာနသတ္တ-သမုဒ္ဓန္တံ။
မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊
ဝန္တိတော ရတနတ္ထယံ။
- ၂။ နိတိလောကေ ပုရိသဿ သာဓော၊
မာတာ ပိတာ အာစရိယောစ မိတ္တော။
တဿဟိ နိတိံ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဉာတိ မဟာံ ဟောတိ ဗဟုဿုတောစ။
- ၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အ-သိပ္ပဿ ကုတောဓနံ။
အ-ဓနဿ ကုတောမိတ္တံ၊
အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အ-သုခဿ ကုတောပုညံ၊
အ-ပုညဿ ကုတော ဝရံ။
- ၄။ သိပ္ပါသမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏ္ဍန္တိ။
ဣဓ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရ-လောကေ သုခါဝဟံ။

လောကနိတိပါဌ်

၅။ အပွက် နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္ဗိကောဒက-ဗိန္ဒူဝ၊
စိရေန ပရိပူရတံ။

၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပမထဝါ။
ကေမ္မိ ပရိယောဓာတံ၊
ဇီဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။

၇။ သေလေ သေလေ န မာဏိက္ကံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။

၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထိတံ စေသုတော။
မဟုဿာဟေန တံဌာနံ၊
ဂန္ထဗ္ဗံ သုတေသိနာ။

၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
သိနေ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။

၁၀။ သုတံ သမ္ပုတံ သင်္ချာစ၊
ယောဂါနိတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ထဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊
ဓနံ ဗေဒါစ ပူရဏာ။

- ၁၁။ တံတံ့စွာ ဣတိဟာသာစ၊
 ဇောဟိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
 ကေတု မန္တာယ သဒ္ဓါစ၊
 သိပ္ပံ ဌာရဿကာ ဣမေ။
- ၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရိ၊
 ပဠာန္ဒော ဟောဟိ ပုစ္ဆိတော။
 ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
 ဗဟံပိ ဘဏတေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
 ဖရ ဟတ္ထေသု ယံ ခနံ။
 ယထာကိစ္စေ သမ္ပပ္ပန္နော၊
 န တံ သိပ္ပံ န တံ ခနံ။
- ၁၄။ အလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ္ဒမာလံ၊
 ကုလပ္ပမာဏံ ဂိနယော ပမာဏံ။
 ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
 ပထဝီ ပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊
 ဗဟံ ဗညာတိ မာနဝါ။
 သိန္နုဒက မပဿန္တော၊
 ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။
- ၁၆။ ပဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
 ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ခနံ။
 တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
 စတုက္ကံကို ကရိယတိ။

- ၁၇။ ဗျတ္တံ ပုတြာ ကိမာလသော၊
 ဒေဗျတ္တော ဘာရ-ဟာရိကော။
 ဗျတ္တကော ပုဇိတော လောကော၊
 ဗျတ္တံ ပုတြာ ဒိနေ ဒိနေ။
- ၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဝေရီ၊
 ယေန ဗာလော န သက္ခိတော။
 သဘာ-မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
 ဟံသ-မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။
- ၁၉။ ကဏ္ဍကင်္ဂီရိ ကော တိက္ခတိ၊
 ကော အဉ္စန မိဂက္ခိယံ။
 ဥပ္ပလဿ ပဗ္ဗလေ ကော သုဂန္တံ၊
 ကုလပုတ္တရူပေါ ပဝတ္တတိ သမတိဘာဝေါ။
- ၂၀။ နရသံ အ-ကောတဗ္ဗလံ၊
 အ-ဓနဿာ လက်တမ္ပိ။
 အ-လောဏကန္တု ဗျဉ္စနံ၊
 ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။
- ၂၁။ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊
 သုတ-ပညာယံ ဝေဒတိ။
 ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
 အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။
- ၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
 ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
 ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
 ဟိနော ဂေါဏသမော ဘဝေ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ-သမံ၊
 နစ ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
 နစ အတ္တ-သမံ ပေမံ၊
 နစ ကမ္မ-သမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
 သီဟော ဂုန္ဒံ န သောဘတေ။
 ဂဒြဘ-မဇ္ဈေ တုရဂေါ၊
 ဗာလ-မဇ္ဈေစ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
 န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
 ဒဗ္ဗိ သူပ-ရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညု၊
 ပဏ္ဍိတံ မယိရူပါသတိ။
 ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
 ဇိဝှိ သူပ-ရသံ ယထာ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊
 သူရော သိင်္ဂါမ-ဘူမိယံ။
 ပဏ္ဍိတုဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏိဇော၊
 ဝိသေသ-ဂမနော တထာ။

၂၈။ ဓန-နာသံ မနော-တာပံ၊
 သရေ ဒုစ္စရိတာနိစ။
 ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊
 ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

လောကနိတိပါဌ်

၂၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါကျံ၊
သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓံ၊
ယော ဇာနာတီ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အ-ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊
အ-ဗလဿ ဟတာ နရာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျ-ရတာ၊
ဥပ္ပတ္တက-သမာ ဣမေ။

၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော၊
အ-ပုစ္ဆာ ဗဟု-ဘာသကော။
အတ္တ-ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိဓံ ဟိန လက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပ-ရူပေါ ဗဟု-ဘာသော၊
အပ္ပ-ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ-ပုရော သဋ္ဌော ခေါဘော၊
အပ္ပ-ခိရာ ဂါဝိ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟော၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အ-ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတုာ၊
ခိရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟော၊
သုကရေပိ ဥကြေ ဒိပေ။

ဗိဇ္ဇာရေပိ သဒိသေ ဗျဇ္ဇေ၊
သဗ္ဗဓီရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သု-ဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယ-ဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရူပ-ယောဗ္ဗန-သမ္ပန္နော၊
ဝိသာလ-ကုလ-သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိသုကာ။

၃၇။ ဟိန-ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလ-ပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။
အ-ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပ-လောဘေန၊
ဗဟံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတံ ကုမ္ဘံ ဘဒ္ဒတိ။
န ခိပေတံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုမ္ဘိ ကာရဏာ။

လောကနီတိပါဌ်

၄၈။ တက္ကရဉ္စ ပလာသေန၊
ယော နရော ဥပနယုတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ ဓိရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ နိဠိတံ။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ သမာသေထ၊
သဗ္ဗိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ၊
ဘဇ သာဓု-သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒ္ဓမ္မရ-ပက္ခာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။
အန္တော ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇန-ဟဒ္ဒယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ခာ၊
ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝစ။
အန္တော အမတ-သမ္ပန္နာ၊
ဧဝံ သုဇန ဟဒ္ဒယာ။

၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒိန တရု န ဇဟာတိ ဂန္ဒံ၊
 နာဂေါ ဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ။
 ယန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
 ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ-ဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သီဟောနာမ ဇိဃစ္ဆာပိ၊
 ပဏ္ဍာဒိနိ န ခါဒတိ။
 သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊
 နာဂ-မံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလ-ဇာတော ကုလ-ပုတ္တော။
 ကုလ-ဝံသ-သုရက္ခတော။
 အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊
 ဟိန ကမ္မံ န ကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
 တတော စန္ဒံဝ သီတလံ။
 စန္ဒနံ•စန္ဒ-သီတမှာ၊
 သာဓု-ဝါကျံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊
 မေရု ရာဇာပိ နမတိ။
 သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
 ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
 ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊
 သာဓု-ဝါစာ ကုဒါစနံ။

လောကနိထိပါဌ်

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတော ဉာတိ-မာတာ-ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သုဇနာ။
မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊
ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇနာ။

၅၂။ မာတာ-ဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
ပိတာ-ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ-ပိတာ ဟိနာ၊
ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာ-သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ-ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
သုဘာသာစ သု-က္ခိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သုရ မိစ္ဆန္တိ၊
မန္တိ-သုခံ ကုတုဟလေ၊
ပိယဉ္စ အန္တ-ပါနေသု၊
အတ္တ-ကိစ္ဆေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသု၊
ဒန္တံ ဒဿေတိ ဟိ သိတု။
ဒုဇနော သုဇနံ ဒိသု။
ရောသယံ ဟိ သ မိစ္ဆတိ။

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

- ၅၆။ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိ ဝါ။
သာဟသာ ကာရိတံ ကမ္ပံ၊
မန္ဒော ပစ္ဆာ နံတပုတိ။
- ၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတော ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသ ဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိမုတ္တမ မာဟု သန္တော။
- ၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိမ္ပိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အကတညုနာ။
- ၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသပ္ပါစ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ။
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။
- ၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
သုရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစံ အပ္ပက-ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္ဆာဟု၊
ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။

လောကနိတိပါဌ်

ဝိသံ ကေဝံ ဟနတိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနံ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ဓန မပ္ပဗ္ဗိ သာဓုနံ၊
ကုပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟံအပိ အ-သာဓုနံ၊
နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊
ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကုစိ နော မေဿ၊
ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊
အ-စိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောသံ န ဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တိတဗ္ဗိ ဘဝတိ၊
စိန္တိတဗ္ဗိ ဝိနဿတိ။
န ဟိ ဝိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။

ဣန္ဒြေသယ-ဆယ်စောင်တို့

၇၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
 သန္တံ နုကုရုတေ ပိယံ။
 အ-သတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊
 တံ ပရာဘဝအော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-ဗာလဒုဋ္ဌေန ကဏ္ဍ

၆၈။ အတိ ပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
 ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
 သိရဿ ဝဟမာနောပိ၊
 အစုပ္ပရော ဗုဋ္ဌော ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
 သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
 မန္တောသဓေဟိ သောသပ္ပေါ၊
 ခလော ကေနုပသသမ္ပတိ။

၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလံ၊
 ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
 ဗာလော ဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
 သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မဇ္ဇ ဝ မညတိ ဗာလော၊
 ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
 ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊
 အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

လောကနိတိပါဌ်

- ၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
 သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
 ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
 နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃။ ဃရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကောစ၊
 ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနရော။
 သကုဏေ စ ဒုဋ္ဌော ကာကော၊
 နရေ ဒုဋ္ဌော စ ဗြာဟ္မဏော။
- ၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
 ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
 ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
 သဒ္ဓမ္ပံ အ-ဝိဇာနတံ။
- ၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
 အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
 နာဠိကေရမ္ပိ သ-ဒေါသံ၊
 ခလ-ဇာတော န ပဿတိ။
- ၇၆။ နတ္ထ-ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
 ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
 ဂုယေ ကုမ္ဘာဝ အင်္ဂါနိ၊
 ပရ-ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
 ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျယေ။
 ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတေနော၊
 ဝဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဍိတော။

၇၈။ လှံ့ အထွေ့န ဂဏှေယျ၊
 ထံ့ အဉ္ဇလိ-ကမ္ပုနာ။
 ဆန္ဒာ နုဝတ္တိကာ မုဉ်၊
 ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။
 ဗာလဒုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ-ကာရေ ပရေ ဗန္ဓု၊
 ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရေ။
 အ-ဟိတော ဒေဟ-ဇော ဗျာဓိ၊
 ဟိတံ အရည မောသဓံ။
 ၈၀။ ပရေက္ခေ ဂုဏ-ဟန္တာရံ၊
 ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ။
 ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
 ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဓံ။
 ၈၁။ ဓန ဟိဓေန စဇေ မိတ္တော၊
 ပုတ္တ-ဒါရာ သဟော ဒရာ။
 ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
 ဓနံ လောကေ မဟာသခါ။
 ၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊
 ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
 အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊
 ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

လောကနိတိပါဌ်

၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊
မိတ္တဉ္စာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကပ္ပိတေ မိတ္တေ၊
သဗ္ဗ-ဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတျာ၊
ပုန သန္တိတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စု ဥပဂဏှာတိ၊
ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အ-မိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဓေ ဃဋ္ဌံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏ-သေသော အဂ္ဂိ-သေသော၊
ရောဂ-သေသော တထေဝစ။
ပုနပုနံ ဝိဝဗ္ဗန္တိ၊
တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒန-သိတလာ။
တာဒိသံ နောပ-သေဝေယျ၊
ဟဒယေတု ဟလာလလံ။

၉၂

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊
နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အ-ပဂ္ဂဏံ သာမိံ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိင်္ဂီ ပညာသ-ဟုတ္တေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝိဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊
ဒေသ-စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုဗ္ဗိက္ခေ၊
ဗျသနေစ သတြု-ဂဟေ။
ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊
သခါ တိဋ္ဌာ သု-မိတ္တကာ။

၉၃။ သီတ ဝါစော ဗဟု မိတ္တော
ဖရသော အပ္ပ-မိတ္တကော။
ဥပမံ စေတ ဉာတဗ္ဗံ၊
သုရိယ စန္ဒ-ရာဇုနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

လောကနိတိပါဌ်

၅-ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊
နာရိ-ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊
ခမာ ရူပံ တပဿိနံ။

၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထိ သောဘာဝ သာမိကာ။

၉၇။ ပဉ္စ-ရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
သတ္တ-ရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ကေ-မာသာ သု-ဘရိယာ၊
အစု-မာသာ သိဿာ မလာ။

၉၈။ ဟိံ ရမတိ မင်္ဂ၊
ဟင်္ဂ ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပု၊
ခု ရမတိ ဓံ။

- ၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္တံ ပသံသေယျ၊
ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုနာ ဂတာ သူရံ၊
သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
- ၁၀၀။ ဒွိ-တရိ-ပတိ နာရိစ၊
ဝိဟာရ ဒွိ-တရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိ-တြိ ပါသဉ္စ၊
ကတ-မာယာ ဗဟုတရံ။
- ၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အ-ဘာဏိကာ။
ဣတ္ထိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပ-ဘောဇနံ။
- ၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝိစိ-ဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသုဝိနာ ပေါက္ခရဏိ၊
ပတိ-ဝိနာ ကညာ သောဘော။
- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဟိ ပဓာနောဝ၊
ဣတ္ထိ သုစိ-သုတ္တံ ယထာ။
- ၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒိ ဝကံ နဒိ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘ မာနေ နိဝါတကော။

လောကနိတိပါဌ်

၁၀၅။ ဝိဝါဒ-သီလိ ဥဿယဘာဏိနိ၊
 ပဿ-တဏှိ-ဗဟုပါက-တ္တနိ။
 အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပရ-ဂေဟ-ဝါသိ၊
 နာရိ စတ္တာ-ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
 ဂုယေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရိ။
 ကမ္ပေသု ပတ္တေသု ကရိဝ ဒါသိနိ၊
 ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတိ။
 ရူပိသု သိက္ခိ ကုပ္ပနေသု၊
 ခမာနိ သာ နာရိ သေဋ္ဌိတိ။
 ဝဒန္တိ ပဏှိဇာ ကာယဿ၊
 ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊
 သုရူ သုကေသိ သမ-ပန္တိ-ဒန္တိ။
 ဂမ္ဘရ-နာဘိ ယုဝတိ သုသီလိ၊
 ဟိန-ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု-ကာလာနံ၊
 ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
 ဇေဋ္ဌ-ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊
 ဒိသာနံ ဥတ္တရပုဓာနံ။

၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရိ၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
 သာမိကံ အပစာယေယျ၊
 ဣန္ဒံ ပါရိစာရိကာ။

၉၆

ဣန္ဒာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

၁၁၀။ ယော ဣန္ဒေ ပုရိသံ ပေါသော၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပုနံ။
 ပရ-ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
 ဓောတ-ပါဠိဒါဝ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
 အာနေတိ တိဗ္ဗရုတ္တနိံ။
 တဿ ဣဿာ နသဒ္ဒဟတိ၊
 တံ ပရာဘစတော မုခံ။
 ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၆-ရာဏဏ္ဍ

၁၁၂။ ကေ-ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
 ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
 သရာဝါသော တိယာမောဝ၊
 စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
 နဒိ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
 ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေယေ နမာနော၊
 နပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
 နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
 န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

လောကနိတိပါဌ်

- ၁၁၅။ အပုတ္တကံ သရံ ပုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အ-သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗ-သုညံ ဒလိဒ္ဒတံ။
- ၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇေယျ၊
ဝိဒျမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။
- ၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟိပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌော လဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊
နိလဇ္ဇော စ ကုလမီတာ။
- ၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။
- ၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိ ယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခကာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဇေတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။
- ၁၂၀။ သင်္ကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
သင်္ကိံ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ။
သင်္ကိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
သေ ဓမ္မော သနန္တနေော။

ဣန္ဒြေသယ-ဆယ်စောင်တို့

- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမ-ဘောဂီ နသာဓု၊
အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော နသာဓု။
ရာဇာ အ-နိသမ္ဗကာရီ နသာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောမနော တံပိ နသာဓု။
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တ မိစ္ဆန္တိ၊
တေသံ ကမ္ပံ ဝိနဿတံ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊
ကတာကတံ သယံ ဇညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတော က္ကံ နိသေဝေယျ၊
ကုဏ္ဍိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဂေန၊
ပရလောကံ အမောဟံဝ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ရာဇ-ကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော၊
အစေက-ပါဏဟရာနိ။
- ၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ-ဘရိယ-သံဝါသော၊
ဒေါသော စိတ္တရ-ဒါသကော။
သ-သပ္ပေစ သရေ ဝါသော၊
မစ္စု ဝေ န သံသယော။

လောကနိတိပါဌ်

၁၂၇။ သမ္ဗုဒ္ဓ-သိဿောပဒေသေန၊
ကု-နာရီ ဘရဏေန။
အသတံ သမ္ဗယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တ ကရံ ပါပံ၊
သိဿ ပါပံ ဂုဏ္ဏ တထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌ-ကရံ ပါပံ၊
ရာဇ-ပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ-သုခံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တ ဒမနံ ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ။
ဒါနေန ပိယ-ဝါစာယ၊
ဥန္တမန္တိ နမန္တိ။

၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟ-ဘေသဠံ၊
မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိ-ဘေသဠံ၊
မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။

၁၃၂။ ဗဟုနမပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တို့

တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊
တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတံ။

၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံကရိဿတံ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္ပတံ။

၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
ကာမ-ဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ-ရသ-ဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာ-ဂန္ဓ-ဝိလေပနံ။
ဝတ္တံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ၊
န ရညာ သဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ န မေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
ဧသော သာမိကော မယုန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစ္စာသန္ဓော ပဝါတကေ။
ဥဇုကေ နာတိနိန္ဓေစ၊
နဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။

လောကနိတိပါဌ်

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောသိ၊
 န သောဘတံ အ-နိဿယော။
 အနုဉ္စမပိ မဏိနာ၊
 ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

ဂု-ပကိဏ္ဍကကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ-မိဿေ ကုတော သီလံ၊
 မံသ-ဘက္ခေ ကုတော ဒယာ၊
 သုရာ-ပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
 မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
 မဟာတန္ဒေ ကုတော သိပ္ပံ၊
 မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ-ယောဂေါ ဝိကာလောစ၊
 သမဇ္ဇ စရဏင်္ဂတော။
 ခိန္နာ-ဓုတ္တော ပါပ မိတ္တော၊
 ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
 ရတ္တော နာဝစနေနစ။
 သဉ္ဇရတိ ဘယာ ဘိတော၊
 ဝနေ ဝနစရိ ယထာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
 ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။

ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဠော၊
ဣဏဝါ နိဿျ-သေဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိဿွ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇေယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိဿွ၊
အဘိတော-ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါစ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣန္ဒန္တော ကမ္မာရာမောစ၊
သတ္တေ-တေ သတ္ထ-ဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္န၊
ဒာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။

၁၄၅။ န ဟိ ကောစိ ကဏေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တဿွ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလ-ဇတိကော။
တတော ဝုဗ္ဗ-မနောဝါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

လောကနိတိပါဌ်

၁၄၇။ ပါသာဏ-ဆတ္တံ ဂရုဏံ၊
တတော ဒေဝါနဗိက္ခဏံ။
တတော ဝုဇ္ဈာနမောဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏ-ဟတ္ထော၊
ဒါသော တွေ ကဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍ-သာနာနမက္ခိနံ၊
ဝါမ-ဟတ္ထော ပါဒ-ဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊
ကုဝေရော ရက္ခတံ သဒါ။
မူလမ္ပိ ရက္ခတံ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမ္ပိ စ ကာလကဏ္ဍိ။
တာနိ ဘုဇ္ဈေယျ ဆိန္ဒုတော။
သိရီဝေ ပဝစုတံ။

၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဏ-ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အစု ရက္ခောစ-ဗိဿဏော။
တသ္မာ ဟိ တေ ပုဇယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗ-ဂိဟိနံ၊
ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ။
တသ္မာ ဟိ မာတာ-ပိတုဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျစ။

၁၅၂။ ယေစ-ခါဒန္တိ ဂေါ-မံသံ၊
 မာတု မံသံဝ ခါဒယေ။
 မတေသု တေသု ဂိဗ္ဗာနံ၊
 ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုံရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပေါရမ္ဘော၊
 ရဝိ-သောကြာစ မဇ္ဈိမော။
 န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ-စန္ဒရော၊
 သောရိ-အင်္ဂါစ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရုံ ဟန္တိ၊
 သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
 သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသ သိပ္ပံ၊
 မာတာပိတာစ ပုဏ္ဏမိ။

၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
 န လာဗု နဝမံ တထာ။
 ဒွါဒြိန္ဒံ တြိမိနံ၊
 ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္တံ ဧကံ၊
 စဇေ ကုလံ ဂါမ-အတ္တံ၊
 ဂါမံ ဇနပဒ-အတ္တံ၊
 အတ္တတ္တံ ပထဝိံ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ သြသဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သိဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော၊
 တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
 ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

လောကနိတိပါဠိ

၁၅၈။- ယမ့် ပဒေသေ နမာနော၊
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။

၁၅၉။ စရတျေကေန ပါဒေန၊
တိဋ္ဌထျေကေန ပဏ္ဍိတော။
အ နိသမ္မ ပရံ ဌာနံ၊
န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ဓန-ဓည ပယောဂေသု၊
တထာ ဝိဒျာဂမေသုစ။
ဒုတေသု အပစာရေသု၊
စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါ ဘဝေ။

၁၆၁။ ဒွိ-ဂုဏော ထိနမာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမောတုဋ္ဌ-ဂုဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ မဗ္ဗေပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊
ဝိသေသ-ရသဝါဂ္ဂတော။
တထာ သု-မေတ္တိကော သာဓု၊
ဝိပရီတောဝ ဒုဇ္ဇနော။

၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မဇ္ဇော၊
သမဏော သုတ-သီလဝါ။
တေသု ဝိပုလ-ဇာတေသု၊
ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဗ္ဗာယ မလာ မန္တ၊
 အနုဋ္ဌာန် မလာ သရာ။
 မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇိ၊
 ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနာန် ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
 ဝိရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
 ဝဒန္တိစ ဟိနာ ဇနာ၊
 ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတံ။

၁၆၆။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဓိရာ၊
 ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။
 နစေ သိဗျတိ တံ ကမ္မံ၊
 အ-ဖလံဝေ ကိံဒေါသော။

၁၆၇။ နိစ-ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
 နိရူပံ-နိဗလံ သမံ။
 ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တ-ကာလံ၊
 ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။
 ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

လောကနိတိစာနုက

၁-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဓဋ္ဌံ၊ အထူး ထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနိတိံ၊ လောက နိတိ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို။ မာဂဓေနော၊ မာဂဓဘာ သာဖြင့်သာလျှင်။ သံခေပံ - သံခေပေန၊ အကျဉ်း အားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နိတိံ၊ နိတိကျမ်းသည်။ လော ကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရော၊ အနှစ် လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိ ယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်း မည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နိတိံ၊ နိတိကျမ်းကို။ ဝိဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏိ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်း သော သူ အား။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိ သော သူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော သူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေ ခင် ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း မရှိ သောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်း သာ အဘယ်မှာ ရအံ့

နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာ မရှိသော သူအား။ ကုတောပုညံ၊
ကောင်းမှု အဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊ ကောင်းမှု
မရှိသောသူအား။ ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်
အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထံ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏ္ဍိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်
ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ ဟူ၍။
နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်၌။ နိဓာပယေ၊
ထားရာသလျှင်ကတည်း။ ဝမ္ဗိကေ၊ တောင်ပို့၌။ ဥဒကဗိန္ဒု၊
ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်များစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိ
ပူရတိဣဝ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံ၊ နှုတ်မှုပညာကို လည်းကောင်း။ အထ၊ ထိုမြို့။
သိပ္ပံ၊ လက်မှုပညာကို လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒေ၊ တိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။
နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင်
တတ်မှုကား။ ဧကမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပ-
ကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါသလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ၊ တောင်တောင် ဟူသမျှ၌။ နမာ
ဏိကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇဂဇေ၊ ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌၊ နမုတ္တိကံ၊
အမြုတေမရှိ။ ဝနေဝနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။ နစန္ဒနံ၊
စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေ-ဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း - အရပ်တိုင်း၌။ န
ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသူခမိန် မရှိ။

၈။ သုတသပ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။
 စေသုတော၊ အကယ်၍ကြားငြားအံ့။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။
 သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အ မျိုး ကောင်း သား သည်။
 မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ သွားရာ
 သလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။
 ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။
 အာရဟံ-အာရဟန္တော၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း
 တက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစ
 တစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်း
 ဖြည်းထွက်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ သိနေသိနေ၊
 ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အ တတ် လည်းကောင်း။
 သမ္မုတိစ၊ ဓမ္မသတ်အတတ်လည်းကောင်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်း
 အတတ်လည်းကောင်းမ ယောဂါစ၊ တံစည်း၊ စူး၊ ဆောက်
 အ တတ် လည်း ကောင်း။ နီ တိ စ၊ နီ တိ ကျမ်း အ တတ်
 လည်းကောင်း။ ဝိသေသကာ၊ ယာယီယတြာစသော ဗျာ-
 ကရိုဏ်းအတတ်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်းစသော
 ကဗျာလင်္ကာ အတတ်လည်းကောင်း။ ဂဏိကာစ၊ လက်ပစ်
 အ တတ် လည်း ကောင်း။ ဓနုဗေဒါစ၊ ဒူး လေး၊ လင်းလေး
 အတတ်လည်းကောင်း။ ပူရဏာစ၊ စ ကား ဟောင်း အ တတ်
 လည်းကောင်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ်လည်းကောင်း။ ဣတိဟာ-
 သာစ၊ ရယ်ရှင်မှုအတတ်လည်းကောင်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင်
 အတတ်လည်းကောင်း။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သောအတတ်
 လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျမ်းအတတ်လည်းကောင်း။
 ကေတုစ၊ သံတမန်အတတ်လည်းကောင်း။ မန္တာစ၊ မန္တာန်
 အတတ်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်
 လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊
 တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
 အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမှုကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဖွယ်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်းမေးမှုကား။ ပဇ္ဇေနေ၊ မိုးကြီး
 သဖွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊
 မေးသော်လည်းကောင်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်
 လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။
 ဘဏတေ-ဘဏတေဝံ၊ ဟောပြောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။
 ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ပရဟတ္ထေသု၊
 သူတပါး၏လက်တို့၌၊ ယံဓနုဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ သမပ္ပုနေ၊ ဖြစ်
 လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေတို့၌ရှိသောအတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊
 အဘတ်မမည်။ တံဓနုဉ္စ၊ ထိုသူတပါးတို့၏လက်၌ရှိသော ဥစ္စာ
 သည်လည်း။ န ဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ် ရေ
 နက်ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒုရာကြာကို မြင်သဖြင့် သိ

လောကနိတိအနက်

အပ်၏။ ကုလပွမာဏံ၊ အမျိုးယုတ် မြတ်ကိုကား။ ဝိနယော
ပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။
(ထိုသူ၏အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ) ဗျတ္တိပွ-
မာဏံ၊ ပညာရှိမရှိကိုကား။ ကထိတဝါကျံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့်
သိအပ်၏။ ပထဝိပမာဏံ၊ မြေကောင်း မကောင်း ကိုကား။
တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး-မညှိုးကိုမြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကော၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော
သုတရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတ
ကို။ ဗဟံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်
ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။ သိန္ဓုဒကံ၊
သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍုကော၊
ဘားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်းဝ၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟံ
မညတိဣဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကော၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပထမအရွယ်၌ကား။
နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်
၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ။ တတိယံ၊ တတိယ
အရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရားမရတုံအံ။ စတုတ္ထံ၊
စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှကား။ ကိံ ကရိယတိ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်
ကုန်လော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။
ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊
အတတ်ပညာသင်ကုန်လော။ အဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ မရှိ
သောသူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်းဖြစ်တတ်၏။

ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာရှိသောသူကို။ လောကော၊ လောက၌။
ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
န သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သာမာတာ၊ ထို
အတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြ၊ ရန်သူ
မည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
န သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သောပိတာ၊ ထို
အတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အဘသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူ
မည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်။ ဟံသ
မဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏အလယ်၌။ ဗကောယထာ၊ ဗျိုင်းကဲ့သို့။
သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။
တဿ၊ ထိုသို့အတတ်ကိုမသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူ
မည်၏။

၁၉။ ဓာဏုကာဂိရီ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော
ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူ ထက်စီမံချန်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်။ မိဂက္ခိယံ၊
သမင်တို့၏မျက်စိ၌။ ကောအဉ္ဇနံ၊ တသူမျက်စဉ်းခတ်၍ ကြည်
သနည်း။ သမတိဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပချေ၏
ရှင်။ ပလ္လလေ၊ ညွှန်၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊
အသူအနံ့ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။ သမတိဘာဝေ၊ မိမိ
အလိုလိုသာလျှင်အနံ့ကောင်းတို့၏ရှင်။ ကုလပုတ္တရူပေ၊ အမျိုး
ကောင်းသားတို့၏ သဘောသည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍
ဖြစ်သနည်း။ သမတိဘာဝေ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင်။

၂၀။ အကောတဗျလံ၊ ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်။ နရသံ၊ အရသာ မရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာ မရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတမ္ပိ၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာ မရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဖွယ်သည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာ မရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ် မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျို့ကဗျာဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာ မရှိ။

၂၁။ သုဿုသာ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အား ထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဗ္ဗတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ဘတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မေထုနံ၊ မေထုန် မှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဂေါဏပိ၊ နွား၌ လည်း ကောင်း။ ပေါသေပိ၊ ယောက်ျား၌ လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည်ကား၊ ပေါသဿ၊ ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊ အထူး ပေတည်း။ ဟီနော၊ အတတ်ပညာမ ယုတ်ခွဲမှုကား။ ဂေါဏသမေ၊ နွားနှင့် တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့် တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမေ၊ အနာနှင့် တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူ မည်

သည်။ နှစ်အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်တူသော။ ဗလံ၊ အား
မည်သည်။ နှစ်အတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကော၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟင်္သာသည်။
ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ န သောဘတေ၊
မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုဇံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်းသည်။
ဂဒြာမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်
တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့၏ အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
ရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်
ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍
ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သောဗာလော၊ ထို သူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊
တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ
ကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။
နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညု၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။
ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်
ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။
ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမကား။ ဇိဝှိ၊ လျှာသည်။ သူပ
ရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။ ဝိဇာနာတိ ယထာ၊ သိသကဲ့သို့
တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူပိယံ၊ ဝစ်မြေအရပ်သို့။ နဂဇ္ဈေယျ၊
မသွားရာ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။

လောကနီတိအနက်

သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘာသေယျ၊ စကား
 မဆိုရာ။ အဒ္ဓဂ္ဂ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော။ ဝါဏီ
 ဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသ ဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့
 သွားသော သူသည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနနာသဉ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်း
 ကို လည်းကောင်း။ မနောတာပဉ္စ၊ နှလုံး ပူပန်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်
 ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝဉ္စနဉ္စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း။ အဝမာနဉ္စ၊ မထေမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၉။ လောကေ၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေး
 အခွင့်ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကံ၊ စကားကိုလည်း
 ကောင်း။ သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊
 ချစ်အပ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်
 ရုံသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ
 စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟတာ
 နရာ၊ အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာ
 မရှိပဲလျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကား လိုလားသောသူ။ ဣမေ၊
 ဤသူတို့ကား။ ဥမုတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ၊ သူမခေါ်ပဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့အိမ်
 သို့ သွားဖန်များသောသူ။ အပုစ္ဆော၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟုဘာသ
 ကော၊ များစွာ ပြောဟောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှား တတ်သောသူ။ ဣဒံ
 တိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟိနုလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာ
 တည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟံဘာ
 သော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသော
 သူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှား ပြတတ်၏။ အပ္ပပူရော၊
 ရေမပြည့်သော။ ဃဋ္ဌော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချား
 တတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ နို့ရည်မထွက်သော။ ဂါဝိ၊ နွားမသည်။
 စလေ၊ ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊
 ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမှ။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟု ထင်၏။
 ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီးတည်း ချီမကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ
 ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော သူမိက်
 သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတော၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ ထင်ခြင်း
 ကြောင့်။ မိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုဗ္ဗော၊ မေးလတ်သော်။ ငယေ၊
 ငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊
 ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း တူမှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ ဟု-
 ကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊ အုတ်
 အုတ် မြည်တတ်ကာမှ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ် ဟုကောင်းအံ့လော။

လောကနီတိအနက်

ဗိဇ္ဇာဇရပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်
တူကောမ္မ။ ဗျဇ္ဈေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗဓီရေ၊ ခပ်
သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း
တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘော မည်သည်။ ဓနမ္ပိ၊ ဥစ္စာ၌။
နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်း မရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။
သု-ဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။
စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယ-ဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို
မြင်ခြင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာ
သည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပ-ယောဗ္ဗနသမ္ပန္နော၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ
လျှင်းမှုလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြော ကြွယ်ဝသော
အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲ
မှုကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံသုကာ၊ ပေါက်
ပန်းတို့သည်။ နိဂဇ္ဇာဏ္ဍဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိန-ပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်
သောသူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာ မစ္စော၊ မင်း၏အမတ်
ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ လူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏
သားဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟူ၊ များတတ်၏။
တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။ နမညထ၊
မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင် တပည့်သည်။ သိပ္ပလော
 ဘောန၊ အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
 များစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သော သိဿော၊ ထိုတပည့်
 သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿန္တော၊
 မြင်သော။ မူဂေါ၊ သူ့အ-ကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်း
 ငှာလည်း။ နဥဿဟော၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။
 ဘိဇ္ဇေတံ၊ ကဲ့စီမ့်သောငှာ။ နဗန္ဓတိ၊ မခတ်။ သောဘေတံ၊
 တင့်တယ်စိမ့်သောငှာ။ ဗန္ဓတံ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
 သည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်
 ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတံ၊ ကျစေခြင်းငှာ။ နဗန္ဓတိ၊ မပုတ်ခတ်။
 ဝုဒ္ဓိကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ဗန္ဓတံ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင် သူသည်။ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်
 ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယတိ၊
 ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂ္ဂရောဇေ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်
 သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊ လှိုင်စေ
 သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း။
 သုရဘိံ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။
 ဝေတထာ၊ ထိုအတူ။ ဧရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဖက်
 မှီဝဲရသောသူတို့ကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။
 နိဠတံ၊ ပြီးပြီ။

လောကနိတိအနက်

၂- သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာ
သေထ၊ ပေါင်းဖက်ရာ၏။ သဗ္ဗိ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်။
သန္တဝံ၊ ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သု
တော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။
သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်
မာသည်။ နဟောတံ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇနသံသဂ္ဂံ၊ သုယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖက် ခြင်းကို။
စဇ-စဇာဟံ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဖက်အပ်
သော သုတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ-ဘဇာဟံ၊ ဆည်းကပ်လော့။
အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရ-
ကရောဟံ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသော
အဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ-သရာဟံ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီး မှည့်တို့သည်။ ဗဟံ၊
အပဉ္စ။ ရတ္တကမေဝစ၊ နိစ္စာသာလျှင် ကတည်း။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိ ပြည့်ကုန်သည်။
ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇန-
ဟဒယာ၊ သုယုတ်တို့၏နုလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နဲသီး မှည့်တို့သည် ကား။ ဗဟံ၊
အပဉ္စ။ ကဏ္ဍကမေဝစ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း
၌ကား။ အမတသမ္ပန္နာ၊ အမြန် အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။
ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ။ သုဇန

၁၂၀   ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

ဟဒယာ၊ သူဘော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကော၊ လောက၌။ စန္ဒနုတရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။
သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ နုဇဟာ-
တိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေ
ပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏ မျက်မှောက်၌။
လိဋ္ဌံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ နုဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။
ယန္တိဂတောပိ၊ ယန္တယားစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။
မဓုရသံ၊ ချိုသော အရသာကို။ နုဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတ-
ဇနော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့
ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ နုဇဟာတိ
ဝေ၊ မစွန့်သလျှင်ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိသစ္ဆာပိ၊ မှတ်
သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဍာဒီနိ၊ သစ်ရွက် စသည်တို့ကို။ န ခါဒတိ၊
မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသောစာပိ၊ ကြုံလို့
သော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလ-ဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။
ကုလဝံသ သုရက္ခကော၊ အမျိုးအနွယ်ကို ဝေငံတတ်ထသော။
ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟီနကမ္မံ၊
ယုတ်သောအမှုကို။ န ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကော၊ လောက၌။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူ သည်။ သီတလံ၊
ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့ သည်ထက်။

စန္ဒောဝါလ-သည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနစန္ဒ
သီတမှာ၊ စန္ဒကူး၊ လ၊ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊
ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျ၊ သူတော်ကောင်းတို့
၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တထောင် ဆောင်သော နေမင်း
သည်။ ပစ္စိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတံ၊ တက်ရာ၏။
မေရုရာဇာပိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။ နမတံ၊ ညွတ်
ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂံ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊
ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာ
သည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဝိပရိတံ၊
မဖောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။
သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်
ထက်။ ဉာတိ မာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်
သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ်
ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်
သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏
အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်
သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏ အရိပ်ချမ်းသာ
သည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု
ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော
အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
 အလိဂ္ဂိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိဂ္ဂိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့
 သည်။ ပုတိံ၊ အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိဂ္ဂိကုန်၏။ ဒုဇနာ၊
 သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိဂ္ဂိ
 ကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟီနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသ၊
 မကောင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ ဟီ
 နဿ၊ အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ခိရိယာ၊ မကောင်းသော
 အမှုအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတော မာတာပိတာ
 ဟီနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မှုကား။ ဒုဗ္ဘာသ၊ မကောင်း
 သော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိရိယာစ၊
 မကောင်းသော အမှုအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာ
 သ၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဘမြတ်
 သော သူအား။ သုက္ခိရိယာ၊ ကောင်းသောအမှုအကျင့် ရှိ၏။
 ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား။
 သုဘာသာစ၊ ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏။ သုက္ခိရိယာ
 စ၊ ကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ ဘါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူ
 ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိဂ္ဂိကုန်၏။ ကုတုဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော
 အခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ်မာသော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
 အလိဂ္ဂိကုန်၏။ အနုပါနေသု၊ ထမင်း အဖျော်ကောင်း စား

လောကနိတိအနက်

သောက်သောအခါတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဓါ ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနုခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနုခံ၊ ခွေးတကောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှာ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဒုဇ္ဇေနော၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို။ မာစကရောသိ၊ မိမိလည်း မပြုလင့်။ မာစကာရာပေသိဝါ၊ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဟသ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္ဒော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပုတိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတော၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစံ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုဆိုတတ်သောသူကို။ ဣသယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ် သိမ်း ကုန် သော သူတို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော။ တေခန္တိ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။

ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကော၊ လောက၌။ အသုစိသင်္ကတော၊ မစင်အတိ
ပြည့်သော။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထို
ထက်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူ့
ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။
တတောပိ၊ ထိုထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို
မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ သြဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သော အရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပါစ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယော၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟံ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်
ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊
ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယော၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော
သူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယော၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊
ကိုယ်အောက်နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစီ ပေး
သဖြင့်။ နိဇ္ဇယော၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။
ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်ရာ၏။

လောကနီတိအနက်

၆၁။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသံဇ္ဇတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ န အာဟ၊ မဆိပ်ကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံဇ္ဇတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဧကံဝဟနဘိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿဘဒြံ၊ မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို ရှက်ဆောင်သဖြင့်။ ပလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနံ၊ နို့ထွက်သောနွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံစည်လျှိုဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်လည်း။ ကုပေ၊ တွင်းဝ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟံ အပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇော၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကုစိ၊ အချို့သော အရပ်တို့၌။ နေဝ ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊

သုတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္တာယ၊ သူတပါး၏အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္တေယံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္တေယျ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တယေ၊ မကြံရာ။ ဓမ္မ မေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောသံ၊ အချည်းနှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နဣစ္ဆယေ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ စိန္တတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမအားလည်းကောင်း။ ပုရိသဿ ဝါ၊ ယေ ကျားအားလည်းကောင်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သုတော်မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တံ၊ သုတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ န ကုရုတေ၊ မပြု။ အသတံ၊ မသုတော်တို့၏။ ဓမ္မံ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သုတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာ
အခန်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

လောကနိတိအနက်

၃-ဗာလဒုဋ္ဌန.ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်
သည်ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။
ဝဟမာနောပိ၊ ရွက်ဆောင် အပ်သော် လည်း။ အစုပူရော၊
မမြည့်သော ရေရှိသော။ ဃဋ္ဌောယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကော
တုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပွေ၊ မြေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊
သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပါ၊ မြေ
ထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်
လွန်၏။ သောသပွေ၊ ထိုမြေကိုကား။ မန္တော သဓေဟံ၊
မန္တယား ဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္ပတံ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊
သူယုတ်ကိုကား။ ဧကန၊ အသယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။ ဥပ
သမ္ပတံ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ဗာလံ၊
မိမိမိုက်သော အဖြစ်ကို။ မညတံ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့ သိခြင်း
ကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ မည်၏။ ယော ဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်
သည်ကား။ ဗာလောစ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်၏။ သ-သော၊ ထိုသူကို သာလျှင်။ ဝေ၊
စင်စစ်။ ဗာလောတံ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတံ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။
ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတံ၊ အကျိုး

မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဇ္ဇဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။
မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။
ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။
န သာဓု၊ မကောင်း။ သဟသ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏
ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ
နည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊
ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊
ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
မူသိကော၊ ကြက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏေ၊ ငှက်၌။
ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။
နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ပြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိံ၊ ည၌
သည်။ ဒိဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယော
ဇနံ၊ တယူဇနာ ခရီးသည်။ ဒိဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊
သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒိယော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာလော၊ ယုတ်သော သဘော ရှိသော သူ
သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တံဇေ၊ နှမ်းဗေ့ခန့်မျှ

သာရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ-အပ္ပဒေါသံဝေ၊ အနည်းငယ်သော
အပြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး
လောက်ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိအပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊
မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိအပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ နဇညာ၊ မသိစေရာ။
ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊
သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ ကမ္မာ၊
လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယန္တိ-
ဣဝ၊ လျှိုဝှက်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ဂုယေ၊
လျှိုဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။
လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဇာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိအား။
ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယတေ၊
ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနော၊ ပညာရှိ
သည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဍိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဍိတော၊
ကောင်းစွာချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင် တပ် မက် မော ခြင်း ရှိသော သူကို။
အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏။
ထဒ္ဓံ၊ မာနခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္စလိကမ္ပုနာ၊ လက်အုပ်ချီ
သဖြင့်။ ဂဏ္ဍေကျ၊ ယူရာ၏။ မုဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိ
ယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာ

၁၃၀

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

ရှိကို။ ယထာဘူတေ၊ အဟုတ်အမှန် ဆိုသဖြင့်။ ဂဏေယျ၊
ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇနကဏ္ဍံ၊ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကိုဆိုသော အခန်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွားကိုဆောင်သည်ရှိသော်။ ပရော
ပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အ-ဟိတော၊ စီး
ပွားကိုမဆောင်မူ။ ဗန္ဓု၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူ
တပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။ ဒေဟ-ဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကိုမဆောင်လေ။ ဩသဓံ၊ ဆေးကား။
အရည်၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကိုဆောင်လေသလျှင်
ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏ-ဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယ-ဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်
စကားကိုဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မိတ္တံ၊
အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌။ မဓံ၊ ပျားကို။
ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟိနေ၊ ဥစ္စာတည်းယုတ်မှုကား။ မိတ္တော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်ဟတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့
သည်လည်းကောင်း။ သဟောဒရာ၊ ညီ သား အစ် ကို တို့သည်
လည်းကောင်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝဇ္ဇေဝ၊ ဥစ္စာရှိသော

လောကနီတိအနက်

သုတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကော၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊
ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကော၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူ့စားကို။
ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှ သာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း
မကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာ
ဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊
ထိုမြို့။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော
အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘ
ဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌။
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေး
မွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊
မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျမ်း
ဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်
သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သော
သူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်း နှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊
အကျမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်။ ကုပိတေ၊ အမျက် ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗ-ဒေါသံ၊
ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှား ပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သင်္ကံ၊ တကြိမ်။ ဒုဠတိ၊ အမုက်ထွက်ဖူး၏။ သော ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္တိတံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိမ္မာငြားအံ့။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿသရိယထာ၊ အဿတိုရ် မြင်းကို ဖွားအံ့သော မြင်းမကဲ့သို့။ မစ္စု၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာ တိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံ ကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ လောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ သဋ္ဌံ၊ ရွက်ဆောင်သောအိုးကို။ ဘိန္ဒေ- ဣဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်းလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိသေ သော၊ မီးကြွင်းလည်းကောင်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြွင်းလည်းကောင်း။ ပုနပုနံ၊ တဖန် တလဲလဲ။ ဝိဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ တိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ- ပဒုမံဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကား သည်လည်း။ စန္ဒနသိတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေတတ် သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောသူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

လောကနီတိအနက်

၈၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။
 န သေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်၊ မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တိုသော။
 အပဂ္ဂဏံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေ
 ယု၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်
 သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နေဝသေဝေယု၊ မမှီဝဲရာသာလျှင်
 ကတည်း။

၉၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊
 အတောင် ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။
 ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊
 ကြည်ရာ၏။ ဟတ္ထိံဒန္တိံ၊ အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟ
 သေန၊ အတောင်တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။
 ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသ စာဂေန၊ အရပ်ကို
 စွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။

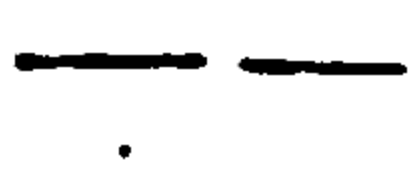
၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကိုလည်းကောင်း။
 ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ကုကုလဉ္စ၊
 မကောင်းသော အမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကုဗန္ဓုဝဉ္စ၊ မကောင်း
 သော အဆွေခင်ပွန်းကို လည်းကောင်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်း
 သော မယားကို လည်းကောင်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသော
 ကျွန်ကို လည်းကောင်း။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊
 ကြည်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတု
 ရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗိက္ခေစ၊
 ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဗျသနေစ၊

စည်းစိမ်ပျက်စီးသော ကာလ၌ လည်းကောင်း။ သတြုဂဟေ၊ ရန်သူမိသော ကာလ၌ လည်းကောင်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ် တံခါး၌ လည်းကောင်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန်တစ်ပြင်၌ လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည် သာလျှင်။ သု-မိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကာ၊ နည်းသော အဆွေ ခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယစန္ဒရာဇုနံ၊ နေမင်း၊ လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကိုဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဓံ၊ အသံလျှင်တည်း။ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗ တာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဍာန် မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ် တည်း။ တပဿိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း တည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ ဓနံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊

လောကနိတိအနက်

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊
ကြံ့ကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊
အခြေလေးခုရှိသောသတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူကုန်မှ
သာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊ ယောက်ျား
တို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်။ သောဘာ၊
တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာမိကာဝ၊
လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။
ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။
ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊
တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဧကမာသာ၊
လင်နှင့်တလကင်းမှု။ လော၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ကား။
အခုမာသာ၊ လခွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိံ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညွှန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာ
လျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောက်ျား
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ဓံ၊ တရား
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အနံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကျေမှု။ ပသံ
 သေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊
 အရှယ်လွန်မှု။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။
 ရဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှု။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။
 သသံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှု။ ပသံ
 သေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊
 မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ဝိဟာရဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်း
 သုံးကျောင်း ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်
 လည်းကောင်း။ ဒွိတရိပါသံ၊ ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်
 လွတ်ပြီးသော။ သကုဏောစ၊ ငှက်သည်လည်းကောင်း။
 ကတမာယာဗဟူတရံ၊ ပြုအပ်သောမာယာများ သလျင်
 ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊
 ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို အဘာဏံ
 ကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ။ ဣတ္ထိနံ၊
 မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်း
 သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌တတ်မက်မောတတ်
 သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ
 ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရုတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။
 နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝိဝိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှကင်း
 သော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ နသောဘတေ၊
 မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟင်္သာမှကင်းသော။ ပေါက္ခရဏံ၊

လောကနီတိအနက်

ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊ မတံငံတယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မှ
ကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ န သောဘတေ၊ မတံငံ
တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမမှုကား။
သံဂုတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။
ပုံရိသော၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာန
တည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမမှုကား။ သူစိသုတ္တံယထာ၊ အပ်၍ချည်နှင့်
သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသောဖြစ်တို့သည်။ ဝကံနဒီ၊
ဖြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တော
တို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိ
ယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်
သောအရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်း
မှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံ
တတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဥဿုယဘာဏိနီ၊ ငြူစု စောင်းမြောင်း
၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်၏။
ဗဟုပါကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍ စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တိ၊
လင်၏အဦး စားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊
သူ့အိမ်သို့သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာရီ၊
ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း။
ပုမာ၊ ယောက်ျားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင် မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသုစ၊
 စားသောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်ဆာ
 ပြုပြင်ဆင်ယင်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဇနီဝ အမိကဲ့သို့။
 ကန္တိနီ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှိုဝှက်အပ်
 ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ဘင်္ဂီဝ၊
 နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာ ရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သော
 အခါတို့၌လည်းကောင်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့ သွားသော
 အခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊ ရိုသေ
 စွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။ မန္တိ၊
 တိုင်ပင်ဖက် ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သော အခါတို့၌။ ရမတိ၊
 မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်း
 တို့၌။ သိက္ခိ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကပ္ပုနေသု၊ အမျက်ထွက်သော
 အခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။
 သေဠိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာယဿ ဘေဒါစ၊
 သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာယုဝတိ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊
 ရှေ့သော အသားအရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့
 ညိုသောမျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တံ၊ ခါးစည်း တင်ကျယ်
 ငယ်သောဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နွားမောင်းကဲ့သို့ အရင်းမှ
 သည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သော ပေါင်ရှိ၏။ သုကေသိ၊
 ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သော အဖျားကော့တက်သော
 ဆံလည်း ရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တိ၊ ကြီးငယ် မထင် ညီညွတ်သော

လောကနီတိအနက်

သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရ နာဘီ၊ နက်သော ချက်လည်း
ရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်း ရှိ၏။
သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သောမိန်းမငယ်ကို။ ဟိနကုလေသု၊ ယုတ်သော
အမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။
ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒဉ္စတု၊ တန်ဆောင်
မုန်းလ သရဒဉ္စတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယား
တို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသောမိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်
၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။ ပဓာနံ၊
မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာဒိသာ၊ မြောက်
အရပ်သည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။

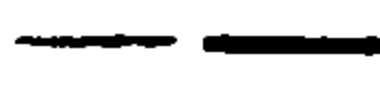
၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊
ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျား
၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆယျ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမ
သည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏ မယားသည်။ ဣန္ဒံ၊
သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိဣဝ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေး
သကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရိုအသေ
လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ဇာတိံ
ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပုရိသံ၊
ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆယျ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သောပေါသော၊
ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားကို။ ဓောတ
ပါဓော၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။

ကဒ္ဒမံ၊ညှန်ကို။ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယောဗ္ဗနော၊ အရွယ်လွန်ပြီးသော။ ပေါ
သော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိဗ္ဗရတ္တနိံ၊ တည်သီးမျှ ငယ်သော
သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်
သိမ်းဆည်း၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမပျိုအား။ ဣဿာ၊ မိမိအလိုရှိရာ
မပါသည်ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်းငြူစုတ်၏။ နယဒ္ဒဟတိ၊ လင်အို
တယောက်၌သာ မွေ့လျော်လတ္တံ့ဟု မယုံကြည်။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။
ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္တိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သောအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေဝ၊
နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာဝါသော၊ အိပ်ရာ
ထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာမောဝ၊ သုံးယာမ်
သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု၊ ဘုန်းတောင်း
ယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊ လေးယာမ်လုံး သာလျှင်။
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသောသူ
လည်းကောင်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင်များသောပညာရှိ

လောကနီတိအနက်

လည်းကောင်း။ ရာဇာ၊ မင်းလည်းကောင်း။ နဒီ၊ မြစ်
လည်းသောင်း။ ဘာထာ၊ ထိုမှို့။ ဝေဇော၊ ဆေးသမား
လည်းကောင်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊
မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ နဝသေ၊
မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာံနော၊
မြတ်နိုးခြင်းလည်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊
အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ နစ
ဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတြ-
ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ တရက်မျှ။ နဝသေ၊
မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။
ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိ
သော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊
အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်
၏။ ဒလိဒ္ဒကံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်
ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်
ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိမကား။ တရုဏိတ္ထံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။
ရာဇာမစ္စံ၊ မင်း၏အမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမကား။
ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမှု။
 နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်း ပြည့်ရှင်မင်း
 သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
 ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မှု။ နုဋ္ဌော၊
 ပျက်၏။ ကုလမိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇော၊
 မရှက်တတ်မှု။ နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာ
 သော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။
 ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ၊
 အားကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။
 ဗလံ၊ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းလည်းကောင်း။ ဇာဂရိယံ၊
 နိုးကြားခြင်း လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်း
 လည်းကောင်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဖန်ပေးကမ်းခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်းလည်းကောင်း။ ဣက္ခဏာ၊
 မြော်မြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။
 နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့တည်း။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလို
 ရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။
 သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။
 သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သေ- သေသေဓမ္မော၊

လောကနိတိအနက်

ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်
ကောင်းတို့၏အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကော၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။
ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ယာထောင်သော၊ ဂိဟီ၊ လူသည်။ န သာဓု၊
မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး မစောင့်သော။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊
မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ န သာဓု၊
မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမုက်
ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမုက်ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။
န သာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲ
တို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်၏ အဖြစ်
ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။
ဝိနယတံ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခုန်
အတုတ်၏ ထွက် မထွက်ကိုလည်းကောင်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာကုန်
မကုန်ကိုလည်းကောင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်
ပြုရာ၏။ ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။
သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
နှိပ်ခြင်းငှာထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊
ချီးမြှောက်ခြင်းငှာထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ အက္ကံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋိ-
 တောဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟု
 တာသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊
 ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာဂေန၊ အလုံးစုံ
 သောအဖို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်
 ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မမှိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊
 ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကိုလည်းကောင်း၊
 အာပေါ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း။
 မုဠော၊ သူမှိုက်ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပေါ၊ မြေကိုလည်းကောင်း။
 ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ အပယန္တေန၊
 မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစွေက-
 ပါဏဟရာနိ၊ လတ်ထကော အသက်လို ချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊
 မကောင်းသောမယားနှင့် ပေါင်းဖော်သော သူလည်းကောင်း။
 ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော
 ကျွန်ကို စေသောသူ လည်းကောင်း။ သသပ္ပေါ၊ မြေရှိသော။
 သရော၊ အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူလည်းကောင်း။ မစ္စုဇေ၊
 သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ သမ္မုဠိသိသော၊ ပဒေသေန၊
 မှိုက်လှစွာသောတပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ကုနာရီ ဘရဏေနစ၊ ယုတ်လှစွာသောမိန်းမကို အိမ်
 ထောင်ဖက် ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း။ အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
 မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊

ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ၊ နှစ်တတ်ချေ
သလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသေအမှု
ကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်းပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြု
သည် မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့်တည်း
မကောင်းမှု ပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည် မည်၏။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။
ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇ-ပါပံ၊ မင်းတည်းမကောင်းမှု
ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှုပြုသည်
မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်
မာန်စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်း
သဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓံ၊ မတော်မမှန်သော
သူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက သူတော်ကောင်းလုပ်သဖြင့်လည်း။
ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္ဇ၊ ဝန်တိုသော သူကိုလည်း
ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊
စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်
ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။
ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော
အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း ။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကြောင့်လည်း

ကောင်း။ ဥန္နမန္တိ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တိ၊ မိမိသို့လည်း ရိုညှိတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သိနေဟ ဘောသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနောသဓံ၊ မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသသိ ဘောသဇ္ဇံ၊ အခြံအရံများသော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ကပဏောသဓံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သော ရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မျက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝန္တတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေ ပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံ ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော မင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ ကရိယတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေထောင့်သော အရပ်၌။ ဇလိတော၊ ညှိအပ်သော။ အဂ္ဂိမိးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလို သာလျှင်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဘုဇ္ဇေ၊ မခံစားရာ။ အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကိုလည်းကောင်း။ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊ အရသာစား

လောကနီတိအနက်

ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း
နံသာထုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို လည်း
ကောင်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။ န ကရေ၊
မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်း
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊
ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဧသော၊ ဤမင်းကား။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တော၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဌာပယေ၊
ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ ရညော၊ မင်း
အား။ အတိဒ္ဓုရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊ မခစား
ရာ။ အစွာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥပဝါ
တကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရှေ့၌။
နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေဝ၊ အလွန်နိမ့်ရာ အရပ်၌လည်း။
နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်ပါး
သော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယ
တော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားနှင့်
တူသော။ ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူး ရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။
အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာ မရမူ။ နသောဘတိ၊
မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုဋ္ဌမပိ၊ အဘိုး

၁၄၈

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တံ

အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ ရှေ့ကို။ နိဿာယ၊
 မှီမှီသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။
 ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇- ပကိဏ္ဍကကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿေ၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမ္ပိ၊
 ရဟန်း၌။ ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။ မံသ
 ဘက္ခေ၊ အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတောဒယာ၊ အဘယ်
 မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက်ကြူးသော
 သူ၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ စကားမှန်အံ့နည်း။ မဟာ
 လောဘေ၊ အလိုရမက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတောလဇ္ဇာ၊ အဘယ်
 မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌။
 ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊
 အမျက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့
 နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါ၊ သေသောက်ကြူးသောသူသည်
 လည်းကောင်း။ ဝိကာလောစ၊ အခါမဟုတ်သည်၌သွားလေ့ရှိ
 သောသူသည်လည်းကောင်း။ သမဇ္ဇစရဏင်္ဂတော၊ သဘင်အသွား
 များသော သူသည်လည်းကောင်း။ ခိဋ္ဌ ဓုတ္တောစ၊ ကြွအန်အစရှိ
 သော လောင်းတန်းကဝားကြူးသော သူသည်လည်းကောင်း။
 ပါပမိတ္တောစ၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း ရှိသောသူသည်
 လည်းကောင်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိ ဖင့်နွဲ့သော သူသည်လည်း

လောကနိတိအနက်

ကောင်း။ ဣမေ ဤသတိကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှုဦးပဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အ-ဝစနေ၊ မမေးဦးပဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘိတော၊ ကြောက်သော။ ဝနစရိ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိယထာ၊ ရှေ့နောက်ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူ ဟူ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသ ဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲ သောသူ။ ဗျာမိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ မုဠော၊ မိုက်မဲ သောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိသျသေဝကော၊ မင်းဝယ် ကိုယ်ကြပ် စားသောသူ။ ဣမေ ဤသတိတည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည် ရှိသော်။ ဒုရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်မှုကား။ အဘိတော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော သဘောမရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ် ကြူးသောသူလည်းကောင်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သောသူ လည်းကောင်း။ သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူ လည်းကောင်း။ ရောဂဝါ၊ အနာရှိသောသူ လည်းကောင်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူလည်းကောင်း။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုကြီး

သောသုလည်းကောင်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမ္မသစ်၌ မေ့လျော်
သောသုလည်းကောင်း။ တေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော
သုတို့သည်။ သတ္တဝဇ္ဇိတ၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေ လာဘ၊ အိုလာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။
ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။
လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပုရတံ၊ ပြည့်၏။ ဟေ ပဇ္ဇန္ဒ၊ အိုပဇ္ဇန်
နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊
သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပုရတံ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံ
ဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊
ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။
ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နဟိ သမုပေက္ခတေ၊
တဖန်မရှုမကြည့်တတ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနံ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနံ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝ သေသေန၊
အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ထူလံ၊ လဲဝါသည်။
သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊
လျှပ်ဖေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထို့
လက်။ ဝုစ္ဆိမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံ
သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓ
သင်္ခာသေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သဒ္ဓါသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊
မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

လောကနိတိအနက်

၁၄၇။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်
တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။
တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဇ္ဇာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ သြဝါဒေါ၊
အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထော၊ လက်င
လက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။
တ္ထေ၊ ဤ လက်ျာလက်ဉ္စ။ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။
ကဏ္ဍဃာနာနံ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့၏လည်းကောင်း။ အက္ခိနံ၊
မျက်စိတို့၏လည်းကောင်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါဟတ္ထော၊
လက်ဝဲလက်သည်ကား။ ပါဒ-ဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ပုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။
ပတ္တေ၊ အရွက်ဉ္စ။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမ္ပိ၊ အရင်းဉ္စ။ ယက္ခော၊ ဘီလူး
သည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမ္ပိစ၊ အဖျားဉ္စလည်း။ ကာလ
ကဏ္ဍိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတံ၊
ဖြတ်၍။ ဘုဇ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သီရိဝေ၊ ကျက်သရေသည်
သာလျှင်။ ပဝစုတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော၊
သင်ပုန်းကို စောင့်၏။ ဗိဿဏောစ၊ ဗိဿဏိုး နတ်သည်
လည်း။ အစ္စုရက္ခော၊ ကမ္ပုလေ့ကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ-

၁၅၂ ကုဏ္ဍသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

တသ္မာဓေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်
သော သူတို့သည်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာ၊ ဗိဿဏိးတို့ကို။ ပူဇယန္တု၊
ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံ နရံ၊ ထို
ပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟိနံ၊ ခပ်သိမ်း
သော လူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊
မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေး
တတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဓေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။
မာတာပိတာ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊
မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့
၏ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတု
မံသံ၊ အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်
ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည် ရှိ
သော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတုတို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေ
စ၊ ရေအယဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်
ပညာ စ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိ သောကြာစ၊
တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျစ်လျူရှိ
၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်းလာနေ့၌ သင်မှုကား။
န သိပ္ပေါ၊ အတတ် မတတ်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါစ၊ စနေနေ့၊
အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အင်္ဂုမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက်၊ လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ ဂုရုံ ဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်

လောကနိတိအနက်

မည်၏။ စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်းတဆယ့်လေးရက်၊ လဆုတ် တဆယ့်
လေးရက်တို့၌ အတတ် သင်မှုကား။ သိသိ ဟန္တိ၊ တပည့်ကို
သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပုံ၊ လဆန်း ဆယ်ရက် လဆုတ်ဆယ်
ရက်နေ့၌ အတတ် ပညာ သင်မှုကား။ သိပုံ ဟန္တိ၊ အတတ်ကို
သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမိ၊ လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား
မာတာပိတုဟန္တိ၊ အမိအဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်
ပညာ သင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်း ခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်
ခုနစ်ရက်နေ့၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊
ကိုးရက် မြောက်၌။ လာဗု၊ အိမ်ဗူးကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။
နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္ဒ၊
ကင်းပိန်ကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဇ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပုံ၊
အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏
အကျိုးငှာ။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။
ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှာ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ
၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှာ။ ပထဝီံ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊
စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်လည်း
ကောင်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်း သည်လည်းကောင်း။
ဂဇော၊ ဆင်သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊

၁၅၄

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တံ

အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏
ကာကော၊ ကျိုးလည်းကောင်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသေ
ယောကျ်ားလည်းကောင်း။ မိဂေါ၊ သမင်လည်းကောင်း။ ဣဇေ
ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိမိကျင်လည်ရာ အရပ်၌သ
လျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၀။ ယမ္ပိပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုး
ခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း
လည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော
အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌
ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေနပါဓ
န၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မြော်တင်
သောစိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန၊ ရပ်သေ
ခြေတဘက်နှင့် တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသော စိတ်ဖြင့်
တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္ပ၊ မစူးစမ်းဘဲ
ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရာဟောင်းကို။ နဇဟေ၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနုဓည ပယောဂေသု
ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌ လည်းကောင်း။ တထာ
ထိုမှတပါး။ ဝိဒျာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌လည်း
ကောင်း။ ဒုတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌လည်း
ကောင်း။ အပစာရေသု၊ မေထုန် မှီဝဲသော အခါတို့၌ လည်း
ကောင်း။ တဒါ ဘေသုကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်
အကြောက်ကို။ စဇာ၊ စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

လောကနိတိအနက်

၁၆၁။ ထိန်၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်း
 ကား။ ပုရိသာနံ၊ ငယ်ကျားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်
 သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂု-
 ဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂု-
 ဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊
 ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။
 ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကော၊ လောက၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂု-
 တော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ၊ အဆစ်
 တိုင်း၊ အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသ ရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော
 အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်း
 ကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ်သည်လည်း။ တထာ၊
 ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍ လွန်၍ ချီသည်နှင့်
 တူ၏။ ဒုဇ္ဇေနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရိ-
 တောဝ၊ အရင်းအစသာချီ၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချီသော
 ကြံ၏ သဘောနှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ လည်းကောင်း။
 ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်လည်းကောင်း။ အမစ္စော၊ အမတ်လည်း
 ကောင်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံ
 သော။ သမဏော၊ ရဟန်းလည်းကောင်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့
 သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌပိ၊
 တိုင်းနိုင်ငံတော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၅၆

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တို့

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တာ၊ ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွ လုံ့လ ဝီရိယ မရှိသောသူ၏။ သရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသော သူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်း သည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်း သည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနာနံ၊ ချိုသော လုံ့လ ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာ ဇနာ၊ ယုတ်မာသော သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မုပ္ပဓာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိစ၊ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယ မိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ န သိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အလံ ဝေ၊ ရည်တိုင်းအကျိုးမဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံ ဒေါသော၊ အဘယ်မှာ အပြစ်ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင် ယောက်ျားမိန်းမသည်။ နိစ ကုလံ၊ နိမ့်သော အမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်ပညာ လက်ပညာ အတတ်လည်း မရှိ။ နိရူပံ၊ အရုပ် အရည်လည်း မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်း မရှိ။ တထာပိ၊

လောကနိတိအနက်

ထိုသို့ အပြစ်ထင်သော်လည်း။ ဣမံ ကာလံ၊ ဤကာလကား။
ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာ
လျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက-ကဏ္ဍော၊ ပြုံးပြမ်းကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခန်းကား။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊
ရာဇ ပကိဏ္ဍကော စတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကန္ဒာဘိသိရိ နာယံ၊
သောဓိတော ကာသိကေ သတေ၊
ဆနောတျ ဒုတိယာသဋ္ဌေ။
ကာလသတ္တမ အာဒိဟေ၊

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။
သုဇနောကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်းလည်း
ကောင်း။ ဒုဇနော၊ သူယုတ်ကိုဆိုရာ အပိုင်းလည်းကောင်း။ မိတ္တ
ဣတ္ထိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်း
လည်းကောင်း။ ရာဇပကိဏ္ဍကောစ၊ မင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊
ပြုံးပြမ်းသော စကားကို ဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ၊
ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းသာဆင်

၁၅၇

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တံ

အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ
 သိရိ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု အမည်တော်ရသော
 မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းဆရာတော်သည်။ သောဓိ
 တော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနီတိ နိဿယော၊
 ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိကေသတေဆနေတံ၊
 ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊ ဒုတိယဝါဆိုလ၌။ ကာလသတ္တမ
 အာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိပါဌ်-အနက် ပြီး၏။

၇-ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္က-ဝါဠေသု၊
အတြာ-ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ ရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂ-မောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မ သဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ၊

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တ-စိတ္တာ
တိ-သရဏ-သရဏာ
တ္ထေ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာစ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ-
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ
ဝရ-ကနက မယေ
မေရု ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တောသ-ဟေတု
မုနိ-ဝရ ဝစနံ
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြဟ္မနော။

ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ အာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုဗ္ဗိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဿ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ စောရတော ဝါ၊ မနုဿ
တော ဝါ၊ အမနုဿတော ဝါ၊ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ ဥဒကတော ဝါ၊
ပိသာစတော ဝါ၊ ခါဏုကတော ဝါ၊ ကဏုကတော ဝါ၊
နက္ခတ္တတော ဝါ၊ ဇနပဒ-ရောဂတော ဝါ၊ အသဒ္ဓမ္မတော
ဝါ၊ အ-သန္နိဋ္ဌိတော ဝါ၊ အ-သပ္ပုရိသတော ဝါ၊ စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ-
အဿ မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကုရ-အဟိ-ဝိစ္ဆိက-မဏိသပ္ပ-ဒိပိ-
အစ္ဆ-ဘရစ္ဆ-သုကရ-မဟိ သ-ယက္ခ-ရက္ခသာဒိဟိ၊ နာနာဘယ
တော ဝါ၊ နာနာရောဂတော ဝါ၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ၊
အာရက္ခံ ဂဏန္တု။

၁-မင်္ဂလာသုတ်

၁၀။ ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ (ပ)တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတုာန (ပ)တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

မင်္ဂလာသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိ
ယော ဒသဥပ-ပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထ- ပါရမိယောတိ
သမတိံ သ ပါရမိယော ပဉ္စမဟာ-ပရိစ္စာဂေ-လောကတ္ထစရိယံ
ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ-စရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမ-
ဘဝေ ဂဗ္ဘ ဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန-စရိယံ
ဗောဓိ-ပလ္လင်္ဂေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္က
ပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓ-ဂုဏေ
အာဝဇ္ဇေတွာ ပေသာလိယာ တိသု ပါကာရန္တရေသု တိ-ယာမ-
ရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ
ကာရုည-စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋ္ဌိ-သတ-သဟဿေသု၊

စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာ ဣ ပဋိဂုဏန္တိ၊

ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ၊
 သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
 ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနီဓ ဘူဘာနိ သမာ-ဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တ-လိက္ခေ။
 သဗ္ဗေ ဝ ဘူတာ သု-မနာ ဘဝန္တု၊
 အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တဿှာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
 မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
 ဒိဝါစ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
 တဿှာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
 နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ-ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
 ယဒဇ္ဈဂါ သကျ-မုနိ သမာဟိတော။
 န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယံ သုစိံ၊
 သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။
 သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္တာ၊
 စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟာပုလားနိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဋ္ဌေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ-သာသနမ္ပိ။
 တေ ပတ္တိ-ပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘူမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒဒီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
 စတုဗ္ဘိဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
 တဏှပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

အတ္ထဝဿယ-အယ်ဒီတာ့

၃၆။ ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဝိန္တရိ-ပညေန သု-ဒေသိကာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုဿ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဥ္ဗမ မဒေယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဒေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန-သမ္ပဒါယ၊
 တယဿ ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္ဇ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ သဒ္ဓန္တိ ကိဉ္ဇိ။

၃၈။ စတုဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိဋ္ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတု၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဒေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသဘဝါ။
 အဘဗ္ဗ သော ဗာဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌိ-ပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဒေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနုပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 နိဗ္ဗာန-မာဓေ ပဌမသ္မိ ဂိဗ္ဗေ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
နိဗ္ဗာန-ဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခိဏံ ပုဏ္ဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တ-စိတ္တာ ယတိကော ဘဝသ္မိ။
တေ ခိဏ ဝိဇာ အဝိရုဋ္ဌိ-ဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထ ယံ ပဒိပေါ။
ဣဒမ္ပိ သံဃော ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပုဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပုဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

၄၅။ ယာနီစ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သဝတ္ထိံ ဟောတု။
 ရတနသုတ္တံ နိဠိတံ။

၃-ပေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
 ယမိ စေဝါ-နုယုဉ္ဇန္တော၊
 ရတ္တိံ ဒိဝ မ-တန္တိတော။

၄၇။ သင်္ခံ သပတိံ သုတ္တော စ၊
 ပါပံ ကိဉ္ဇိ နပဿတိ။
 ဝေ-မာဒိ ဂုဏ္ဏပေတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏီယ-မတ္ထကုသလေန၊
 ယန္တိ သန္တိ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
 သက္ကော ဥဇ္ဇ စ သုဟုဇ္ဇ စ၊
 သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနိ။

၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
 အပ္ပ-ကိစ္စောစ သလ္လဟုက ဝုတ္တိ။
 သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
 အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသု နုဒုဂိဗ္ဗေ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၅၀။ န စ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္ဇိ၊
 ယေန ဝိညု ပရေ ဥပဝဒေယျံ။
 သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
 သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၁။ ယေကေစိ ပါဏ ဘူတတ္ထိ၊
 တသာဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေသာ။
 ဧသာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက-ထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
 ယေဝ ဒုရေ ဝသန္တိ အဝိဒုရေ၊
 ဘူတာ ဝါ သမ္ဘဝေသိဝ၊
 သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

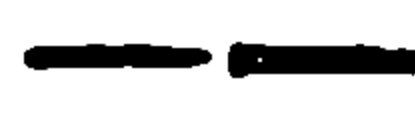
၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုပ္ပေထ၊
 နာတိ မညေထ ကတ္တစိ န ကိဉ္ဇိ။
 ဗျာရောသနာ ပဋိသ-သညာ၊
 နာည မညဿ ဒုက္ခ မိစ္ဆေယျ။

၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
 မာယုသာ ကေ-ပုတ္တ မနုရက္ခေ။
 ဝေမ္ပိ သဗ္ဗ-ဘူတေသု၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ-လောကသ္မိံ၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 ဥဒ္ဒံ အဓောစ တိရိယဉ္စ၊
 အ-သမ္မာဓံ အ-ဝေရ မ-သပတ္တံ။

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

- ၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဒောဝ၊
 သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတ-မိဒ္ဓေါ။
 တေံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မ မေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။
- ၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္ပ၊ သီလဝါဒဿနေန သမ္ပန္နော။
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဗ-သေယျ ပုန-ရေတိ။
 မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

- ၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ-ဇာတိနံ၊
 ဒိဗ္ဗံ-မန္တာ ဂဒံ ဝိယ။
 ယံ နာသေတံ ဝိသံ ယောရံ၊
 သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
- ၅၉။ အာဏာ-ခေတ္တမ္ပိ သဗ္ဗတ္ထ၊
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
 သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ။
 ဆပျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ကဏှာ ဂေါတမဏေဟိ စ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
 စတု-ပုဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဗဟုပုဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အ-ပါဒကောဟိံ သိ၊
 မာ မံ ဟိံ သိ ဒွိပါဒကော။
 မာ မံ တေပုဒေေါ ဟိံ သိ၊
 မာ မံ ဟိံ သိ ဗဟုပုဒေေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
 မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။

၆၄။ အ ပုမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
 အ ပုမာဏော ဓမ္မော။
 အ ပုမာဏော သံသော၊
 ပမာဏဝန္တာနိ သရိသပါနိ။
 အဟိ-ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
 ဥဏ္ဏ-နာဘိ-သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
 ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
 သော ဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ။
 ခန္ဓသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

ဣန္ဒာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

၅-မောရသုတ်

- ၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ မောရ-ယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
 မဟာ-သတ္တံ ဝနေ စရာ။
- ၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံသု ဂဏိတုံ။
 ဗြဟ္မ မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေ-ရာဇာ၊
 ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿ ဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ-ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ဒိဝသံ။
- ၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတော၊
 မောရော စရတိ သေနာ။
- ၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေ-ရာဇာ၊
 ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ-ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိံ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၇၁။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတုာ၊
 မောဏေ ဝါသ မကပ္ပယိ။
 မောရသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၆-ဝဋ်သုတ်

၇၂။ ပုရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရော၊
 နိဗ္ဗုတ္တံ ဝဋ်ဇာတိယံ။
 ယ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
 မဟာ သတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
 လောက-နာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာ တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊

၇၄။ အတ္တိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နံဒ္ဓယာ။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
 သစ္စ-ကိရိယ မနုတ္တရံ။

- ၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ-ဗလံ၊
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စ-ဗလ မဝဿာယ၊
သစ္စ-ကိရိယ မကာသဟံ။
- ၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အ-ပတနာ၊
သန္တိ ပါဒါ အ-ဝဉ္ဇနာ။
မာတာ ပိတာစ နိက္ခန္တိ၊
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ခမ။
- ၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခိ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
သော မေ သစ္စ-ပါရမီ။

ဝန သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဇေဂ္ဂသုတ်

- ၇၈။ ယဿာ နုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မမိ ဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယံ သဗ္ဗထာ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၇၉။ သဗ္ဗံ ပဒ္ဒဝ-ဇာလမှာ၊ ယက္ခ-စောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ နစ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုကံ၊ ကေ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟ
ရတိ ဇေဘဝနေ အ-နာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တကြခေါဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါ
တိ၊ ဘဒ္ဒန္တေ တိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသံ၊ ဘဂ
ဝါ တေဒဝေါစ-ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ သုရ-သင်္ဂါမော
သမုပ ဗျူဠော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော
ဒေဝါန မိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ
ဝေါ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ
ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံသမယေ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ
သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာ
ပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ပဇာ
ပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော

ကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ-ဟံသော
ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝ ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-
ဟံသော ဝါ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါန
မိန္ဒဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ
ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတံ၊ ဤသာနဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-
ဟံသော ဝါ။ သော ပဟိယေထာ ပိ၊ နော ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ
န မိန္ဒော အ-ဝိတ ရာဂေါ အ-ဝိတ ဒေါသော အ-ဝိတမော
ဟော ဘိရူ ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇။ အဟဉ္ဇခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမ္ဘာကံ
ဘိက္ခဝေ အရည-ဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလ-ဂတာနံ ဝါ သညာဂါရ
ဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသော
ဝါ။ မမေဝ ကသ္မိ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနုတ္တရေပုရိသ
ဒမ္မသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံဟိ ဝေါဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတံဘယံ
ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဧဟိ-ပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညဟိတိ။

၉၂။ ဓမ္မံဟိ ဝေါဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၃။ နေ စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော ဥဇုပ္ပုဋ္ဌိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝ
တော သာဝကသံဃော၊ သာမိစိပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာ
ဝကသံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ
သေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော အာဟုနေယျော၊ ပါဟု
နေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဗ္ဗလိကရဏိယော၊ အနုတ္တရံ
ပုညက္ခေတ္တံ လောကာဿတိ။

၁၇၆

ဣန္ဒာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

၉၅။ သံဃံ ဟိ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ငါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ တတာဂတော ဟိ ဘိက္ခုဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဘ-ရာဂေါ ဝိဘ-ဒေါသော ဝိဘ
မောဟော အ-ဘိရူ အဆမ္ဘိ အနုကြာသိ အ-ပလာယိတံ၊

၉၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတ္တာန သုဂတော။
အထာပရံ တေဒဝေါစ သတ္တာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခ မူလေဝါ၊
သုညာ ဂါရေဝ ဘိက္ခုဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ။
ဘယံ တုမ္ဘာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက-ဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညဓေတ္တံ အနုတ္တရံ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
 ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခုဝေါ။
 ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ။
 လောမဟံသော နဟေဿတိ။
 ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဂ-အာဠာနာဠိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊
 သာသနေ သာဓု-သမ္ပတေ။
 အမနုဿေဟိ စဇ္ဇေဟိ၊
 သဒါ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္နံ၊
 အ-ဟိံ သာယစ ဂုတ္တိယာ။
 ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
 စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော။
 သိခိဿာပိ စ နမတ္ထု၊
 သဗ္ဗ-ဘူတာနုကမ္ပိနော။

၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊
 နှာတကဿ တပဿိနော။
 နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
 မာရ-သေနာ ပမဒ္ဒိနော။

၁၇၈

ဣန္ဒြေသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
 ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
 ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
 ဝိပုမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။
- ၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
 သကျ-ပုတ္တဿ သိရိမတော။
 ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
 သဗ္ဗ-ဒုက္ခာ-ပန္နဒနံ။
- ၁၀၈။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
 ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
 တေ ဇနာ အ ပိသုဏာထ၊
 မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊
 ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
 ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
 မဟန္တံ ဝိတ-သာရဒံ။
- ၁၁၀။ ဧတေစညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
 အနေက-သတ-ကောဋီယော။
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ-သမာ၊
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလူပေတာ၊
 ဝေသာရဇ္ဇေဟုပါဂတ
 သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာ
 အာသဘံ ဌာန-မုတ္တမ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၁၁၂။ သိဟ-နာဒံ နဒန္တေ တေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဝတ္ထေန္တိ၊
လောကေ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟံ၊
အဋ္ဌာရသဟံ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏပေတာ၊
သိတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိ-ကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာ ပဘာ မဟာ တေဇာ၊
မဟာ ပညာ မဟာဗ္ဗလာ။
မဟာ ကာရုဏိကာ ဓိရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊
တံဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိဒေတသိနော။

၁၁၇။ သ-ဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

ဣန္ဒြာသယ-ဆယ်စောင်တို့

- ၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
ဝန္ဒာမေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ၊
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေဟိ စ။
- ၁၂၀။ သဗ္ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ-သန္တာပ-ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ-ဝေရ-မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ-မေတ္တာ-ဗလေန စ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရောဂေန သုခေန စ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

- ၁၂၄။ ပစ္စိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
အန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော။
ပစ္စိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
- ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောက-ပါလာ ယသဿိနော။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။

၁၈၂

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

၁၃၀။ သဗ္ဗိ တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
 သောကော ရောဂေါ ဝိနယတု။
 မာ တေ ဘဝန္နန္တရာယာ၊
 သုခိ ဒိဿာယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒန-သိလိဿ၊
 နိစ္စံ ဝုဇာ ပစာယိနော၊
 စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝစန္တိ၊
 အာယုဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ၊
 အာဋ္ဌာနာဋိယသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
 နိသိန္နဋ္ဌာန-ဓောဝနံ။
 ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
 သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘ ဝုဋ္ဌာနံ၊
 ယဉ္ဇ သာဓေတိ တခံဏေ။
 ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
 လောကနာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပုဋ္ဌာယိ မဟာ-တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော
နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ။ ဇေန
သစ္စေန သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သောတ္ထိံ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

- ၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ။
သတ္တဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတော ယေစိ မေ သတ္တာ၊
တိဘဝါ မုတ္တ ကုတ္တမာ။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇။ ဝေမာဒိ ဂုဏုပေတံ၊
အနေကဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ-သင်္ခါဇော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ ပရေ။

၁၈၄

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

- ၁၃၉။ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္မ-ဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ-ဗဟုလိ-ကတာ။
- ၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁။ ကေသ္မိ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိဿွာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
- ၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတု၊
ရောဂါ မုစ္စိသု တခံဏေ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃။ ကေဒါ ဓမ္မ-ရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာ ဘိပိဋိတော။
စုဒ္ဒတ္ထေရေန တံ ယေဝ၊
ဘဏာပေတုာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။ သမ္မောဒိတုာန အာဗာဓာ၊
တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၁၄၅။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
 တိဏ္ဏန္ဒမ္ပိ မဟေသိနံ။
 မဂ္ဂ-ဟတာ ကိလေသာ ဝ၊
 ပတ္တာ နုပုတ္တိ ဓမ္မတံ။
 တေနေ သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဠိတံ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တံ။
 ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
 ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
 သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခ-ပတ္တာစ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
 ဘယ ပတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တံ

- သောက ပတ္တာ စ နိဿောကာ၊
 ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
- ၁၅၀။ ဣတ္တာ ဝတာ စ အမေဟိ၊
 သမ္ဘတံ ပုည-သမ္ပဒံ။
 သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
 သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ။
- ၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ။
 သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
 ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
 ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။
- ၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ၊
 ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
 အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
 ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။
- ၁၅၃။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
 နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၄။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မဂ်လံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မဂ်လံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မဂ်လံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ-သံဃာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏိကော နာထော၊
 ဟိတာယ သဗ္ဗ ပါဏိနံ။
 ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
 ပတ္တော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ။
 ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ယောတု သဗ္ဗဒါ။

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တို့

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
 သကျာနံ နန္ဒိ ဝဗ္ဗနော။
 ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
 ဇယဿု ဇယ မင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အ-ပရာဇိတ ပလ္လင်္ဂေ၊
 သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
 အဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊
 အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သု-နက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
 သုပဘာတံ သု-ဟုဋ္ဌိတံ။
 သု-ခဏော သုမဟုတ္တောစ
 သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု၊

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယ-ကမ္မံ၊
 ဝါစာ ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
 ပဒက္ခိဏံ မနော-ကမ္မံ၊
 မဏိဓိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊
 လဘန္တိ-တ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
 တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ၊
 ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓ-သာသနေ။
 အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
 သဟ သဗ္ဗေဟံ ဉာတိဘိ။
 ပုဗ္ဗဏသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 ပရိတ်ကြီးပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ဘက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါ
 ငွေ့သု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
 သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်
 သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သောတုံ၊
 နာအံ့သောငှာ၊ အကြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်
 ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။ ဓမ္မ
 သဝဏ ကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော် မူထိုက်
 ထသော။ အ-ရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှုကို
 ပြုခြင်းငှာ ထိုက်တော် မမူထသော။ အရ-ဟတော၊ သံသရာ
 စက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်
 သဖြင့် ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို
 သိတော်မူပြီး ထသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌ လည်းကောင်း။ လောကန္တ
 ရေဝါ၊ စကြဝဠာတပါး၌လည်းကောင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်
 ထသော။ သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ် ရှိကုန်ထသော။
 တိသရဏသရဏာ၊ ရတနာ သုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်ထ

သော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါစ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်
 ကုန်သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗ ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ၊
 လောကီ ကျေးဇူး လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို
 ယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ ဧတေဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဝရကနကမယေ၊ မြတ်သော ရှေ့စိုင်းအတိဖြင့်
 ပြီးသော။ မေရုရာဇေ၊ မြင်းမိုရ်ဘောင်မင်း၌။ ဝသန္တံ၊ နေကုန်
 သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ သန္တောသ ဟေတု၊ ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်း၏
 အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊
 မြတ်စွာ ဘုရား စကားတော်ကို။ သောတု၊ နာအံ့သောငှာ။
 သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြ
 ဝဋ္ဌာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒေဝါစ၊
 နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာနော စ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်
 လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ ယံပုညံ၊ အကြင် ကောင်းမှုကို။
 အဒမ္ပဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှု
 ကို။ အနုမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊
 ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ရတာ
 မ္ဗေလျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အာရက္ခာသု၊
 စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌။ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။ ပမာဒ

ပရိတ်ကြီးအနက်

ရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်လော။

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏ လည်းကောင်း။
လောကဿစ၊ လူ့အများ၏ လည်းကောင်း။ ဝုဗ္ဗိ၊ စီးပွားခြင်း
သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သာသနမ္ပိစ၊ သာသနာတော်ကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊
လူ့အများကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်
သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခိ၊ ချမ်းသာ
ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊
အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနိဿံ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ မင်းဘေးမှ လည်းကောင်း။ စောရ
တော ဝါ၊ ခိုးသူဘေးမှလည်းကောင်း။ မနုဿတော ဝါ၊ လူဘေး
မှလည်းကောင်း။ အမနုဿတော ဝါ။ လူမဟုတ်သော ဘီလူး
ဘေးမှလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ မီးဘေးမှလည်းကောင်း။
ဥဒကတော ဝါ၊ ရေဘေးမှ လည်းကောင်း။ ပိသာစံတော ဝါ၊
မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း။ ခါဏုကတော ဝါ၊ သစ်ငုတ်
ဘေးမှလည်းကောင်း။ ကဏုကတော ဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှလည်း
ကောင်း။ နက္ခတ္တတော ဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှလည်း
ကောင်း။ ဇနုပဒရောဂတော ဝါ၊ ဇနုပုဒ်၌ဖြစ်သော အနာဘေး

မှလည်းကောင်း။ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ၊ မသုတော်တို့၏ တရားဘေး
 မှလည်းကောင်း။ အသန္နိဋ္ဌိတောဝါ၊ မှားသော အယူဘေးမှ
 လည်းကောင်း။ အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ မသုတော်ဘေးမှလည်း
 ကောင်း။ စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက
 မဏိ သပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိ သ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊
 ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်းသောသား၊ ကြမ်းသော
 နွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသောမြေ၊ ကြမ်းသောကင်းသန်း၊
 ကြမ်းသောမြေစိမ်း၊ ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသော
 အောင်း၊ ကြမ်းသောဝက်၊ ကြမ်းသောကျဲ၊ ကြမ်းသောဘီလူး၊
 ကြမ်းသော ရေစောင့်ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။
 နာနာဘယ တောဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှ လည်း
 ကောင်း။ နာနာရောဂတောဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါဘေး
 တို့မှလည်းကောင်း။ နာနာဥပဒ္ဓဝတောဝါ၊ အထူးထူးသော
 ဥပဒ္ဓဝေါဘေးတို့မှလည်းကောင်း။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်
 ကို။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူကုန်လော့။

၁-(မင်္ဂလသုတ်အနက် ရှေးက ဆိုခဲ့ပြီ)။

၂-ရတနသုတ်အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
 တော်၌ ဘုရားဆုကိုတောင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ဥပပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်
 ပါးသောပရမတ္ထပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော

ပရိတ်ကြီးအနက်

အပြား ရှိကုန်သော။ သမတိံသ ပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်
သော ပါရမိတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါး
သော စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို လည်းကောင်း။ လောကတ္ထ စရိယံ၊
လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထ
စရိယံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ ကျင့်
ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ကျင့်ခြင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ တိဿောစရိယာယော၊ သုံးပါးသောအကျင့်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘဝေ၊ ဣန္ဒြိယ
အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိံ၊ ဖွားခြင်း
ကိုလည်းကောင်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့် ကျင့်
ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရ
ဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏပုဂ္ဂိုလေ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကို လည်း
ကောင်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို ဟော
တော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း။ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါး
သော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤ
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။
ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။ တိဿ၊ သုံးထပ်ကုန်သော။
ပါကာရန္တရေသု၊ မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊
ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြု
သော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေ

ရောဝိယံ၊ အာနန္ဒာ ထေရ်ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့်
ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊ ကုဋေ တသိန်းမျှ
လောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာ တိုက်တို့၌။ ဒေဝ
တာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏။
အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပဋိဂုဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊
ဝေသာလီ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနုဿ
ဒုက္ခိကုသမ္ဘူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မှတ်သိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။
ဝိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဉ္ဇ-ယံဝေ
ပရိတ္တံ၊ အကြင်ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊
အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို ရတနသုတ်
ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည် လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာ စသောနတ်
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာဝေ၊
နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံး ရှိကုန်
သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော။ အထောပိ၊ ထိုမြို့လည်း။ ဘာသိ
တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကမံ၊ မှီသေစွာ။
သုဘန္တု၊ နာကုန်လော့။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အိုနတ်တို့။ ယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ
 တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့် သာလျှင်။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊
 နာကုန်လော။ မာနုသိယာ၊ လှူဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။
 မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော။ ဒိဝါ၊ နေ၌
 လည်းကောင်း။ ရုတ္တောစ၊ ည၌လည်းကောင်း။ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်။ တုမာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။
 ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့ ဆောင်
 ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါး
 ပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌
 လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင်
 သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ယံရတနံဝါ၊
 အကြင်အလေးအမြတ် သိထားအပ်သော ရတနာသည်လည်း
 ကောင်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဝတေန၊
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသောရတနာသည်။ နနော အတ္ထိ၊
 မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေ၊ ဤအရဟံစသော ကျေးဇူး
 တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီ
 တော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။
 ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနီ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်မူ
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော
 နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့
 ၏ ကုန်ရာလည်းဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းရာလည်းဖြစ်
 ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းထသော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထ
 သော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေန
 ဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္ဇိ၊
 တစုံတခုသောရတနာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။
 ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ
 ရတနဘာဝေါ၊ ဤခယတာ-စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်
 သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သော
 တာပတ္တိမဂ်သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ်ထ
 သော။ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင်
 အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယံ၊ ချီးမွမ်းတော်
 မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏ဟူ၍။
 အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာဓိနာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်
 သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသော သမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။
 ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-
 အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်း စသော ရတနာ၏
 အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊
 ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။

ပရိတ်ကြီးအနက်

သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသော သူကိုသည်။ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား-အဋ္ဌသတံ၊ တရားရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တောနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိယုဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်းကား-တေ၊ ထိုတရားရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်သောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပုလ္လာနိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-အယမ္ဗိရတနဘာဝေ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ၊ ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမသာသနမ္ဗိ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သံသနာတော်၌။ ဒဠေန၊ ပြင်းစွာသော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။

တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပိဂယ၊ အာရုံပြု
 ရှိ။ လဒ္ဒါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုခာ၊ ကိလေသာ ကင်းကုန်လျက်။
 နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနံ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သင်္ဃာတော်
 ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ၊ ဤအရဟတ္တဖလ
 သမာပတ်-ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိ
 တော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။
 ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိံ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝီသိတော၊ မြေ၌မြုပ်သော။ ဣန္ဒြေလော၊
 ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုဗ္ဗိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်
 သော၊ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်မလှုပ်
 စေနိုင်သည်။ သိသာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသဗ္ဗာတို့ကို။
 အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတံ၊ မြင်၏။
 တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီး
 သော သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန်ဖြစ်သော သူတော်
 ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊
 ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါး
 သော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာ
 ဝေ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
 ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
 သဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့

ပရိတ်ကြီးအနက်

အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသောပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။
ယေ၊ အကြင်သတ္တကုတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တုပရမသောတာ
ပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌အလွန်မေ့လျော့
ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊
ထိုသို့ပင် မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တုပရမ
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။
ဘဝံ၊ ဘဝကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံဃေ-သံဃဿ၊
သတ္တကုတ္တုပရမဖြစ်သော သောတာပန်သင်္ခါ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-
အယမ္ပိရတနဘာဝေ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက် ဘဝကို မယူခြင်း
တည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊
မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။
ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ ဟူသော
အယူလည်းကောင်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္ဇေ၊ ရှစ်ပါးသောဌာန၌ ယုံမှား
ခြင်းလည်းကောင်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နှား၏ သီတင်းအကျင့်-
ခွေး၏ သီတင်းအကျင့် စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏
ဟူသောအယူလည်းကောင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မော၊

သဘောတရားတို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿန
 သမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွ
 လျှင်။ ဇဟိတ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်မှားသောအယူသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသောအယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၇။ သော-သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။
 ဝိပုမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဋ္ဌာနာ
 နိစ၊ လွန်စွာသောအကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတု၊ ပြုအံ့သော
 ငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဗေ-သံဗဿ၊ သုံးပါးသော
 သောတာပန် ဖြစ်သော သင်္ခါတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ
 ရတနာဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်း
 အစရှိသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊
 မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။
 ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား
 ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေနဝါ၊
 ကာယဒွါရဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာ-ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသာ ဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္စာပိ၊ အကယ်
 ရှိလည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့
 သောငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌိ-ပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့်မြင်အပ်

ပရိတ်ကြီးအနက်

ပြီးသောနိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊ မကောင်း
 မှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာမထိုက်သောအဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်
 မှုအပ်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သင်္ခါ၏။
 ဣဒ္ဓမ္မိရတနံ-အယမ္မိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ပြုပြီးသော မကောင်း
 မှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်
 သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့
 မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာန မာသေ၊ နွေလေးလ အတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ
 ဂိမ္မေ၊ အစစွာသောနွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သော အဖျား
 ရှိသော။ ဝနပ္ပဂုံမ္မေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊ အသ
 ရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာစီးပွား
 အလို့ငှာ။ တထူပမံ၊ တိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ထသော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်
 မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဣဒ္ဓမ္မိရတနံ-အယမ္မိရတနဘာဝေါ၊ ဤဒေသနာ
 ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်
 ၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်ထသော။ ပရညု၊ မြတ်သောတရား
 ကိုလည်း သိတော် မူတတ် ထ သော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော
 လောကုတ္တရာတရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ ဝရာ

ဟရော၊ မြတ်သော စီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ်
 တသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူ မရှိသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယံ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-
 အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တိဉာဏ်
 ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟောခြင်း တည်းဟူသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။
 ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုပတ္တိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကော၊ လာ
 လတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရုတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း
 သော စိတ်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌
 ဖြစ်သောကံသည်။ ခိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်
 လတ္တံ့သောကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခိဏဗီဇော၊ ကုန်ပြီးသော
 ကံ-ဟူသောမျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော။ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌
 မဖြစ်ပြန်လိုသောဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဓိရာ၊ ပညာလည်း
 ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒိပေါ၊ ဤ
 ဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိယတော၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်
 ၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ
 ရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်း
 ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်
 ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊

သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ ဗတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည် လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ ဣမ၊ ဤ အရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း
ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ ကဲ့သို့
လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည်
ပူဇော်အပ်ယသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုး
ကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊
အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ ဗတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
သည် လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့
သည် လည်းကောင်း။ ဣမ၊ ဤ အရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း
ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည်
ပူဇော်အပ် ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုး
ကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊
 အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
 သည် လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
 ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သုမာဂတာနိ၊ အညီ
 အညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း
 ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
 လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည်
 ပူဇော်အပ်ထသော။ သံသံ၊ သင်္သံတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုး
 ကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
 စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-မေတ္တာသုတ်အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင်မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊
 အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ ပါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်
 တို့သည်။ ဘိလနံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝ
 ဒဿေန္တိ၊ မပြုဝံ့ကုန်။ ယမှိစေဝ-ယမှိစေဝ၊ အကြင်မေတ္တသုတ်
 ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ ဒိဝံ၊ နေ၌
 လည်းကောင်း။ အတန္တိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနု-
 ယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တောစ၊
 အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္ဇူ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်း
 သောအိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဝေမာဒိဂုဏ္ဍပေတံ၊
 ဤသို့အစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာ
 သုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်
 သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိသမေဓ၊ အာရုံ
 ပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။
 အတ္တကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ်မာသောသူသည်။ ကရဏီ
 ယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်အားသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇေ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇ္ဇေ၊ ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ် သည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 အနုတိမာနိစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿက္ကောစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွှေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းယော ကိစ္စ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်
 လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေ
 ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပက္ကောစ၊ ရင့်သောပညာရှိ
 သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြမ်းထမ်း

သည်လည်း။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အန
နဂိဗ္ဗေ၂၀၊ မမက်မောသည်လည်း။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင်မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိည၊ ပညာ
ရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဥပဇဒေယျံ၊
ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့
အံ့သောအမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှသော်လည်း။ နစ အာစ
ရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်။ သုခိနောဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။
ခေမိနောဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်သည် လည်းကောင်း။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်
သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ တွက်သက် ဝင်သက်ရှိ
ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်
သောသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည်
ငြိမ်သက်သောသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဃာ၊ ရှည်ကုန်
သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။
မဟန္တာဝါ၊ ကြီးသောသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမာ-
ဝါ၊ မတို့၊ မရှည်၊ မကြီး မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်
လည်း ကောင်း။ ရဿကာ၊ တို့သော သတ္တဝါတို့သည်
လည်းသောင်း။ အဏုကထူလာစ၊ ကြုံသောသတ္တဝါ ဆူသော
သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။

ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုရော၊
 အဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်
 လည်းကောင်း။ အပိဒုရော၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။
 ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။
 သမ္ဘဝေသီဝါ၊ နောင် ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့သည်
 လည်းကောင်း။ တနည်းကား - သမ္ဘဝေ၊ သက်၌။ သီဝါ၊
 ကိုနီးသော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိ
 တတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်၊ စိတ် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိကုပေ
 ထ၊ အမျက်ထွက်ရာ။ ကတ္တစိ၊ တစုံ တခုသော အမှု၌။ နံ၊
 ထို သူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ-ဗျာရောသနာယ၊ ချွတ်ချယ်
 သောစကားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိသညာ ပဋိသညာယ၊
 အမျက်ထွက်သောအမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။
 နာတိမညေထ၊ မအေးမမြင် မအောက်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊
 အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ န 'ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ ဖြစ်သော။
 ကေပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသောသားကို။ အာယုသာ၊ အသက်
 ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့်သကဲ့သို့။
 ဝေမ္ပိ၊ ထို အတူလည်းကောင်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မေတ္တာ
 စိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ အဓောစ၊ အောက်၌
 လည်းကောင်း။ တိရိယဉ္ဇ၊ ဖီလာ၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗ-
 လောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌။ အသမ္မာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်း
 ခြင်းလည်းမရှိထသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်းမရှိထသော။
 အသပတ္တံ၊ အပရန်လည်းမရှိထသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်း
 မသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်း တည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္ဇ၊
 မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်း
 သော ငိုက်မျှည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတာ၊
 ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌံ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း။ စရံ၊ သွား
 သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္ဒောဝါ၊ ထိုင်သော် လည်းကောင်း။
 သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော် လည်းကောင်း။ ဧတံသတိံ၊
 ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲ ဆောက်
 တည်ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်၍ နေခြင်းကို။
 ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္ဇ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်
 မှု၍။ သီလဝါ၊ သီတင်းသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မဂ်ပညာနှင့်။
 သမ္မုန္ဒော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေ
 သာကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။
 သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 သို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ နဟိ ဧတိ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၄-ခန္ဓသုတ် အနက်

၅၇-၅၉။ သဗ္ဗာသိဝိသဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော- အဆိပ်
 လျင်သော-ခမြေလေးပါးတို့၏။ ဘောရံ၊ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊
 အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒိဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရား
 ကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်တတ်
 ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တမ္ပိ၊ အာဏာ
 ခေတ်ဖြစ်သော။ ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
 ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။ တေသံ၊ မြေဆိပ်မှ ကြွင်းသော။
 ပရိသာယဉ္ဇာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။
 နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို။
 ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘမာမ၊
 ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ရောပထေဟိမေ၊ ရောပထနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ
 ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆပျာ
 ပုတ္တေဟိ၊ ဆပျာပုတ္တနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။
 မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာ
 ဂေါတမကေဟိစ၊ ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်

စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိလော သတ္တဝါ
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေလေးခု ရှိသော
 သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော
 အခြေရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊
 ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါ
 သည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒ
 ကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသောသတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲ
 စေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးခုရှိသော
 သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ဗဟုပ္ပဒေ၊ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊
 မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်
 သက်၊ ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ ကေ
 ဝလာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ
 စ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ-
 သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သောအမြင်
 တို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။ ပါပံ၊
 မကောင်းမှုသို့။ မာအာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်း
ယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်
သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ
မရှိ။ သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်
ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရိသပါနိ၊ ကင်း၊ သန်း
တို့သည်လည်းကောင်း။ အဟိ၊ မြေသည်လည်းကောင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊
ကင်းဗုဒ္ဓန်သည် လည်းကောင်း။ သတ်ပဒီ၊ ကင်းခြေများသည်
လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်လည်းကောင်း။ (ပင့်ကူ
နက်လည်းဟူ)။ သရဗူ၊ တက်တူသည် လည်းကောင်း။ (အိမ်
မြှောင်လည်းဟူ)။ မုသိကာ၊ ကြွက်သည်လည်းကောင်း။ ပမာဏ
ဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ ရှိကုန်၏။

၆၅။ မော ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။
ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မော ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိကမန္တ၊
မဲလေကုန်လော့။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်
သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ ဝိပဿိ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့
အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင်မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမူဆိုးတို့သည်။ စိရသံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏိသု၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှာ။ နေဝသက္ခံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သော မန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘမာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိသံဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသေ၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အဟံ၊ ကြိုနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိသံပဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ် ကုန် သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၆၉။ ဗြဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီး ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သေနာ-သေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှာ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝီပွဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း

လည်း ရှိထသော။ ပထဝီပွဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်
 လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထို နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာ၊
 မိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊
 အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီး
 ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
 ၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး
 ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်
 သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သောမောရော၊ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံ
 အတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယံ၊
 ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၆-ဓနုသုတ်အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက် အဦ ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်းကို။ ယဿပရိတ္တဿ၊ အကြင် ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂံ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ကြည်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏။ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည် ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိထသော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏ ကျေးဇူးသည်လည်းကောင်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်လည်းကောင်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အနုဒ္ဒယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သောသစ္စာစကားဖြင့်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏ အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိနေ၊

မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတော၊ အောက်မေ့၍။
သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စ
ကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမိး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊
အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံ့နိုင်ခဲ့။ မေ၊
ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွား
တတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။
နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမိး။ ပဋိက္ကမ၊
ဖဲကြည့်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ မယံ-မယာ၊
ငါ့ဦးမင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။
သစ္စကတေန ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သုဟ၊ တက္က။ သိခိ၊ တော
မိးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေသိယထာ၊
ဖဲကြည့်သကဲ့သို့။ ပဟာသဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသော အလံ့ရှိသော။
သိခိ၊ တောမိးသည်။ သောဠသကရိသာနိ၊ တဆယ်ခြောက်မင်း
ပယ်စာတို့တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြည့်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမေအ
တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမိ၊ ဤပါရမီ
သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါရမိ၊ သစ္စပါရမီတည်း။

ဝဋ္ဋပရိတ္တံ၊ ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၇-ဇေယျသုတ်အနက်

၇၀။ ယဿ၊ အကြင် ဇေယျသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရ
 ဣနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှ တည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊
 ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့
 သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုး စသည်တို့
 ကြောင့်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဒ္ဒဝဇာလမ္ပာ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပဒ္ဒဝေ
 တည်းဟူသော ကုန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။
 ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္တိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။
 တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုဇေယျသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်
 ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။
 ဣဒံဇေယျံ၊ ဤဇေယျသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေ
 ရေန၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်
 ရ၏။ တနည်းကား-ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။
 ဣဒံ၊ ဤဇေယျသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြား
 ခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။
 သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသဌေး၏။
 အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်

ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့
နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-
အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ ဩော်-အရှင်ဘုရားဟူ
၍။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား။ ပစ္စသောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါ
မော၊ တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာနတ်တို့၏စစ်သည်သည်။ သမု
ပဗျူဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာတက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊
အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊
တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။
အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော
အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့ သွားကုန်
သော။ ဝေါဒေဝါနံ သင်္ဂါနတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်
ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်
ရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သစေ၊ အကယ်၍။
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။
မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော-
ကေယျာထံ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ မမ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊
တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယထံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊
သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်

ပရိတ်ကြီးအနက်

လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်
ရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယော၊ လောမဟံသောဝါ၊
အကြင် ကြက် သီး မွေး ညှင်း ထ ခြင်း သည် လည်း ကောင်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ
သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၈၂။ မေ ငါ၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်
၍။ နောဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့။
မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိ
သော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။
ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပဇာပတိဿ၊
ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊
တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊
သင် တို့ အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အ ကြင် ကြောက် ခြင်း သည်
လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်
ရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊
အ ကြင် ကြက် သီး မွေး ညှင်း ထ ခြင်း သည် လည်း ကောင်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ
သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာ
ဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
နောဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်
မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝ
ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေ-
ယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ

အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်
 ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့
 အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီး
 မွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ။
 သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟသသည်။ ပဟိယိဿတံ၊
 ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
 မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောဥလ္လော
 ကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်
 ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန-အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊
 ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဤသာနဿ ဤသာနအမည်
 ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂုံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံ
 ဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိ-
 တတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်ကြက်သီး
 မွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ။
 သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတံ၊
 ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြား
 မင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေကုန်
 သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၈၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြေဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခေါပန ဓဇဂ္ဂံ၊ ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား လည်းကောင်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ ကြည့်သောနတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟိယေထာပိ၊ ပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နောပဟိယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြေဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝိတ ဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘိရူ၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိတတ်၏။ ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယိ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊ တကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညဂတာနံ၊ တော၌မူလည်းနေကုန်ထသော။ သုညာဂါရဂတာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မူလည်း နေကုန်ထသော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံ၊ ဘယ်။ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ လောမဟံသော၊ လောမဟံသော။ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ။ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ ဖြစ်သော အခါ၌။ မမေဝ-မမံဝေ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော။

၈၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ကိလေသာရန်တို့ကို သတ်ဖြတ်တော် မူ တတ် သော ကြောင့် လည်း။ ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သော ကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော် မူထိုက်သော ကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကယ်ဏ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊

ပရိတ်ကြီးအနက်

ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်
 ပါး၊ စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသောကြောင့်
 လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့
 သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်
 တော်မူ၏။ တနည်းကား-ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသော စကားကို
 ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်
 တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤ
 သို့ ကာမလောက၊ ရူပလောက၊ အရူပလောက၊ တနည်းကား-
 သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက ဟူသော
 လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ လော
 ကဝိဒု၊ လောကဝိဒုမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့်
 ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိ
 သော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။
 တနည်းကား-သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့ လွန်သောသူ မရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊
 အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော
 ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူသောကြောင့်လည်း။
 ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော
 ကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာန
 မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊

ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်
 လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တနည်းကား-ဣတိပိ၊ ဤ
 သို့ နတ်လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ
 မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော်မူသော
 ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 မမေဝ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့
 ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏
 ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့
 အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး
 မွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ။
 သော၊ ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္ထ လောမဟံသသည်။ ပဟိယံဿတံ၊
 ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
 အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်
 မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ မေ့၊ ငါဟောတော်မူအပ်သော တရား
 တော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊
 ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။
 သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဟေံပသိ
ကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသော စကားကို ဆိုဆိုက်၏။ ဩပနေ
ယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ-
ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌။ ဝိညဟံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေး
ယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရား
တော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။
ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိ
တတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ
ဆမ္ဘိတတ္တံ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ
သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ နော
အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်
မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါ့တပည့် သင်္ဃာတော်၏ဂုဏ်
ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊
တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာကျင့်
တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝလသံဃော၊
တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်
ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံ

ယော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဉာယပွဲဥပဇ္ဇော၊ အသင့်
 အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာ
 ဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သာမိဓိပုဋိပဇ္ဇော၊
 အရိုအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊
 လေးပါး ကုန်သော။ ယဒိဒံ-ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်
 ယောက်ျားမြတ် အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပုရိသံ
 ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါးအစုံဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်ကား။
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သေ ဒေသော သာဝကသံဃော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာ
 တော်သည်ကား။ အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို
 ခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အားရည်၍ထားသော
 ပစ္စည်းအထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊
 မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်၏။ အညူလိကရဏိယော၊ လက်
 အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။ အနုတ္တရံ၊
 အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်
 ယာမြေကောင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊
 သင်္ဃာ တော် ဂုဏ် ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်
 လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာ
 တော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊
 သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ယံ ဆန္ဒတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော
 အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင်
 ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊

ပရိတ်ကြီးအနက်

ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိ
ယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟံသပျောက်ခြင်း
သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယံကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿိအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာ
ခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါ
ဘုရားသည်။ အ-ရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှုကို
ပြုခြင်းငှာမထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင်
သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝီတရာဂေါ၊
ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသော ဒေါသရှိ၏။
ဝီတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ၏။ အဘိရူ၊ မကြောက်
တတ်။ အဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်မရှိတတ်။ အနုတြာသိ၊ မလန့်
တတ်။ အပလာယိ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်။
ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတုာန၊ မိန့်ဦး၍။ အထ၊
ထိုနောင်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေဝါ၊ တော၌လည်း
ကောင်း။ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း။ သုညာ
ဂါရေဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့

ကုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။
နောသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော။ နရာ
သဘံ၊ လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိ
ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။ နိယျာ
နိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊
ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ သရေ
ယျာက၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်
ထသော။ (ဝဇ္ဇဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သော်လည်းပေး) သုဒေ
သိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်
ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။
အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတု
မရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ ပွားရာ လယ်ယာမြေ
ကောင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်၏
ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရား
တော်၏ ဂုဏ်ကို လည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သင်္ဃာတော်၏
ဂုဏ်ကို လည်းကောင်း။ သရန္တာနံ၊ အောက် မေ့ ကုန် သော
သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင်

ပရိတ်ကြီးအနက်

ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
သော၊ ထိုဘယ၊ ဆန္ဒတတ္တ၊ လောမဟံသသည်။ န ဟေသတိ၊
မဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-အာဠာနာဠိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓု သမ္မတေ၊
ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော။ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဏ္ဍေဟိ၊ ကြမ်း
ကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရိ
ဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်ထသော။ အမနုဿေဟိ၊
ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိ
သတ်တို့ကို။ အဟိံ သာယစ၊ မညှင်းဆဲစိမ့်သောငှာ လည်း
ကောင်း။ ဂုတ္တိယာစ၊ စောင့်စိမ့်သောငှာ လည်းကောင်း။ မဟာ
ဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။
ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဠာနာဠိယသုတ်
ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထ
သော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော။
ဝိပဿိယစ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။

နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာ
နုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်
သော။ သိခိဿာပိစ၊ သိခိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။
ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရ
သေနာပမဒ္ဓိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ကကု
သန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပ ပြုပြီးထသော။
ဝုသိမတော၊ ငါးပါးသော ဝသိတော်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊
သုံးပါးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကော
ဏာဂမနုဿစ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဓိ၊
အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာမှ။ ဝိပု
မုတ္တဿ၊ လွတ်ကင်းတော်မူပြီးထသော။ ကဿပဿစ၊ ကဿပ
မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင်ဂေါတမ ဘုရားသင်သည်။ သဗ္ဗ
ဒုက္ခပန္နဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်
သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

အင်္ဂါရသဿ၊ ကိုယ် တော် မှ ထွက် သော အရောင်ရှိထသော။
သိရိမတော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့် စုံ တော် မှ ထ သော။
သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊
ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း
သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီး
ထသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာ
ဘူတံ၊ ဟုတ်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အ-ပိသုဏာ၊ ချောပစ်သောစကားကို
မဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမြို့။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝိတသာရဒါ၊
ကင်းသော ရွံကြောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊
စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟန္တံ၊
မြတ်စွာထသော။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရွံကြောက်ခြင်းရှိထ
သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်း
ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအမျိုးလည်း ဖြစ်ထသော။
ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တံ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား
ခုနစ်ဆူတို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ တ ပါး ကုန် သော။
အနေကသတကောဋီယော၊ ကုဋေအရာမက များကုန်သော။
သမ္ပုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့ သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ-
သမာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့နှင့်မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရား

ချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသောဌာန အစရှိသော
အားနှင့်။ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇညာဏ်တို့
နှင့်။ ဥပါဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ အာ
သဘံ၊ ပုရိသ-ဥသဘ၏အဖြစ်တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်
သော သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိ
သတ်တို့၌။ ဝိတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟနာဒံ၊
ကေသရရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့
မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သောဓမ္မစကြာတရားတော်
ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏-ဟူလိုသည်)။

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူ
သောဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ်ရှစ်ပါးကုန်
သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဘုရား၏ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊
ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္ထိံ သလက္ခဏပေတာ၊ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော
လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊
ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်

ပရိတ်ကြီးအနက်

တော်၏အရောင်ဖြင့်။ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်းမြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညု နော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတတ်ကုန်၏။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ်ငါး ပါး ကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသောကိုယ်တော်အရောင်လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလ၊ ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ၊ များ သောကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓီရာ၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ တို့၏။ ဒီပါစ၊ ကျွန်းလည်းမည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ် ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတီစ၊ လားရာလည်း မည် ကုန်၏။ ဗန္ဓုစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ၊ မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်ကုန်။ သရဏာစ၊ အောက် မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနောစ၊ စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော။ လော

ကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောက်ျားတကာတို့ထက်မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ကို။ သယနေ၊ အိပ်သောအခါ၌ လည်းကောင်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သော အခါ၌ လည်းကောင်း။ ဂမနေစာပိ၊ သွားသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝစသာစေဝ၊ ဝစီဒ္ဓါရဖြင့် လည်းကောင်း။ မနုသာစေဝ၊ မနောဒ္ဓါရဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းကို လည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စောင့်ကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဟုက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။ သန္တောစ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့မှ။ မုတ္တောစ၊ ကင်းလွတ်သည် လည်းကောင်း။ ဘပါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂ ဝိနိမုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောအနာမှ ကင်းလွတ်သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသန္တသန္တောစ၊ ခပ်သိမ်းသောပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်ကို။ အတိက္ကန္တောစ လွန်နိုင်သည်။

ပရိတ်ကြီးအနက်

လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ဘဝ-ဘဝါဟံ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန၊ သီ
တင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သစ္စေန၊ သစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း။
ခန္တိမေတ္တာဗလေန၊ သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်
လည်းကောင်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အရော
ဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ သုခေန၊ ချမ်းသာ
သဖြင့် လည်းကောင်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်
စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။
အရောဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ သုခေန၊
ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘာ
နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘာနတ်တို့သည်
လည်း။ အ-ရောဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။
သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္စိမသ္မိဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါး
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း။

အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ သုခေနစ၊
ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူး
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။
အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ သုခေနစ၊
ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကိုအစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း လည်းကောင်း။
ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူဠကောစ၊ ကုမ္ဘာနတ်
တို့ကို အစိုးရသော ဝိရူဠကနတ်မင်းလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမေန၊
အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခောစ၊ နဂါးတို့ကိုအစိုးရသော
ဝိရူပက္ခနတ်မင်း လည်းကောင်း။ ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ
အရပ်၌။ ကုဝေရောစ၊ ဘီလူးတို့ကိုအစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်း
လည်းကောင်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကိုစောင့်တတ်ကုန်ထသော။
ယသဿိနော၊ အခြံအရံများကုန်ထသော။ စတ္တာရော၊ လေး
ယောက်ကုန်သော။ ဧတေ မဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။
ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း။
အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ သုခေနစ၊
ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၇။ အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။
 ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်
 သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နဂါစ၊ နဂါး
 တို့သည်လည်းကောင်း။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။
 တေပိ၊ ထိုနတ်၊ နဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊ အနာမရှိ
 သဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။
 အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ၊ တန်ခိုးကြီး သည် လည်း ဖြစ် ကုန်
 သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ် တို့သည်လည်း။ ဣဓ-သာ
 သနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊
 ထို နတ် တို့ သည် လည်း။ အရောဂေနစ၊ အ နာ မ ရှိ သ ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း။
 အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဓဝေဂါတို့သည်။
 ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သော ကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည် လည်းကောင်း။
 ဝိနဿတု၊ ပျောက်စေသတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊
 အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိ၊
 ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒိဿာယုကော၊ ရှည်သော
 အသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရ တ နာ သုံး ပါး အား ရှိ
 သေစွာ ရှိခိုးသော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဗ္ဗာ
 ပစာယိနော၊ သီလ စ သော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရှိ

သေ သော အလေ့ရှိ ထသော ။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 အာယု၊ အသက်သည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်
 လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။ ဗလံ၊
 ခွန်အားသည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။
 ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတရားတို့သည်။ ဝစုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ၊ အာဠာနာဠိယသုတ်သည်။
 နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပရိတ်တော်ကို။
 ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္ဒဌာနဓောဝနံ၊ နေရာ
 အရပ်ကို ဆေး သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေ မျှ သည် လည်း။ သဗ္ဗံ၊
 ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိ ဝေ၊
 ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊
 ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဠာနုဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းကိုလည်း။
 တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတံ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာ
 လဿ၊ အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။
 လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဠာယိံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်
 ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးလောတန်ခိုးလည်း ရှိထသော။
 တံပရိတ္တံ၊ ထို အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူ
 တော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၁၃၄။ ဘင်္ဂါ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
 အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ။
 အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဗ္ဗိစ္စ၊
 သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိုသော
 သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာ ဣတိ၊ ချဘူး
 ၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သော
 စကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသောသတ္တဝါအား။
 သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

— — —

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်
 ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်း
 ရဲကို ဖျောက်တတ် ကုန်ထသော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊ ကိလေ
 သာ ဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ် ကုန်ထသော။
 သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်ေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အင်္ဂါ
 ဖြစ်ကုန်ထသော။

၁၃၆။ ယေဣမေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိတွာဝ၊
 သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သဗ္ဗဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊ သုံးပါး
 သော ဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်
 ကုန်၏။ အဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိထသော။ အဇရံ၊

အိခြင်းမရှိထသော။ အဗျာဓိ၊ နာခြင်းမရှိထသော။ နိဗ္ဗယံ၊
ဘေးလည်း မရှိထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်
သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမာဒိဂုဏပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူး
တို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ၊ များသော
ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တက္ခယုရာဖြစ်ထသော။ သြသဓဉ္စ၊ ဆေး
လည်း ဖြစ်ထသော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်ထသော။
ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်
ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိ သင်္ခါတော၊ သတိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှို့။ ဓမ္မာနံ
ဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ
သမ္မောဇ္ဈင် လည်းကောင်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် လည်း
ကောင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း။ တထာ၊
ထိုမှို့။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
သော။ ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒသိနာ၊
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသောအပြားဖြင့်။ အက္ခာ
တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်
၏။ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှိ သိအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို
သိခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနာယ စ၊ ကိလေသာ

ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ် အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်း
သာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ကေသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ နာ
ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်
မထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကို လည်း
ကောင်း။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်
သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္ထု၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယံ၊ ဟော
တော်မူ၏။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟော
တော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတုာ၊ အလွန်
နှစ်လို၍။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။ မ္ဗစ္စိံ သု
လ္လတ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို
ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၄၃။ ကေဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရာ
မင်း ဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပီ
တော၊ လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ စုန္ဒုတ္ထေရေန၊ စု
မထေရ်ကို။ တံ ယေဝ၊ ထိုဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး တရားကိုသာ

လျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာ၊ ဟောစေ
လတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာ၊ နှစ်လိုတော် မှု၍။ ဌာနသော၊
ဟောသော ခဏ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊
ထတော်မှု၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို
ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏန္ဒမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ မဟေ-
သိနံ၊ မဟာကဿပမထေရံ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်မထေရံ မြတ်စွာဘုရား
တို့အား။ တေအာဗာဓာစ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ ပဟီနာ၊
ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော
ကိကေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပုတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန်မဖြစ်ကောင်းသော
သဘောသို့။ ပတ္တာဝ၊ ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွား
ချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်အနက်

၁၄၆-၇-၈။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်
 သည်လည်းကောင်း။ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော
 အမင်္ဂလာသည်လည်းကောင်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊
 မနှစ်လိုဖွယ်သော။ ယော သဒ္ဓေါစ၊ အကြင် အသံသည် လည်း
 ကောင်း။ ယောပါပဂ္ဂဟောစ၊ အကြင် မကောင်းသော ဂြိုဟ်
 သည်လည်းကောင်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဖွယ်သော။ ယံဒုဿပိနဉ္စ၊
 အကြင် မကောင်းသော အိပ်မက်သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတေဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိ
 သည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
 ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏အာနုဘော်ကြောင့်။
 သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊
 ပျက်စီးခြင်းသို့။ နန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခ-ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။
 သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်။ နိဒ္ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်သော။
 သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်။ နိဗ္ဘယာစ၊ ဘေး မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်
 ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိ

နော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကြ
ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ တောဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော အစဉ်သဖြင့်။
အမေဟံ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုည
သမ္ပဒံ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်
စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်း
စိမ်၏ ပြီးခြင်းငှာ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
ဒဒန္တု၊ ပေးစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ
၌။ သီလံ၊ သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။
ဘာဝနာ ဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်
ကုန်သည်။ ဟောန္တု ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရား
နာအံ့သောငှာ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊
သွားကုန်လော။

၁၅၂။ ဗလပတ္တာ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်း
ကောင်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ လည်းကောင်း။
အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏လည်းကောင်း။ ယံဗလံ၊ အကြင်
ဉာဏ်လသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿဉ္စာဗလဿ၊ ထိုဉာဏ်ဗလ
၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော
အမျှမျှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့ပါ၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၁၅၃-၄-၅။ ဣဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း။ ဟုရံ
 ဝါ၊ နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌ လည်းကောင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊
 နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊
 နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏိတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊
 အကြင် ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထို ရတနာသည်။
 တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။
 နနော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊
 သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ၊ ဤရတနာ
 ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
 သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်း
 သော နတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်
 သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့၏ အနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။
 သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်တို့၏ အာနု
 ဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊
 ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါ
 ထာကား။ မ္မော နုဘာဝေန၊ သံဃာ နုဘာဝေန၊ သာထူးသည်)။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော၊ မြတ်သောကရုဏာနှင့် ယှဉ်
 ထသော။ တနည်းကား-များသော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။
 နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတဿ၊ အစီးအပွား အလို့ငှာ။ သဗ္ဗာ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေ
 တွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္မောဓိံ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။
 ဧတေန သစ္စဝုဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်တန်သော စကားကို ဆိုခြင်း
 ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိံ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝုဗ္ဗနော၊
 နှစ်လိုခြင်းကိုပွားစေတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊
 ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တောယထာ၊ မာရ်ငါးပါး
 ကိုအောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။
 ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယ
 မဂ်လေ၊ အောင်အပ်သော မဂ်လား၌။ တဝ၊ သင့်အား။ ဇယဿု၊
 အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။
 အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မဂ်လာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထသော။
 ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော။ သိသေ၊
 မြေပြင်၌ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊
 မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပတ္တော၊

ပရိတ်ကြီးအနက်

လူ သုံးပါးတို့ထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကျေးဇူးသို့
ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်း
မြောက်သော်မူ၏။

၁၆၂။ ဝေံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ တဝ၊ သင့်အား။
သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သု-ဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ
စီးပွားခြင်းလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏောစ၊
ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သုမုဟုတ္တောစ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော
သူတော်ကောင်းတို့၌။ သုယိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
သည်လည်းကောင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံ
သည်လည်းကောင်း။ ပဒက္ခိဏံ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံ
သည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊
မြတ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ-
ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူ၊ နတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိ-
ဏာနိ၊ မြတ်သော အမှုတို့ကို။ ကတုာနု၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏေ

မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။
 အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတော်
 ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓ
 သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရုဇ္ဈာ၊ ပြန်ပွား
 ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
 ဉာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာ
 ကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊
 ဖြစ်ကုန်လော။

ပုဗ္ဗဏှသုတံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

ဂ-သိင်္ဂါလောဝဂါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ တရားရေစက်၊
ရောင်ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရိုညွတ်တူး၍၊ သားနှင့်
မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မှုပါယ်ရွာ၊ လားမည့်
တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်းဦးပြသည်၊ လောကကျင့်
ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိမ့်။ ။နတ်ရွာဖို့လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မှေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ
၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဖွယ် သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊
ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။ဖခင်
မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊
သင်တေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။ မချွတ် ငါးခုသာ။

ဆရာ့ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချန်၊ ဘေးရန်ဆီး
ကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့။ ။ ကျင့်ဖို့ဝတ်ငါးဖြာ။

၂၅၀

ဣစ္ဆာသယ-ဆယ်စောင်တံ

လင့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊
မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်၊ လျော်
အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှောက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ဝစ္စာကျေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင် နာလျှင်ကုစေ၊ ငှဝေရသာ၊
အခါကိုလှုတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှုယူအပ်၊
စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှောက်။ ။ ငါးချက်ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက် ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊
လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ပြုလေ
ဒါယကာ။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟောကြား၊
နာဖူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။
ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။ကျင့်
ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။ဤ
သည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။လှည်း
ဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်လင်၊
အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မှန်ဒကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊
တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်းမကွေ၊
သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ ခံစားမူ၍၊
နိဗ္ဗာန်ရှေ့ပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သုတို့မှာ၊
မလွတ်သာသည်။ ။လေးရွာဖို့လုံးလုံး လှဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှင့်သဘင်၊ ပျော်ရွှင်
အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ။ယိုယွင်း
ဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

ဆေရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်
စောမဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား၊
သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်း
အရာ၊ ရွံရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု။ ။ခြောက်ခု
ခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်း
တအုပ်၊ လက်ခုတ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်
မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်သူ ရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ် လျော့ပါး၊
တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ်ဆို့၊ မသိုထိမ်းမြား၊
ဤခြောက်ပါးကား။ ။ပျော်ပါးကြွအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတုပြုငြား၊
လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်လုယူ၊
ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။ပျက်ပြား မိတ်
ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနှိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှ
လွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်းထွေ၊ နေကပညာ၊
မပွားရာသည်။ ။ခြောက်ဖြာ ပျင်းသူအပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြ၊ နိုးကြား၊ သနား၊ သည်းခံ၊ ဝေဘန်၊ ကြည့်ရှု၊ ဤ
ခြောက်ခုကား။ ။ ကြီးသူ့ ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသင့်သော အဆွေခင်ပွန်းတုလေးယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိကျိုးငှာ၊ မှီလာ
ပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား။ ။ အညဒတ္ထု ဟရတည်း။

**နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်**

ရှေ့ဖြစ်စေစပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းဆီးသင်္ဂြိုဟ်၊ ပေးလို
စဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊ မှတ်
သားဝစီ ပရမတည်း။

**ချစ်ဖွယ်ကိုသာ ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်**

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်၊
လေးအင် ပိယဘာဏီတည်း။

**ကျေးဇူးရွက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်**

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာ စောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်
ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ပေးချေလာသည်။ ။
လေးဖြာ ဥပကာရတည်း။

**ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်**

လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူ့လျှို့ဝှက်၍၊ ဘေး
တွေ့မစွန့်၊ မတုန်တိုပါ၊ သူ့ကိုညွှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်မြောက်၊
ဤလေးယောက်ကား။ ။ မျှလောက်ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

**အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်**

မကောင်း မြစ်တာ၊ ကောင်းရာ သွင်းထား၊ မကြား
စတောင်း၊ အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝ
ကား။ ။ မည်ရအတ္တကွာယီတည်း။

**အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်**

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရွှင်မြို့၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီး
မွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား။ ။ မိတ်ကျမ်းအနုကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကား
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ။ ပုဏ္ဏား
ရဟန်း ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သော လူလေးယောက်

သောက်တုတ် သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊
ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်။ ။ လေး
အင်ပါယသဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ ခြောက်ချက်လောင်းလျာ လိုတော်
တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကဲ့ပြား
တတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဉာဏ်သက်
ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရားငါးပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွား မြား မြောင်
အကျိုးဆောင်သည်။ ။ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်ပြီး၏။

၉-ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမခန်း

၁။ တိလောကဟု၊ မရနှိုင်းတူ၊ ဖက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရတနာ၊ မာတာပိတ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များ
တို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်း
တွင် အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောက် ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊
စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍၊
အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဖအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်
ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်။ ယူ၍မပြတ် နေထိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မျက်သစ်ပင်
ကို၊ မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ် တံ
မြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါင်ညီညွတ် သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား၍
သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်
သာကြံလော မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညဉ့်နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာ
ယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံသွားခါသော်၊ ယူရာ
သည်များ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား သွင်းခေါက်
ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှကြီးငယ်
သို့၊ လှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ပဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍
မသွားနှင့်။

ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမခန်း

၁၃။ စားဖွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာ
နီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လား
ဟု၊ စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဦး၊ ဖဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊
မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားခယ
တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်၊ ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်း
ဗျတ်ကို၊ ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမှေးမတင် စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင်၊ အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိ
သော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်းကောင်း
ထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊
ကြားသော်ခဏ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားချင်သည်များ၊ လျင်လျား ခဏ၊
လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်
နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သိတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုံပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊
ညီသွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဖ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီး၊ ငယ်၊ ဝါကြီး၊ ငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွေ
နှိမ်ချလေ။

၂၅၈

ဣန္ဒာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊
ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ် ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ် သက် သည်၊
ကျောင်းထွက်သူပေ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊
တထောင့်စကား၊ တ ဟား ဟား သည်၊ ရိုင်းကား မိုက် မဲ
မပြောနှင့်။

၂၆။ လူဖွယ်ဒါန်းဖွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာ
သိည်ကို၊ လှယ်ကာခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်နေ့ည
ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်းဆေးမီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်
ခဏ၊ တည်ပါကြ။ ။(ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂမပါစေရ)။

၂၈။ မင်းသွား-ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွား အောင်၊ စကား
တောက်ဆတ် မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစား
ရ၍ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊
ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊
မြဲအောင်နေ။ ။တ ပြည်၊ တ ရွာ၊ သွား သော ခါ လည်း၊
ညီညာလျှောက်ပတ်၊ လက်ကတော့ကို၊ ကောင်း ကောင်း ထိုး
ကုန်လတ်။

ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမခန်း

၃၂။ မလျှပ်မပေါ၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမေ့သိမ်၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နား မငြိမ်း သည်၊
ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြား
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပေလီ၊
တစီစီနှင့်၊ တဟီဟီသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိန်နတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့် ကြီးက-ငယ်သည်၊ နင်ဟယ်
ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွဲဖည်၍၊ သတ်မည်
ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊ အချင်း
ချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ၊ ဖရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊
သားရင်းတူက မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ် ထားပစ် လေ၊ မရိုသေ၍၊
ကလေကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်
သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာ့နေခင်း၊ အင်း ပျဉ် ညောင် စောင်း၊ လည်း
လျှောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်
မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူး၊ လက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင်
နှင့်၊ ပေါင်ထောင် လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားတယ်၊
ဆုံးဖွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသားငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ
ဆရာ၊ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိပဲ၊ မိမိကိုသာ၊
ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်ထား၊
ဘယ်ခုံညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်၊ ဖဒဏ်၊
ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူ့သာမဏေတို့၊ ကြိုကြို
ငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဖက်မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊
မြွေပွေး-မြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊ ရွံ့ကြောက်စေ။

၄၃။ မွေ့တော်၊ ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမျှော်မပြတ်၊
ရှေ့ကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ခါ
ရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား၊
တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစား
လုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်း
ရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရှင်မျက်နှာ၊ မသာ
မချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊
မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသော
သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံစာဖတ်၊ ကြပ်ကြပ်
မြဲမြဲ၊ သည်၊ လည်း၊ ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆို
ထွေ၊ ပီလှစေ။

ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမခန်း

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ နေထက်စီကာ၊ ဂျောသောဝေါ
လည်း၊ အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှလတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်းကောင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊
စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုမလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မတတ်
စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊
စကားဖောင်ဖွဲ၊ တုံ့လုံ့ ကျက်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသော
သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါး
သင်ပုန်းပေမှ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်း
ပေါင်း၊ နားချောင် ဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သိကမ္မိုး
ရှင်၊ ရှေ့ငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည်နယ် မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လှင်လှင်
ပာ ပြုကြမသင့်၊ နှင်းဆုံးနှင့်၊ တိန်ညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒေသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြမဲ့ထွေ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေး ဆရာ မှန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၊ နှံ့မျှ
အကျော်၊ မိန့်တော်နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက် သာ
သာ၊ ပါဌ်ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်
ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါ

စေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊ ကောင်း
ကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုဿုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို သင်
ထိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းက ခွာသော်၊
နောင်ခါ နောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှ သာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေ
ကျိုး နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊
စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံ
လော မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမှ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှ
သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ဘော၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊
ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည်ထက်သည်သာ၊
မြတ်ရာသို့သာ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြား
က၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

- ၆၁။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထီးသာ။
- ၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။
- ၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ မြူညစ်နှမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။
- ၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူငနွား၊ အများစေစားရာ။
- ၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။
- ၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမှိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမခန်း

- ၆၇။ ဘယ်ငှာကိုယ်မျှ၊ စွဲမရာ၊ တလ္လရွံ့ဖွယ်သာ။
- ၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်ဘ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ။
- ၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။
- ၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်ဝေးစွာ။
- ၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလား မလုပ်ပါ။
- ၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင် ထိုးတုန်းကာ။
- ၇၃။ ကြင်နာရိပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်ဖို့ပါ။
- ၇၄။ ရှာဖွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။
- ၇၅။ ခိုးပါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
- ၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့်ယခုခါ။
- ၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
- ၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓာတ်၊ တတ်လိမ့်များ၊ ဂုဏ်အင်။
- ၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
- ၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခန့်ငြား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
- ၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနွမ်း မျက်နှာမြင်။
- ၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပုဂုဏ်မြတ်ရှင်။
- ၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေ၊ ထင်။

- ၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်းသွား၊ ဖိုးများကျောက်
အသွင်။
- ၈၅။ ကောင်းကင်မိုးပ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။
- ၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
- ၈၇။ များမြင်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်
နတ်အသွင်။
- ၈၈။ ပဉ္စင်ငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။
- ၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။
- ၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။
- ၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။
- ၉၂။ ပဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။
- ၉၃။ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊
ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်း
လုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိဿာတပည့်၊
မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာ
မှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗာန်၊ မှာကမ်းငဲ့သို့၊ လွယ်ကူ
ရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်။ ။ အပေါင်းသိဿ
မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း ပြီးပြီ။

၁၀-သားရွှေတောင်ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မယ့်ဆံကျင်သည်၊
 အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချိုဖျားသို့၊
 မိအားဆုံးမ၊ အတတ် ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင် ဗိမာန်၊
 ဇေတဝန်သို့၊ သက်နဲ့လူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပျော့ပျော့
 တောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လှိုင်ထန်မိမင်း၊ ဆီနုနှင်းနှင်း၊
 ထုံသင်းမွှေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီး လောင်း၍၊ နားချောင်း လက်
 ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီ-ဖဲဝါ၊ ခါသာ သက္ကလတ်၊
 ကိုယ်သုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျင်း၊ ကြော့ကြော့ ရှင်းနှင့်၊
 မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရှေ့စင်သက်နဲ့၊ သားမင်းစံကို၊
 ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့
 သည် သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေး
 သည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြံနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ စောင်
 မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကျက်သရွေ၊ တတ်
 မျိုးတွေကို၊ စုံစေကြီးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊
 မယ့်ဖအေလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတသီး၊ ငါလည်းတသွယ်၊
 ဖွားငယ်ဖွားကြီး ဝရီးတူကု၊ ရှင်ပျတူစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်
 ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေ၊ ဇ၊ ဝိ၊ ဝေ၊
 ဇာတ်ပေါင်းထေ့နှင့်၊ နှိုင်းဖေ့လိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်
 ဆောင်၍၊ လင်းငပြောင် ရှန်းရှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်း
 ဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်ခါသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၏။

ငါးအင်ဝိနည်း၊ လှန်သိမ်းဆည်းမှ၊ ခမည်းမောင်မင်း နှလုံး
သွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်းပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ငှာဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနွံသည် - သက်နွံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊
မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်း တော် သာ က၊ မြော် ကာ လည်း
ကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရှေ့မှည့်သိင်္ဂါ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အသာ
လည်းဖွင့်၊ ငံပေလင့်အံ၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊ ကျောင်း
မှာနေဟု၊ ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာမိခင်၊
ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာ
ဝပ်တွား၊ မြတ်ထံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချင်၍၊ ရှေ့စင်
သက်ဝေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊
မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်းရွှေလှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်း
တော်မိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ မြတ်မှန်ထံပါး၊ အပ်နွံထားသည်-
သက်နွံရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မယ့်ပန်းညိုလည်း၊
အိမ်ကိုမခင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊
မခံရွက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်
ယှဉ်ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုံ
ယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအံ၊ မစ္ဆော-ပုပ်ဟောင်၊ ငါးသေ
ကောင်ကို၊ ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသာ
မပုပ်၊ ပညောင်ရွက်အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ ဥပမာသို့၊ ရှေ့ဝါ
သက်ပေး၊ မယ့်ရင်သွေးလည်း ဝေးဝေးလျင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊
ကောင်းစွာကြည့်ဖဲ၊ အယူစွဲမြဲ ဝမ်းထဲယုံယုံ၊ ယုန်လျင်ကျို

သားရွှေတောင်ဆုံးမစာ

သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ၊ စောင်းမာန်ညံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ ရိုသေ၊
မိမအေကို၊ ရိုသေခညွတ်၊ ဟုတ်ပေတတ်၏။ သတ်မှတ်ပလေ၊
မအေမိခင်၊ သွန်သင်လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနံ့သည်-သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ အမောင်ရွဲလုံး၊ မယ့်ဆံထုံးမှာ၊ ပန်းကုံး
ပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာမြော်မြင်၊ ကောင်းစေချင်၍၊
ကောင်းထင်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေသောခါဝယ်၊ ရွှေသာ
လျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနု၊ သားမျက်ရှု၏၊ တန္တုပုံ
ကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊
ကြည်ဖြူခံ့ညား၊ - လျှိုးဝပ်တွား၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံး
သွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နံ့၊
သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနံ့သည်-သက်နဲ့ရွှေတောင် အမယ့်မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊ ပျံပျူး
သာယာ၊ ငယ်ဆိပ်သာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါစေလို၊ ဆိုတိုင်း
ယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊
သီကန့်ထုံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်
သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊
မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊
ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊ မယ့်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊
ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာ သင် ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊

ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊
ဖမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံ့မည်ကြောင်း၊
တဖြောင်းဖျဖျ၊ ဆိုမြက်ဟသည်၊ ကြွကြွလှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်-သက်နှံရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ် သို့၊
အမယ်မေးမိ၊ တတ်သ်စေလို၊ ပြည့်နှုံးဆိုအံ့၊ လူတိုင်းသင်ထား၊
ငှက်ကျေးသားမှာ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့သာဘာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ
မိန်မှာ၊ ဒုတ္တိ သာကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြန်း၍၊ နေ့ချမ်း
ညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊ လေသာနန်း
၌၊ ဖြန့်သန်းလူးသာ၊ နေသည်ခါမှာ၊ လဟာမိုးပြင်၊ ထက်
ကောင်းကင်က၊ စွန်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေသော်၊ သံချေ
ညံညံ၊ ဘဝင်လျှံမျှ၊ ရွတ်လျှံလန်းလန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်း
မပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန်လျှင်မနေ၊ လွတ်လိုက်ပေ၏၊
အရှေ့မကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊ နိစ္စာဂတ၊ မရဏဖြင့်၊ ပြောင်း
ကြနတ်ထံ၊ ကျေးသားစံသို့၊ သက်နှံလှပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊
လိုလိုရာရာ၊ တတ်ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း
၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊
အပ်ထားနှံသည်-သက်နှံရွှေတောင် အမယ်မောင်။

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစကားကို၊
ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်
ဘုင်၊ မိုက်ခေါင်အတိ၊ မိုက်လှဘိသည်၊ ဒိဋ္ဌိယုများ၊ မြေသ
မားလည်း၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နှားမှမဝင်၊ ပိတ်

သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလှမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာသာ၊
 အရွာရွာသို့၊ မြေရွာသွားချင်၊ တည်းလေ ဝင်သော်၊ ရွာတွင်
 အများ၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ နေ့ညမကွာ၊ သရဏာဂုံ၊ မြတ်သုံးစုံ
 ကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြည်ကြသည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊
 မြေသင်လည်း၊ ပြီးချင်ဘယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရွာတွင်
 ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြေလျှင်ဖမ်းမည်၊ သွားလေသည်ကို၊ တောလည်
 သို့ရောက်၊ ထူးတွင်းပေါက်၌၊ မြေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီးစွာဖန်
 ၍၊ သဏ္ဍာန်မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊ အလျင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေ
 ဟု၊ ပျက်ထွေအမျက်၊ ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေကလျှင်၊
 ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊ သေအံ့ငှာဟု၊ ပြေးရှာပင်ပန်း၊ ဂုဏ်အစွမ်း
 ကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊ အသည်းတုန်မျှ၊ ထိုရွာကလျှင်၊ ကြားရ
 စကား၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊
 အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာသာ၊ ဂုဏ်တေဇာကြောင့်၊ ကြားက
 ဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်းလည်း၊ ချက်ချင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊
 ရိုသေမသတ်၊ အသက်လွတ်၍၊ ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်
 ကို၊ ချီ မြင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်ကြောင့်၊ မိုက်ဖော်မဝင်၊
 ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သင်ကြက်ရုံး၊ သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံး
 အချာ၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ ပန်ပါစေကြောင်း၊ အမယ်
 မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာ
 ထံ၊ အပ်ထားနွဲ့သည် သက်နွဲ့ရွှေတောင် အမယ်မောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

မိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဉာဏ်ယူမြော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏
တန်ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုဒ်ဖြင့်၊ အလုပ်ချိုမြ၊
စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှစ်၊ အချုပ်ကိုပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်၊ ရုပ်လှတာကို ပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ယုတ်လှတာကို ပယ်မှ
ဘေးပကွာမည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်၊ သေ
ရည်ကို သောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်၊ ရေကြည်ကို
နှောက်က အနယ်အမှုတို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်၊ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍မမျှ
နှင့်၊ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်၊ ဝင်
တိုင်းသိပ်၍မျှက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်၊ ကောဓခြံရံကိုလည်း မပွား
နှင့်၊ ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသဖွယ် ဖြစ်ပေသည်၊ ကောဓခြံရံ
ကိုပွားက အဓိကရ အပါယ်နှစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်၊ မဟုတ်စကားကို မဆိုဘိနှင့်၊
အယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို ပယ်ရာကျချေ
သည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိက သမာဓိတရားတို့ ကွယ်လွှာရ
လေသည်။

ဖိုးသူတော်ဦးနုစကားပုံ

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကို မစနှင့်၊ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေး မချနှင့်။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကို စက ကလေး အမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်။ လိုကိုယုံသဖြင့် အကြွေးချက အရေးမစိုက်သမို့ မွဲတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်၊ တန်ခိုး နှုပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကျီစားနှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်း လှက စာဂ, တန်တတ်သည်။ တန်ခိုးနဲ့တ်သူ ထမင်းဝက မာန ထန်တတ်သည်။

အဟုတ် အမှန်ကိုလည်း သိမှ၊ အလုပ် အကြံလည်း ရှိမှ၊ အဟုတ်အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ်ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိက ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ်ကြမည်။

သူဌေးလို ကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်၊ မြေပွေးကို ငယ်သော်လည်း အလမ္ပယ်မပြုနှင့်။ သူဌေးလို ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေနဲ့လို့ ပြေမုန်းတတ်သည်။ မြေပွေး ကို ငယ်သည်ဟု အလမ္ပယ်ပြက ထိုမြေခဲလို့ မကြာခဏ သေဆုံး တတ်သည်။

မတော်ပဲ မဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ပဲ မလယ်နှင့်၊ မတော်ပဲ ဝယ်လေက အသပြာမန ရှုံးတတ်သည်၊ မခေါ်ပဲ လယ်ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မြီးမစားနှင့်၊ အဖော်မပါလျှင် ခရီးမသွား နှင့်၊ မတော်တာကို မြီးစားက ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါပွားတတ် သည်။ အဖော်မပါပဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောက များတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်၊ မီးကိုသည်း အကြွင်း
မထားနှင့်၊ ခရီးကို အပြင်းသွားက မှားတတ်သည်၊ မီးကို
အကြွင်းထားက ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်၊ အနာရောဂါကို
မကြီးပွားစေနှင့်၊ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချမှောက်
တတ်သည်။ အနာရောဂါ ကြီးပွားက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

စကား၊ စကား ပြောပါများ စကားထဲကဇာတိပြု၍ မာန
တံခွန်ထူတတ်သည်။ တရား၊ တရား ဟောဖန်များက တရားထဲ
က ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

အမိုးမြတ်မှ အရိုးကိုကြံရာသည်၊ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဖိုးတန်
ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြု
လျက်၊ ဦးနှုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဖွယ်ရာ၊
ဆုံးမစာကို၊ ဒကာ၊ ဒကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည လေ့ကျက်
ကြပါကုန်လော့။

ဖိုးသူတော်ဦးနဲ့ စကားပုံပြီး၏။

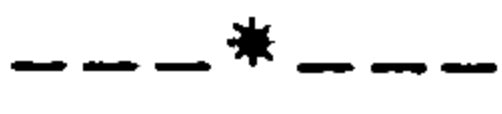
ဖိုးသူတော်-ဦးနုဆုံးမစာ

[ဒင်္ဂါး စကားပုံ]

သဗ္ဗ ဣစ္ဆံ ပူရေတိ ဧတေနာတိ ဒင်္ဂါး။ ။သဗ္ဗ ဣစ္ဆံ
 ခပ်သိမ်းသော အလိုဆန္ဒ ရှိသမျှကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံစေတတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံစေတတ်သော သတ္တိကြောင့်။ တံ အသပြာ။
 ထိုအသပြာကို။ ဒင်္ဂါး၊ ဒင်္ဂါးဟု ခေါ်၏။ ။ဒင်္ဂါး ဒင်္ဂါး၊ ယင်းစကား
 မတော့ ဘင်္ဂလားခေါ် မျက်နှာပွင့်ဆေး၊ သူပါရင် အေးတာမို့ အနု
 ဆေးလို့လဲ ခေါ်ကြပါရဲ့။ မော်ချင်မော်၊ ကြားချင်ကြား၊ စားချင်စား၊
 သောက်ချင် သောက်၊ စိတ်ရောက်သမျှ ကိုယ်ပါ၊ လိုရာပြည့်စုံ၊
 လူပုံလည်းချော၊ အပြောလည်းကောင်း၊ အရောင်းလည်းတတ်၊
 အမြတ်လည်းပါ၊ အရာလည်းရ၊ မဒလည်းများ၊ စပါးလည်းရှိ၊
 အသိကလည်းလွန်ရှိသေး၊ မိတ်ဆွေကလည်းအလွန်ချစ်၊ အပြစ်ရှိသမျှ
 ပျောက်လို့ကွယ်၊ အမျိုး၊ အနွယ်တောင် မြင့်မြတ်၊ အရပ်ရပ် လူ၊နတ်
 လူမော်၊ လူပေါ်၊ လူဆင့်၍ ဒင်္ဂါးမြင်ရင်ဖြင့် ကြော်ရော၊ တော်တော်
 မဟုတ်၊ ဟိတ်ကို ထုတ်ရမှာဖြင့် တရုတ်သော၊ ကုလားသော၊ ဒင်္ဂါး
 ပြရင်ဘာဘူ၊ နူနူရွဲရွဲ မဲမဲဖြူဖြူ၊ အဖေလောက်မက၊ အဖိုးလောက်
 ပင် ကျသော်လည်း၊ ဒင်္ဂါးပြရင် ကြည်ဖြူရော၊ ဇေယျာတွင်အညွန့်၊
 တွန့်တွန့်တိုတို၊ ဆိုဆိုဆဲဆဲ၊ တရက်မချာ၊ အသက်သာအောင်၊
 အရက်ပါတွဲအုံးတော့၊ ခွဲဖို့ပင်မကြံ၊ နှိပ်စက်သမျှ စိတ်လက်ချလိုမို့
 အစစ ခံပါရဲ့၊ အမှန်စကား၊ သူမရှိလျှင် လူကဝိတောင် ပြားရမယ်၊
 မယားကလဲ မရှိသေး၊ မိတ်ဆွေကလဲ မျက်နှာလွဲ၊ လူမွဲမို့လဲ ဂုဏ်
 မရှိ၊ အသိကလဲ မခေါ်ချင်၊ စိတ်ထင်တိုင်း မပြီး၊ သား၊သမီးကိုမှ

ဆုံးမလို့မရ၊ လူအဖို့ မပြောနိုင်၊ မော့မှိုင့်လို့ တခွေခွေ၊ သည်ငွေ
 အရှာကြပ်တာမို့၊ တမတ်ကို တဆယ်ထင်မိ၊ တကယ်ပင် ခင်ဗျား
 နှယ် ရှားရန်တော့၊ မရပါလျှင် ဘယ်ဟာစားရပ၊ တသပြာ
 အလကားမှတ်မဲ့ မသုံးချင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့လင် ရှာနိုင်လို့မရှားပါတဲ့
 ဟောသည်ဒင်္ဂါး သည်ဒင်္ဂါးရယ်လို့ လက်ဝါးပေါ်တင်ကာပြသည့်
 နှယ်၊ လောကတွင် အညွန့်ထားလို့မို့၊ ဒင်္ဂါးကို တယ်မသုံးကြနှင့်၊
 တသက်လုံး မွဲပြာကျ၍ လူတကာ့အောက်တလွှားမှာ ဆင်းရဲသား
 ဖြစ်တတ်တယ်။ တောင်းစား၍ ဒင်္ဂါးမတွယ်၊ ပိုက်ဆံပျက်က ဝယ်
 တတ်ပါတယ်။ မော်ရင် ကြွားရင် ဒင်္ဂါးကုန်မယ်၊ အသွယ်သွယ်
 ဘယ်တွင် မမှားအောင်၊ မောင်မင်းကြီး ကိုဒင်္ဂါး စဉ်းစား၍ သုံး
 တော်မူကြပါ မိတ်ဆွေအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့။

ဖိုးသူတော်ဦးနု ဒင်္ဂါးစကားပုံ ပြီး၏။

ဒဂုန်ဦးထွန်းမြင့်၏ - မင်္ဂလာကဗျာ

အသေဝနာစ ဗာလာနံ

၁။ လူမိုက်ဆိုလျှင်၊ ရှောင်သွေလွဲလို့
 မမှီဝဲနှင့်၊ ကင်းအောင်နေ။
 ပညာရှိကို၊ အရှည်တွဲလို့
 မှီဝဲဆည်းကပ်၊ နည်းယူစေ။
 သုံးပါးရတနာ၊ မိဘများနှင့်
 ဆရာသမားကို၊ ပူဇော်လေ။
 ချမ်းသာကိုပေး၊ ဆက်ဆံရေး
 မျှော်တွေး သုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ဓမ္မမင်္ဂလာတွေ။

“ပတိရူပ”

၂။ ကုသိုလ်ပညာ၊ ဥစ္စာရဖို့
 သင့်ရာဒေသ၊ အမြဲနေ။
 ရှေးကတင်ကြို၊ ပြုခဲ့ဖူးသည့်
 ကောင်းမှုအထူး၊ ရှိပါစေ။
 မိမိကိုယ်ကို၊ ကောင်းအောင်ထိန်းလို့
 မတိမ်းစေနှင့်၊ ဆောက်တည်လေ။
 ဥစ္စာကိုပေး၊ နေထိုင်ရေး
 မျှော်တွေး သုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဣန္ဒြေသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

“ဗာဟုသစ္စဉ္စ”

၃။ တတ်ကောင်းတတ်ရာ၊ ဟူသမျှကို
 ကြား၊မြင်၊သုတ၊ ရှိပါစေ။
 အိုးအိမ်တည်ထောင်၊ ဝမ်းစာရေးနဲ့
 အသက်မွေးဖို့၊ အတုတ်သင်လေ။
 လူနှင့်ဆိုင်ရာ၊ ကျင့်ဝတ်များကို
 ကောင်းစွာသင်ကြား၊ နားလည်စေ။
 မှန်ကန်ယဉ်ကျေး၊ ချိုသာအေး
 ဆိုရေးတတ်ပါစေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“မာတာပိတု”

၄။ မြင်းမိုရ်ရွှေတောင်၊ မိဘ၊ကြွေးကို
 ကောင်းစွာဆပ်ပေး၊ ဝတ်ကျေကျေ။
 ကြွေးသစ်ချကာ၊ သားနှင့်မယား
 မြောက်စားချီးမြှင့်၊ ဝတ်ကုန်စေ။
 အလုပ်တာဝန်၊ မလစ်ဟင်းနဲ့
 အပြစ်ကင်းအောင်၊ လုပ်ပါလေ။
 စည်းစိမ်ကိုပေး၊ ပြုစုရေး
 မျှော်တွေးသုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ဒါနဉ္စ”

၅။ သုံးတန်စေတနာ၊ ဖြူစင်လန်းလို့
 ပေးကမ်းဝေမျှ၊ လှူနိုင်စေ။
 ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြံ၊ မမိုက်မှားနဲ့
 သုစရိုက်တရားကို၊ ကျင့်ပါလေ။
 ဆွေမျိုးတွေကို၊ ပြင်ပမထားနဲ့
 သင်္ဂဟတရားနှင့်၊ ချီးမြှောက်လေ။
 သန့်စင်ပြစ်မျိုး၊ လူထုအကျိုး
 သယ်ပိုးဆောင်ရွက်စေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“အာရတိ ဝိရတိ”

၆။ မကောင်းမှုတွေ၊ ဟူသမျှကို
 မတွေ့ခင်က၊ ရှောင်ကြဉ်လေ။
 တွေ့ကြုံလာလျှင်၊ မလွန်ကျူးနဲ့
 အထူးသဖြင့်၊ စောင့်စည်းနေ။
 အရက်သေစာ၊ မသောက်စားနဲ့
 မှောက်မှားတတ်တဲ့၊ အရာပေ။
 လုပ်ကိုင်ပြောကြား၊ သတိထား
 တရားမမေ့စေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဣန္ဒာသယ-ဆယ်စောင်တွဲ

“ဂါရဝေါစ”

၇။ အသက်ဂုဏ်ဝါ၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးက
 ဆည်းကပ် ခ,စား၊ ရိုသေလေ။
 မာနတံခွန်၊ ဂုဏ်မကြွနှင့်
 ကိုယ့်ကိုနှိမ်ချ၊ အမြဲနေ။
 လောဘအပို၊ လိုမလိုက်နဲ့
 ကိုယ့်ထိုက်တာနဲ့၊ ကျေနပ်လေ။
 ကိုယ့်ပေါ်ပြုဖူး၊ သူ့ကျေးဇူး
 အထူးသိတတ်စေ။
 ကောင်းကျိုးဆင့်ပွား၊ မြတ်တရား
 နာကြားမပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ခန္တီစ”

၈။ စားဝတ်နေထိုင်၊ ရန်ခပ်သိမ်း
 စိတ်ကိုချုပ်ထိန်း၊ သည်းခံလေ။
 ကျိုးကြောင်းပြညွှန်၊ ဆုံးမစကားကို
 ပြောကြားလာကာ၊ နာလွယ်စေ။
 သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဟူသမျှကို
 မကြာခဏ၊ တွေ့ဆုံလေ။
 သဘာဝတွေေး၊ မှန်ကန်ရေး၊ ဆွေးနွေးမပြတ်ပေ
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“တပေါစ”

၉။ လောကီအာရုံ၊ ဇိမ်ယစ်မှုးလို့
 ပျော်မကြူးနဲ့၊ ခြီးခြံလေ။
 မေတ္တာ၊ ဗြဟ္မစိုရ်၊ လက်ကိုင်သုံးလို့
 သူမြတ်ကျင့်ထုံး၊ ယွင်းမသွေ။
 လေးပါးသစ္စာ၊ ဉာဏ်မြင်ကြည့်လို့
 အမှန်သိအောင်၊ ကြိုးစားလေ။
 ဒုက္ခလွတ်ကင်း၊ နိဗ္ဗာန်ချဉ်း
 အလင်းပေါက်နိုင်စေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ဖုဋ္ဌဿ”

၁၀။ ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ သဘာဝ
 တွေ့ကြုံနေကျ၊ လူတိုင်းပေ။
 ကောင်းဆိုးနှစ်တန်၊ အစုံတွဲလို့
 တစ်လှည့်စီလဲ၊ အမြဲနေ။
 လောကဓံကြို၊ မဖြိုတမ်းပေါ့
 မတုန်စမ်းနဲ့၊ စိတ်ခိုင်စေ။
 သောကကိုထိန်း၊ ရမ္မက်သိမ်း
 အေးငြိမ်းချမ်းသာနေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“မင်္ဂလာပြုကျင့်ရကျိုး”

၁၁။ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာကုံးကို
 လိုက်နာကျင့်သုံး၊ ပန်သူတွေ။
 စီးပွားချမ်းသာ၊ ကျက်သရေတိုးလို့
 ကောင်းကျိုးစည်ပွင့်၊ တဝေပေ။
 ဘေးရန်ကင်းကွာ၊ ချစ်သူပေါလို့
 ကိုယ်ရော၊စိတ်ရော၊ ချမ်းသာမလေ။
 ပြောဆိုကြံဆ၊ဆောင်သမျှ၊အောင်ရမည်ကိန်းသေ။
 အဲဒါကြောင့် ပန်ကြ၊ဆင်ကြ‘မင်္ဂလာ’ပန်းခိုင်တွေ။

“နိဂုံးကဗျာ”

၁၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာတရားတို့
 ပျက်ပြားနေကြ၊ ကမ္ဘာမြေ။
 ဟိုတိုင်း၊ဒီပြည်၊ ရန်စစ်ခင်းလို့
 လူနှင့်လူချင်း၊ သတ်ကာနေ။
 ငြိမ်းချမ်းပါစေ၊ အာသိသနဲ့
 စွမ်းနိုင်ရာက၊ ကူညီသလေ။
 သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ မင်္ဂလာတရား
 ရေးသား ဖြန့်ကာဝေ။
 အဖိုးတန်တဲ့ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာက သိပါစေ။

မ ဝ တိ က ဝ

မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိ-အနက်

မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါးသရုပ်

မင်္ဂလာသုတ် အမေးအဖြေ

မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန်

မင်္ဂလာသံပေါက်

အပြင်အောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ-အနက်

အတွင်းအောင်ခြင်း ၈-ပါး ပါဠိ-အနက်

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ-အနက်

နမက္ကာရပါဠိ-အနက်

လောကနိတိပါဠိ-အနက်

ပရိတ်ကြီးပါဠိ-အနက်

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ် ကျင့်ဝတ်

ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမစာ

သားရွှေစောင်ဆုံးမစာ

ဘိုးသူတော်ဦးနှစ်ကားပုံ ၃-မျိုး

စာမူခွင့်ပြုချက် အမှတ်-၁၆၁/၀၉ (၃)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် အမှတ်-၁၁၃/၀၉ (၃)

တတိယအကြိမ်